

LUNI 8 MARTIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 17.05)

1. Reluarea sesiunii

Președinte. – Declar redeschisă sesiunea Parlamentului European suspendată joi, 25 februarie 2010.

2. Declarațiile Președinției

Președinte. – Aș dori să spun câteva lucruri la începutul acestei ședințe. La deschiderea acestei sesiuni plenare a Parlamentului European, trebuie să vă informez încă o dată în legătură cu o serie de dezastre naturale care au avut loc în ultimele zile. Astăzi, în Turcia, a avut loc un cutremur în urma căruia cel puțin 57 de persoane au murit. Săptămâna trecută, un alt cutremur, în Chile, s-a soldat cu aproximativ 300 de victime, iar furtunile care au devastat întreaga Europă au dus la moartea a peste 60 de oameni, cei mai mulți cetățeni francezi. Mai mult decât atât, nu trebuie să uităm de Haiti, acolo unde ultimele estimări ale victimelor cutremurului din ianuarie se ridică la 300 000 de persoane. În toate aceste cazuri am transmis, în numele Parlamentului European, condoleanțe și manifestări de simpatie către familiile victimelor. Orice deces neașteptat sau prematur este, mai presus de toate, o tragedie pentru familiile respective, însă atunci când vorbim de zeci sau sute de mii de victime, devine o tragedie pentru națiuni, și pentru întreaga lume. Haideți să fim solidari cu familiile și să ne manifestăm solidaritatea și față de țările care au fost lovite de aceste tragedii.

Joi, 11 martie, se împlinesc 20 de ani de la restaurarea independenței în Lituania. Lituania a fost prima țară din blocul sovietic care și-a declarat independența față de URSS. Patru dintre deputații lituanieni din Parlamentul European au semnat această declarație de independență din 1990. Felicitări colegilor noștri din Lituania!

(Aplauze)

De asemenea, la 11 martie 1990, Congresul din Estonia, un parlament democratic, provizoriu, a adoptat o declarație pentru reînființarea statului, după 50 de ani de ocupație sovietică. Îi felicităm, de asemenea, și pe colegii noștri din Estonia.

(Aplauze)

Miercuri, 10 martie, va avea loc cea de-a 51-a aniversare a revoltei populare din Tibet. Ca urmare a acesteia, Dalai Lama și 80 000 de tibetani au fost nevoiți să își părăsească țara. Continuăm să sperăm, și facem apel în mod regulat în acest sens, că autoritățile din Republica Populară Chineză își vor schimba atitudinea față de națiunea tibetană și că vor începe un dialog productiv cu reprezentanții acesteia.

(Aplauze)

În ceea ce privește observațiile făcute de dl Farange în cadrul ultimei mini-sesiuni plenare, în temeiul articolului 153 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, am discutat cu dl Farange și am luat decizia de a-l penaliza, reținându-i indemnizația pe o perioadă de 10 zile.

(Aplauze)

De asemenea, doresc să vă mai aduc la cunoștință încă ceva, și anume faptul că a avut loc un nou furt. Acesta s-a produs în vecinătatea clădirii Parlamentului European, iar victima este deputat în Parlament. De o bună perioadă de timp purtăm discuții cu reprezentanții autorităților din Bruxelles, și cu autoritățile belgiene. Colega noastră, dna Durant, este omul de legătură pentru aceste discuții, deoarece cunoaște foarte bine situația de la Bruxelles și din Belgia. Planul actual, elaborat împreună cu Comisia și cu Consiliul European, se referă la amenajarea unei zone speciale în jurul clădirilor celor trei instituții, în cadrul căreia securitatea să fie asigurată nu doar de către autoritățile din Bruxelles, ci și de către guvernul belgian și autoritățile centrale din Belgia. În momentul de față purtăm discuții intense pe acest subiect. Săptămâna trecută, imediat după furt, au avut loc o serie de întâlniri pe acest subiect, iar în următoarele zile mai sunt programate și altele. La

22 martie va avea loc o întâlnire oficială cu poliția. Doresc, de asemenea, să menționez că lucrăm intens pentru a îmbunătăți securitatea din jurul clădirii Parlamentului European, dar și a celorlalte instituții. Vedem această problemă ca pe una care ne privește pe toți.

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

4. Componența Parlamentului: consultați procesul-verbal

5. Semnarea actelor adoptate în cadrul procedurii de codecizie: consultați procesul-verbal

6. Declarații scrise caduce: consultați procesul-verbal

7. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

8. Transferuri de credite: a se vedea procesul-verbal

9. Petiții: a se vedea procesul-verbal

10. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

11. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

12. Ordinea lucrărilor

Președinte. – A fost distribuită versiunea finală a proiectului de ordine de zi, redactat joi, 4 martie 2010, de către Conferința Președinților, în temeiul articolului 137 din Regulamentul de procedură. S-au propus următoarele amendamente:

Luni:

Fără modificări.

Marți:

Fără modificări.

Miercuri:

Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană și Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică au cerut introducerea unei declarații a Comisiei, referitoare la cartoful modificat genetic „Amflora”.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, ne-am îndepărtat încă o dată de la subiectul acordării licenței pentru cartoful modificat genetic „Amflora”, care trebuia să fie pe ordinea de zi, din diverse motive. Sunt de părere că, după ce comisarul pentru sănătate a devenit responsabil de acordarea licențelor pentru organismele modificate genetic (OMG), cetățenii europeni au crezut că vom începe să abordăm problema licențelor acordate acestor OMG-uri cu o mai mare atenție. Dar se pare că realitatea este alta. Mi se pare scandalos că, la un interval de timp foarte scurt de la investirea Comisiei, comisarul pentru sănătate a ignorat în mod explicit, prin acordarea licenței cartofului, îngrijorările formulate de Organizația Mondială a Sănătății.

Mai mult chiar, în anterioara perioadă legislativă au existat dezacorduri repetate între Consiliu și Comisie, cu privire la procedurile de acordare a licențelor, deoarece multe state membre nu erau de acord cu această ofensivă de acordare a licențelor, promovată de însuși președintele Comisiei, dl Barroso. Căzusem de acord pentru elaborarea unei noi proceduri, mai prudente, de acordare a licențelor. Unde a dispărut această procedură? Din moment ce majoritatea cetățenilor se opun organismelor modificate genetic, este de datoria noastră ca, săptămâna aceasta, să organizăm o dezbatere cu privire la această autorizare, și la această ofensivă care probabil că încă se îndreaptă către noi.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Aș dori să cer un vot prin apel nominal pe această temă.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, dincolo de orice posibile evaluări din partea deputaților individuali sau a grupurilor politice, consider că se cuvine să putem formula o opinie în legătură cu un subiect atât de important. Adesea discutăm aspecte care nu țin foarte mult de Uniunea Europeană, cu toate că sunt relevante. Însă aceasta este o problemă care ne privește pe noi și pe alegătorii noștri, și tocmai de aceea consider că ar trebui trecută pe ordinea de zi.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dle Președinte, împărtășesc îngrijorările kolegei mele, dna Harms, iar în multe state membre au loc dezbateri aprinse pe acest subiect. Tocmai de aceea, chiar săptămâna trecută, în cadrul Conferinței Președinților, am spus un lucru pe care aș dori să îl repet acum; nu are sens să avem acum dezbateri pripite, fără o rezoluție, care apoi să dea din nou greș.

Ar fi mai logic să facem apel către comisia competentă, pentru a numi un raportor care să se ocupe de proces și de aspectele tehnice ale procedurii de aprobare.

Aprobările Comisiei au un termen de opt ani pentru finalizarea procesului de punere în aplicare. Opt ani au fost dedicați acestui subiect. Decizia a fost luată în Comisie, pe baza unei legislații europene adoptate cu o majoritate de voturi. Întrebarea asupra căreia trebuie să reflectăm acum este dacă deciziile de o asemenea amploare pot face obiectul unei excluderi voluntare din partea Parlamentului și dacă, în cele din urmă, Parlamentul are posibilitatea de a retrage o decizie atât de îndrăzneță.

Acesta este motivul pentru care ar trebui numit un raportor care să verifice mecanismele și, dacă este cazul, să prezinte un raport, pentru a obține o majoritate legislativă în Parlament, care să forțeze Comisia ca, în termen de un an, să prezinte o propunere legislativă, pe baza acordului nostru interinstituțional. Consider că aceasta este o metodă mult mai bună decât o dezbateri zorită.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinte. – Vă rog să respectați regulile. Conform Regulamentului de procedură, acestea sunt discursuri de un minut, ceea ce este valabil atât pentru afirmațiile în favoarea, cât și pentru afirmațiile împotriva cererii. Vă rog să nu luați cuvântul mai mult, deoarece astfel afectați ordinea lucrărilor și încălcați Regulamentul de procedură. Vă rog să nu uitați acest lucru.

Am primit o cerere din partea Grupul Confederal al Stângii Unite Europene - Stânga Verde Nordică, precum și din partea dnei Harms, pentru un vot nominal. Vom vota acum.

(Parlamentul a respins cererea)

(Ordinea lucrărilor a fost în acest fel stabilită)

13. Ziua internațională a femeii

Președinte. – Următorul subiect îl reprezintă declarația președintelui cu privire la Ziua internațională a femeii.

Sărbătoarea de astăzi a Zilei internaționale a femeii este diferită de cea pe care ne-o amintim, cel puțin cei din Europa Centrală și de Est. Acum nu se mai rezumă la a dăruii flori femeilor pe care le cunoaștem. Astăzi, Ziua femeii oferă prilejul unor dezbateri importante pe teme cum ar fi egalitatea, sprijinul pentru mamele cu mulți copii și încetarea violenței împotriva femeilor. Parlamentul European este implicat activ în aceste dezbateri.

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen este una foarte importantă. În noiembrie 2009, am adoptat o rezoluție pentru eliminarea violenței împotriva femeilor, în care ceream Comisiei Europene și statelor membre să elaboreze programe de acțiune consistente împotriva acestei forme de violență. Avem ambiția ca, în această privință, Uniunea Europeană să devină un exemplu pentru întreaga lume.

Femeile merită mai multe, astăzi, pentru că, până la urmă, ne dorim să salvăm Europa de la prăbușirea demografică, însă acest lucru nu trebuie făcut pe seama lor. Mamele cu trei sau patru copii trebuie să aibă posibilitatea de a se angaja sau de a promova, pe baza acelorași principii ca bărbații. Un număr mare de creșe și grădinițe disponibile, precum și locuri de muncă, reprezintă doar una dintre modalitățile atingerii acestui

obiectiv. Pe de altă parte, însă, mamele care doresc să rămână acasă cu copiii ar trebui să aibă posibilitatea de a face acest lucru, de exemplu prin intermediul unui sistem de impozitare care să aibă ca bază întreaga familie, și nu doar pe cei doi soți.

Obiectivul nostru este să obținem egalitatea deplină acolo unde se poate, și unde este esențial, cu alte cuvinte – peste tot. Discriminarea la locul de muncă și în societate trebuie dată uitării. În Uniunea Europeană, femeile și bărbații au aceeași demnitate și drepturi egale, iar protejarea acestor drepturi cade și în sarcina noastră, a Parlamentului European.

Mi-aș dori pentru toate femeile din Parlamentul European ca în fiecare zi să fie ziua lor, pentru ca niciodată să nu se simtă victime ale discriminării și ca numărul dumneavoastră, al femeilor, să fie din ce în ce mai mare în Parlamentul European.

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE. – (NL) Dle Președinte, așa cum ați menționat deja, astăzi este Ziua internațională a femeii. Se aniversează o sută de ani de când se sărbătorește această zi. Dar este acesta un motiv de sărbătoare? Am progresat mult, însă, în continuare, mai sunt multe de făcut; și ne putem realiza scopul doar dacă vom lucra împreună – femei și bărbați.

Una din temele Zilei internaționale a femeii de anul acesta o reprezintă solidaritatea și afirmarea femeilor de pretutindeni: o temă importantă în contextul crizei economice. Aceasta îi îndrumă pe bărbați și femei să colaboreze pentru un viitor mai bun, atât pentru noi, cât și pentru copiii noștri, deoarece doar împreună putem garanta că bărbații și femeile sunt egali nu doar în fața legii, ci și în viața de zi cu zi, precum și în cea economică și socială. Până la urmă, femeile reprezintă aproximativ 50 % din populația globului, însă câștigurile lor însumează doar 10 % din veniturile mondiale. Doar 5 % din liderii mondiali sunt femei. Femeile reprezintă 75 % din persoanele sărace de pe glob. Acest lucru poate și trebuie să fie îmbunătățit.

Dar acum nu vorbim doar despre sărăcie. Uitându-ne la anumite zone de pe glob, în special la mari părți ale Asiei, de exemplu, vedem că băieții sunt priviți mai bine decât fetele: aduc mai multe beneficii familiei. Ceea ce duce la abandonul fetelor și la fete de sex feminin abandonate. Din păcate, traficul cu femei este un alt fenomen familiar și frecvent. În Africa, multe tinere și fete sunt victimele războiului și ale violurilor. Pentru toate aceste aspecte există multe cauze culturale, care trebuie și ele să beneficieze de atenția cuvenită, dacă ne dorim să îmbunătățim poziția femeii. Femeile și fetele suferă opresiuni, mai ales în țările musulmane, unde există și o serie de cauze religioase.

Tocmai de aceea este important ca, în cadrul programelor de ajutorare și al relațiilor internaționale, noi, Uniunea Europeană, să subliniem și egalitatea dintre fete și băieți, dintre femei și bărbați. Prin urmare, vorbim nu doar despre diminuarea sărăciei, ci și despre distrugerea unor prejudecăți culturale. Aceasta este o sarcină foarte importantă a Înaltului Reprezentant, vicepreședintele Comisiei dna Ashton și pentru dna comisar Georgieva.

Cu toate acestea, mai sunt multe de făcut și aici, mai aproape de casă, precum și în cadrul grupului nostru, mai ales cu sprijinul președintelui, dl Daul. Doresc să mă refer, în final, la noi, cei din Uniunea Europeană. Totul începe la o vârstă fragedă, prin educația copiilor, însă, în continuare, accesul la învățământ nu le este garantat tuturor fetelor din Europa. Rata de acces ar trebui să fie de 100 %. Acesta ar trebui să fie un obiectiv important al noii strategii UE 2020.

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, o societate în care femeile și bărbații nu beneficiază de drepturi egale la locul de muncă și în viață nu poate fi o societate democratică și umană. Condiția principală pentru dreptate în societate este ca aceasta să fie administrată indiferent de sexul unei persoane. Pentru noi, bărbații, acest lucru este de la sine înțeles, însă nu și pentru femei, chiar nici în societățile din Europa Centrală, nicidecum. Iar acest lucru se vede foarte clar într-unul dintre cele mai mari scandaluri de care consider că trebuie să scăpăm cât mai repede cu putință. Ca Parlament, am putea avea aici o contribuție semnificativă.

Sincer, cum poate o societate să afirme pe bună dreptate că este una egală, dacă bărbații și femeile primesc salarii diferite pentru aceeași muncă și în același loc? Nicăieri în această societate nu este discriminarea femeilor mai frecvent acceptată, fără niciun comentariu, decât la locul de muncă, acolo unde femeile muncesc la fel ca și bărbații, într-o oarecare măsură chiar în condiții de viață mai grele, și primesc, în medie, cu 30 % sau 40 % mai puțin decât aceștia. Trebuie să scăpăm UE de această rușine. Dacă ar fi să transmitem aici, în Europa, un mesaj de Ziua internațională a femeii, haideți ca acesta să fie următorul: plată egală pentru aceeași muncă, la același loc de muncă, pentru bărbați și femei. Aceasta este o cerință esențială a dreptății sociale.

(Aplauze)

Am luat la cunoștință eforturile Comisiei. Vedem astăzi cum Carta europeană a drepturilor femeilor urmează să se lanseze. Acest lucru este unul benefic, pe care îl salutăm. Cu toate acestea, suntem puțin dezamăgiți, și vă rugăm să transmiteți acest lucru dnei Reding și dlui Barroso. Ne-am fi dorit ca această lansare să nu fie doar o declarație formală; de asemenea, ne-am fi dorit ca promisiunea făcută inițial să fie respectată, și anume că Parlamentul va fi implicat și că agențiile societății civile vor trebui să fie implicate. Vedem însă că acest lucru nu s-a întâmplat. Putem încă să compensăm. Cu toate acestea, am aprecia dacă nu ne-am opri doar la o declarație formală și dacă instituțiile ar coopera pentru a contribui la corectarea acestui caz particular pe care tocmai l-am menționat. Colega mea, dna Wortmann-Kool, a menționat și alte exemple.

Există un lucru pe care noi toți, europenii, trebuie să îl conștientizăm de Ziua internațională a femeii: încă nu am ajuns la o egalitate în drepturi pe acest continent, însă nedreptățile dramatice pe care le suportă femeile din alte zone ale lumii, care variază de la mutilarea genitală la obligația de a purta vălul, toate aceste drepturi fundamentale care le sunt negate femeilor, și mai ales fetelor din lumea întreagă, nu ar trebui să ne preocupe doar de 8 martie.

În acest sens, doresc să le mulțumesc experților în drepturile omului din Parlament. Aici, în fiecare după-amiază de joi a săptămânii de la Strasbourg, discutăm, printre altele, despre încălcările drepturilor omului ale căror victime sunt femeile. De Ziua internațională a femeii merită spus, în același timp, că aceste dezbateri care au loc joi după-amiaza merită, cel puțin, aceeași participare ca cea de astăzi, din plen.

Diana Wallis, în numele grupului ALDE. – Dle Președinte, o să încep prin a spune că, până acum câteva momente, nu mă așteptam să iau cuvântul, însă este important să sărbătorim Ziua internațională a femeii, și mai ales pe cea de anul acesta, când se împlinesc 100 de ani de când sărbătoarea a fost propusă. Într-adevăr, ar trebui să fie o zi în care sărbătorim cât de departe au ajuns femeile, dar și o zi menită să atragă atenția asupra lungului drum pe care îl mai avem de parcurs până la egalitate.

Dle Președinte, ați afirmat că ar trebui să fie mai multe femei în Parlament. Realizările sunt bune, dar nu suficiente. Dacă ar fi să mă raportează la parlamentul din țara mea, conform unor estimări, se presupune că mai avem nevoie de încă 200 de ani pentru a ajunge la o paritate, raportându-ne la actuala rată de progres, deci nu ne mișcăm suficient de repede pentru a ajunge la o egalitate corespunzătoare.

O altă problemă asupra căreia se concentrează Parlamentul săptămâna aceasta este traficul de persoane și violența împotriva femeilor. Săptămâna trecută am vizitat în circumscripția mea o expoziție de tablouri și fotografii ale unor femei care fuseseră victime ale traficului de persoane, dintr-o țară vecină cu Uniunea – Moldova – în Uniune. Conform anumitor estimări, numărul femeilor – și, într-adevăr, și al bărbaților – victime ale traficului de persoane este comparabil cu numărul total al sclavilor africani traficați în 350 de ani; cu toate acestea, femeile sunt principalele victime. Dacă noi, comunitatea europeană, nu putem face nimic pentru a asista femeile care au fost victimele acestui tip de comerț, atunci ar fi păcat dacă nu am înregistra progrese în această zi.

Un alt aspect asupra căruia trebuie să ne concentrăm este acela al numeroaselor probleme de sănătate ale femeilor, care trebuie soluționate și care nu beneficiază de atenția și de timpul cuvenite. S-au realizat multe până acum, sunt multe de sărbătorit, însă mai sunt foarte multe lucruri de făcut.

Marije Cornelissen, în numele grupului Verts/ALE. – (NL) Ziua internațională a femeii, 8 martie. Sărbătoresc Ziua internațională a femeii, pe 8 martie, de când mă știu, la fel ca și mama și bunica înaintea mea. De 8 martie mă întristez uneori, gândindu-mă la toate lucrurile care mai trebuie făcute pentru ca bărbații și femeile să se bucure de o adevărată egalitate de șanse. Sunt atâtea femei pentru care violența este la ordinea zilei, atâtea femei care trăiesc în sărăcie, atâtea femei care trebuie să aibă singure grijă de copii și părinți; și atât de puține care au reușit în lumea afacerilor, în cea academică sau politică.

Și apoi, mă gândesc la generația bunicii mele, care a trebuit să înceteze munca atunci când s-a căsătorit și care nu a beneficiat de nicio posibilitatea de educație, și la generația mamei mele, care a luptat crâncen pentru a putea decide ce se întâmplă cu propriul ei corp, și îmi dau seama câte am realizat într-un secol; văd că schimbările sunt, într-adevăr, posibile. Dar dacă dorim ca lumea să devină un loc mai bun în viitorul apropiat, trebuie să ne dăm silința acum.

Uniunea Europeană poate avea o contribuție importantă, dar doar dacă trece dincolo de cuvintele frumoase. Lupta pentru egalitate de șanse a fost deja îngreunată de mult prea multe cuvinte frumoase rostite prea mult timp, cărora li s-au mai adăugat și altele. Vineri, Comisia a prezentat o Cartă a drepturilor femeilor care

include foarte multe cuvinte frumoase. Manifest un scepticism întemeiat în ceea ce privește punerea în aplicare a acesteia. Scepticismul meu este întărit și de faptul că, așa cum a menționat deja dl Schultz, nici Parlamentul European și nici organizațiile non-guvernamentale (ONG-urile) nu au fost consultate. Cum însă acesta este primul document al comisarului Reding în calitate de comisar pentru egalitatea de șanse, sunt dispusă să fiu foarte îngăduitoare.

Contează inițiativele care însoțesc aceste cuvinte frumoase. Dacă, în această perioadă, ne va prezenta o directivă ce combate violența împotriva femeilor, o directivă referitoare la concediul de paternitate, măsuri puternice pentru a combate discriminarea împotriva femeilor, măsuri puternice pentru a crește procentul femeilor angajate – îmbunătățind, de exemplu, compatibilitatea dintre programul de lucru și orarul școlar – și procentul femeilor în poziții de conducere, dacă Comisia va transforma cuvintele frumoase în acțiuni reale, colegii mei din Grupul Verzilor/ Alianța liberă europeană și cu mine vom fi primii care se vor ridica pentru a ne prezenta aprecierea.

Dacă vrem să asistăm la schimbări, trebuie să colaborăm: Comisia, Consiliul, stânga și dreapta din Parlament. Astăzi, 8 martie, nu este doar Ziua internațională a femeii, ci și ziua fiului meu, care împlinește doi ani. Sper din inimă că, peste 30 de ani, va trăi într-o Europă în care el, împreună cu soția sa – sau soțul – va împărți responsabilitatea îngrijirii copiilor în mod egal, și în care femeile au toate șansele să devină profesor universitar, CEO sau comisar european. În anii care vor urma, mama sa va face tot ce îi stă în putință pentru a realiza acest lucru, și, din fericire, nu sunt singura.

(Aplauze)

Marina Yannakoudakis, în numele grupului ECR. – Dle Președinte, Ziua internațională a femeii ne oferă posibilitatea de a ne concentra asupra aspectelor și provocărilor cu care se confruntă astăzi femeile – de a ne concentra asupra diferitelor tipuri de inegalități resimțite de multe femei, dar și de a sărbători realizările femeilor pe parcursul acestui secol.

În Marea Britanie, suntem foarte mândri să sărbătorim personalități care au contribuit la progresul națiunii noastre în domeniul drepturilor femeii: femei precum Emily Pankhurst, liderul mișcării sufragetelor din Anglia, care a obținut dreptul de vot pentru femei, Shirin Ebadi, câștigătoare a Premiului Nobel în 1993, pentru eforturile sale în promovarea drepturilor omului, mai ales pe cele ale femeilor, și Margaret Thatcher, prima femeie prim ministru în Marea Britanie, aleasă în 1979.

Problema femeilor care ajung în poziții de conducere și a egalității de șanse cu bărbații este la fel de relevantă astăzi cum a fost și în Marea Britanie, la momentul alegerii primei femei prim ministru.

Putem oferi oportunități de educație și angajare, însă diferența salarială continuă să existe. Putem adopta acte normative împotriva discriminării la locul de muncă, însă nu și împotriva nevoii de a jongla între muncă, viața de familie și îngrijirea gospodăriei.

Ca parlament, ar trebui să lucrăm pentru a le ajuta pe femei să poată alege ceea ce vor face. Dacă aleg să se dedice unei cariere, ar trebui sprijinite să facă acest lucru într-un mediu care oferă condiții egale tuturor jucătorilor. Dacă aleg să stea acasă și să se ocupe de familie, nu trebuie desconsiderate. Fraza „doar casnică” ar trebui scoasă în afara legii. Nicio femeie nu este „doar” ceva. Fiecare este apreciată pentru contribuția sa.

Așa că, dacă vorbim despre femei care au realizat foarte multe, consider că în cap de listă ar trebui să se afle un grup de femei a căror contribuție noi, în Marea Britanie, o sărbătorim la 14 martie, și anume, mamele din lumea întreagă: femeile care, în mod voluntar, renunță la propriile ambiții și își dedică viața creșterii copiilor. Deoarece, făcând acest lucru în mod corect, contribuie la atingerea unui obiectiv pe care îl avem cu toții – o societate bazată pe egalitate și toleranță, în care se respectă drepturile omului, indiferent de sex.

Eva-Britt Svensson, în numele grupului GUE/NGL. – (SV) Dle Președinte, astăzi sărbătorim Ziua internațională a femeii și se împlinesc 15 ani de la crearea platformei ONU pentru drepturile femeilor. La jumătatea revizuirii aflată acum în desfășurare la New York, tot ce putem spune eu și ceilalți membri ai delegației din partea Parlamentului European este că femeile din lumea întreagă vor trebui să se mulțumească cu un status quo. În ciuda rezoluțiilor pozitive adoptate recent de Parlament, a raportului Tarabella și a rezoluției privind Beijing + 15, din păcate, întâlnirea ONU nu a avut încă niciun rezultat.

Este clar că guvernele UE participante la negocieri nu au obiective la fel de îndrăznețe în legătură cu drepturile femeilor ca cele prezentate de Parlamentul European în rezoluțiile mai-sus menționate. Uneori mi se pare că guvernele UE se folosesc de platforma Beijing în primul rând pentru a le ține lecții despre egalitate țărilor

care nu fac parte din UE. Adesea este mult mai ușor să le spui altora ce trebuie să facă, decât să vii cu rezultate tu însuși.

Înainte de a fi ales, Președintele Comisiei, dl Barroso, a promis că va redacta o Cartă a drepturilor femeilor. Astăzi, am avut posibilitatea de a citi documentul Comisiei. Atât eu, cât și grupul meu, Grupul Confederal al Stângii Unite Europene - Stânga Verde Nordică, suntem foarte îngrijorați de superficialitatea conținutului și de modul în care a fost redactată cartă. Există riscul ca ea să nu valoreze nici măcar cât hârtia pe care a fost scrisă. Parlamentul, organismele naționale și organizațiile de voluntariat din Europa nu au fost implicate și nu au contribuit la această cartă, cum, de altfel, nu au făcut-o nici cetățenii europeni.

Aș dori să îi explic dlui Barroso că a face o declarație privind valorile comune nu este suficient. Femeile și bărbații din Europa au nevoie de un document solid, realizat și elaborat împreună cu toți actorii relevanți.

Să fie aceasta o primă versiune a Cartei drepturilor femeilor. Folosiți-vă de această perioadă, până la următoarea Zi internațională a femeii, pentru a ține dezbateri și discuții cu Parlamentul, organismele naționale și organizațiile de voluntariat din Europa. Data viitoare, când vom sărbători din nou Ziua internațională a femeii, ne va fi clar că am înregistrat progrese.

Lucrăm pentru a proteja drepturile femeilor nu doar în ziua de 8 martie, ci în fiecare zi a anului. De asta au nevoie femeile și bărbații din Europa.

Marta Andreassen, în numele grupului EFD. – Dle Președinte, în această zi, doresc să le cer politicianilor și legiuitorilor să înceteze cu emiterea acestor legi demagogice despre egalitate, care nu fac decât să îngreuneze și mai mult viața femeilor care doresc să muncească. Din cauza lor, organizațiile se sperie să mai angajeze femei. Egalitatea nu înseamnă legi: înseamnă comportament.

Sunt mamă lucrătoare și, în cei 30 de ani de experiență profesională, nu am fost niciodată recrutată sau promovată pe alte criterii decât aptitudinile mele și meritul meu, și așa fi insultată dacă aș primi un tratament special doar datorită cromozomilor. Totuși, am anumite cereri către Parlament, pentru a apăra femeile din lumea întreagă.

Îmi doresc ca problema expropriilor din Spania să fie dezbătută și rezolvată, pentru a pune punct suferinței multor femei și bărbați care riscă să își vadă locuințele demolate și nu pot locui în ele. Nu credeți că și aceasta este o formă de violență?

Vreau ca Parlamentul să oprească transferul de fonduri UE către regiunile unde se petrec încălcări flagrante ale drepturilor omului. Nu credeți că aceasta este o formă de violență?

Vreau ca Parlamentul să îi asculte și să îi protejeze pe cei care vor să își comunice îngrijorările în legătură cu neregulile structurale care afectează bugetul european, așa cum am făcut eu acum opt ani, și să mă asigur că ei nu vor avea aceeași soartă ca mine. Nu este și aceasta violență?

Vreau să amânați descărcarea de gestiune a Comisiei Europene până când auditorii vor declara că nu sunt rezerve pentru 100 % din buget. Iată cum îmi doresc ca Parlamentul să onoreze femeile și bărbații din Europa, pe cei care, prin taxele pe care le plătesc, îi permit Uniunii Europene să existe.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Doresc să le atrag atenția colegilor mei deputați că este o greșală gravă să vorbești despre femeile europene și drepturile celor care trăiesc în Uniunea Europeană, fără a ține seama de poziția inferioară ocupată de femei în noile state membre din spațiul fost comunist din Europa Centrală și de Est. A sosit momentul ca UE să pornească într-o misiune de constatare, pentru a investiga lipsa lor de drepturi și pentru a remedia, pe baza rezultatelor, discriminarea gravă a femeilor, care are loc chiar în interiorul Europei.

Dați-mi voie să menționez doar două domenii. Ambele au legătură cu globalizarea, economia neoliberală, comerțul liberalizat și dezavantajele acestora. Primul se referă la companiile multinaționale, dar și la companii mari, înregistrate în UE, care folosesc standarde diferite pentru dreptul muncii și sănătatea la locul de muncă. Mă gândesc, de exemplu, la comerțanții mari, la hipermarketuri, cum sunt cele de-o parte și de alta a graniței dintre Austria și Ungaria. Aceeași companie folosește standarde diferite pentru pauze, pauza de prânz și preavizele de reziliere a contractului. Femeile din Europa de Est, în cazul de față din Ungaria, sunt ținute practic în sclavie.

Cea de-a doua zonă, aproape neexplorată până acum, se referă la migrația femeilor pe teritoriul Uniunii Europene. Femeile care fac parte din categorii inferioare în Europa Centrală și de Est, așa cum este și cazul

Ungariei, caută să se angajeze în vest ca personal în casă, trăind ca servitoare, ca refugiați economici care adesea își lasă în urmă copiii. Din punctul de vedere al drepturilor de care beneficiază și al demnității, situația lor se apropie mai mult de cea a femeilor din țările în curs de dezvoltare din lumea a treia decât de cea a surorilor lor din Europa Occidentală, care sunt cetățeni ai statelor membre UE. Această situație trebuie soluționată urgent. -

Președinte. – Doresc să îi urez un călduros bun venit dlui comisar Dalli. Bine ați venit, dle Dalli. Dânsul va face o declarație în numele Comisiei.

John Dalli, Membru al Comisiei. – Dle Președinte, sunt foarte încântat că prima mea participare la sesiunea plenară a Parlamentului European are loc în această zi importantă – 8 martie, Ziua internațională a femeii. În același timp, este o onoare pentru mine să reprezint Comisia, și în special, pe vicepreședintele Reding, care va conduce eforturile Comisiei de a proteja drepturile fundamentale.

Este o șansă unică de a sărbători împreună realizările economice, politice și sociale ale femeilor, din trecut, prezent și viitor. În 1957, egalitatea dintre sexe a fost consfințită în tratatele europene. De atunci, un număr impresionant de instrumente legale, urmate de numeroase decizii ale Curții Europene de Justiție, au creat un arsenal legal la nivelul UE.

Doresc să vă reamintesc faptul că egalitatea de gen nu este doar o valoare fundamentală consfințită în tratat, ci și că politicile pentru egalitatea de gen s-au dovedit a fi un motor al dezvoltării economice. Vinerea trecută, președintele Comisiei Europene și vicepreședintele, dna Reding, au reînnoit angajamentul Comisiei față de egalitatea de gen, prezentând o Cartă a drepturilor femeilor.

Carta reprezintă angajamentul politic al Comisiei de a promova egalitatea între femei și bărbați în cinci zone: independență economică egală; salarii egale pentru aceeași muncă sau muncă de aceeași valoare; egalitate în luarea deciziilor; demnitate, integritate și eradicarea violenței bazate pe gen; și egalitate de gen dincolo de granițele Uniunii.

Carta drepturilor femeilor va fi urmată, în septembrie 2010, de o nouă strategie atotcuprinzătoare privind egalitatea dintre femei și bărbați. Aceasta va transpune principiile din Cartă în acțiuni concrete, care urmează a fi puse în aplicare în următorii cinci ani.

Acestea sunt proiecte și obiective ambițioase, pe care Comisia nu le va putea realiza pe cont propriu. Va trebui să coopereze strâns cu principalii săi parteneri la nivel UE, mai ales cu dvs, Parlamentul European, și cu Comisia FEMM. Ziua internațională a femeii este un prilej excelent pentru a ne reaminti de acest angajament.

Președinte. – Cu aceasta se încheie discursurile legate nu doar de Ziua internațională a femeii, ci și de eforturile noastre constante de a obține drepturi egale pentru femei și de a elimina violența.

14. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președinte. – Următorul subiect pe ordinea de zi îl reprezintă discursurile de un minut pe teme de importanță politică.

Elena Băsescu (PPE). - În data de 8 februarie 2010, România a acceptat invitația făcută de către președintele Statelor Unite de a participa la dezvoltarea sistemului american de apărare antirachetă. Este o dovadă de încredere acordată țării mele, având în vedere, inclusiv, profesionalismul de care a dat dovadă armata română în Afganistan și Irak. Pe teritoriul României vor fi amplasate trei baterii a câte opt rachete fiecare. Calendarul convenit cu partea americană vizează funcționarea acestui sistem de apărare începând cu anul 2015.

Consider că subiectul apărării antirachetă trebuie să fie de actualitate și pe agenda Parlamentului European, pentru că este necesar să fim informați asupra riscului proliferării programelor balistice.

Țin să precizez că noul sistem nu este îndreptat împotriva Rusiei. De altfel, o parte din observațiile și cererile de la Moscova au fost luate în considerare în redefinirea noii arhitecturi a sistemului american. În perioada imediat următoare vor fi inițiate negocieri bilaterale pentru încheierea acordurilor necesare, urmând ca acestea să fie ratificate de către Parlamentul

Vă mulțumesc.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dle Președinte, fac supoziția majoră că pentru redresarea finanțelor publice ale unui stat membru din zona euro este responsabilă însăși zona euro. Cu toate acestea, este necesară o intervenție coordonată, pentru a proteja moneda unică de speculații.

Criza financiară îngrozitoare din Grecia și instabilitatea financiară din alte state membre au evidențiat nevoia unei guvernări economice europene, coordonată politic. În întrebarea mea adresată Comisiei, din 17 februarie 2010, am propus crearea unui Fond Monetar European. Mă bucur să văd că dl comisar Rehn se îndreaptă în acea direcție. Vom aștepta să vedem propunerea integrată a comisarului.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Dle Președinte, un judecător al unei instanțe penale centrale din Spania a confirmat un lucru pe care mulți dintre noi îl știam deja, și anume faptul că Hugo Chávez, președintele Venezuelei, cooperează cu teroriștii ETA și FARC. Astfel se dovedește că dl Chávez este în cârdășie cu teroriștii, că adăpostește teroriști criminali pe teritoriul venezuelan și că îi ajută, oferindu-le poziții oficiale în guvernul venezuelan. De fapt, dl Chávez cooperează cu criminalii ETA.

Ca basc, spaniol și european, doresc să denunț și să condamnatitudinea revoltătoare a dictatorului Hugo Chávez. Îndemn instituțiile europene să ia toate măsurile necesare pentru a-l condamna pe dl Chávez, și astfel, să îi condamne și politicile în sprijinul teroriștilor.

De asemenea, doresc să reamintesc membrilor guvernului dlui Rodríguez Zapatero, care în prezent deține președinția rotativă a Uniunii Europene, că nu are sens să ai o atitudine prietenoasă față de dl Chávez, așa cum s-a întâmplat până acum. Nu are sens nici să dai dovezi de afecțiune, gesturi prietenești sau de cooperare, pentru că atunci când guvernul spaniol își ia cuvântul înapoi și se umilește în fața lui Chávez, așa cum am văzut zilele acestea, pedepsește victimele terorismului, disprețuiește sistemul juridic spaniol și, prin urmare, pedepsește libertatea și democrația.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). - Deși Fondul de solidaritate al Uniunii Europene funcționează în general bine, experiența dobândită în cursul primilor ani de punere în aplicare arată că există limitări și puncte slabe importante în funcționarea Fondului. Acestea sunt legate de lipsa de rapiditate cu care este pusă la dispoziție finanțarea din partea Fondului, de gradul de transparență a criteriilor pentru mobilizarea Fondului în cazul catastrofelor regionale și de limitările la catastrofele de origine naturală.

Țin să amintesc că România a fost sprijinită financiar de către Uniunea Europeană pentru proiectele din zonele calamitate de inundații, dar deblocarea Fondului s-a realizat cu întârziere față de momentul în care ar fi avut eficiență maximă.

În acest scop, consider că posibilitatea de a se acorda asistență, sub forma unui sistem de plăți în avans, bazat pe estimarea inițială a pagubelor directe, unei țări afectate de o catastrofă, la cererea acesteia, ar fi o facilitate care ar fi foarte apreciată de zonele afectate, imediat după producerea unei catastrofe.

Mulțumesc

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Dle Președinte, Fidel Castro și oligarhii săi au trădat deja de mult timp idealurile revoluției cubaneze. Aceste idealuri au fost împărtășite de multe popoare și de elita tinerilor din lume, pe care i-au inspirat.

Cu toate acestea, în momentul de față, dictatura fraților Castro se caracterizează printr-o lipsă de compasiune față de prizonierii politici, prizonierii de conștiință și față de propriul popor. Această atitudine îmi amintește de cea a lui Franco pe patul de moarte, prin răul tratament aplicat prizonierilor, care erau percepuți ca niște răufăcători obișnuiți, și prin disprețul obsesiv pentru exilați.

Castro sfârșește ca Franco și ca toți ceilalți dușmani ai libertății care devin însetați de putere. Însă trebuie să salvăm vieți și să fim solidari cu cei care luptă și suferă. Este obligația noastră, în calitate de europeni care și-au luat un angajament pentru democrație, libertate și drepturile omului.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, știm că președinția spaniolă și Comisia accelerează ritmul negocierilor cu anumite țări din America Centrală și de Sud, pentru a încheia acorduri de asociere înainte de reuniunea la nivel înalt din mai, dintre Uniunea Europeană și America Latină.

În calitate de co-vicepreședinte al EuroLat, doresc să atrag atenția Parlamentului că, în ceea ce privește unele dintre aceste țări, există riscul ca prin accelerarea negocierilor să se neglijeze aspecte importante ce țin de drepturile omului și de respectarea acestora în mai multe regiuni. De exemplu, în Columbia au loc aproape zilnic asasinat ale sindicaliștilor. În Honduras, stat cu care negociem un acord, în continuare se află la putere

un guvern care este rezultatul *loviturii de stat* militare de anul trecut. În Guatemala există probleme similare, care nu sunt legate de drepturile omului, ci de anumite aspecte din acorduri care sunt trecute cu vederea.

Consider că este important ca președinția și Comisia să dea dovadă de mai multă precauție.

Diana Wallis (ALDE). – Dle Președinte, fiind Ziua internațională a femeii, doresc să menționez o problemă de sănătate pentru femei, care, în continuare, rămâne o problemă neglijată. Acum doi sau trei ani, am stat în fața Parlamentului și am vorbit despre o boală tăcută, nevăzută, dureroasă și istovitoare – endometrioza: o boală care distruge vieți, familii și fertilitatea; vedeți, unele femei nici măcar nu au șansa de a fi mame. Poate evităm subiectul pentru că se referă la menstruația femeilor; poate de asta nici măcar nu vrem să îl pomenim. Așa că o s-o mai spun încă o dată – endometrioza.

În continuare, nu se cunosc cauzele, nu se cunosc tratamente și afectează una din zece femei, iar procentul este în creștere. Săptămâna aceasta este și Săptămâna conștientizării endometriozei în Europa. Deci, când o să le luăm în serios pe aceste femei, familiile și suferințele lor? Mă bucur că sunteți aici, dle comisar, ca să auziți ceea ce spun; poate că o finanțare special alocată, și sper că până în anul viitor.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, ați menționat furtuna Xynthia, care tocmai a lovit Europa de Vest, provocând moartea a aproape 60 de persoane și însemnate pagube materiale.

Sunt foarte tristă astăzi și, în același timp, nervoasă, deoarece această catastrofă umană ar fi putut fi evitată; cel puțin impactul său ar fi putut fi limitat. Până de curând în Franța, și în continuare în Europa, zonele de coastă și cele cu pericol de inundații sunt dezvoltate, ignorând și încălcând actuala legislație europeană și națională.

Adesea, acestea sunt situri Natura 2000 și protejarea lor de pericolul urbanizării este esențială pentru a limita efectele unor incidente naturale similare. Ține de noi să dovedim o responsabilizare mai mare, să ne asigurăm că regulamentele comunitare – în special Directiva privind păsările și Directiva privind habitatele – sunt puse în aplicare cu strictețe de statele membre și să condiționăm fondurile structurale de cerințe imperative, cum sunt durabilitatea, securitatea și biodiversitatea.

Strategia UE 2020 este o șansă unică pentru a ne redefini relația cu mediul.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, reprezentanți importanți ai mass-media din Cehia au raportat săptămâna trecută că poliția rutieră germană a introdus controale mult mai severe pentru șoferii cehi de cealaltă parte a graniței germane. Conform relatărilor, controalele sunt mai dese și mult mai amănunțite. Conform martorilor, situația este înrăutățită de faptul că unora li se cere chiar să dea probe de urină în timpul acestor controale, în circumstanțe echivalente cu un afront la adresa demnității umane. Prin urmare, în niciun caz nu este vorba de controale rutiere de rutină, combinate cu verificarea documentelor de călătorie sau a celor care dovedesc starea tehnică și originea vehiculelor. Cetățenii cehi care călătoresc liber în spațiul Schengen nu trebuie considerați ca fiind cetățeni de mână a doua. Sunt cetățeni cu drepturi depline, egale, suverani, dintr-un stat membru al Uniunii Europene, și trebuie tratați ca atare. Dle Președinte, aș dori să vă rog să transmiteți informațiile mai departe, către autoritățile relevante, pentru a le analiza corespunzător și a pune în aplicare soluțiile necesare.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Dle Președinte, Ziua europeană împotriva obezității este o inițiativă care aduce laolaltă medici, pacienți și comunități politice, pentru a sprijini cetățenii europeni supraponderali și obezi. Are ca obiectiv stabilirea zilei de 22 mai ca Ziua internațională împotriva obezității, să sensibilizeze populația în legătură cu nevoia de acțiune la nivel european și să se asigure că vocile pacienților supraponderali și obezi vor fi auzite.

Obezitatea este o boală, nu o problemă. Fiecare stat membru ar trebui să înfrunte această provocare și să ofere sprijin eficient acestui grup de populație. Conform Organizației Mondiale a Sănătății, statisticile referitoare la obezitate în întreaga Europă – nu doar în UE – sunt amețitoare, atingând proporțiile unei epidemii. Dacă nu se iau măsuri, se estimează că în regiune, până în 2020, numărul adulților obezi va ajunge la 150 de milioane – 20 % din populație – și cel al copiilor și adolescenților obezi la 15 milioane – 10 % din populație. Trebuie, prin urmare, să întărim vocile pacienților obezi și supraponderali.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dle Președinte, astăzi se sărbătorește centenarul declarării Zilei internaționale a femeii, care a devenit un simbol al luptei revoluționare. Într-o zi mondială a acțiunii pentru

drepturile femeilor și împotriva oricărei forme de discriminare, salut toate femeile, dar în special pe cele care în continuare sunt victimele discriminării, inegalităților și a diferitelor tipuri de violență.

Este, de asemenea, important să subliniem, în acest moment, actualitatea luptei pentru egalitate în legislație și în viață, având în vedere consecințele specifice pe care le are criza din capitalism asupra vieții femeilor, care sunt principalele victime ale locurilor de muncă prost plătite și nesigure, și ale sărăciei! Cea mai mare parte a celor 85 de milioane de persoane care trăiesc în sărăcie pe teritoriul Uniunii Europene sunt femei.

Prin urmare, sărbătorind această zi și îndemnând toate femeile să nu își abandoneze visurile, reiterăm importanța luptei împotriva nedreptăților și a discriminării, deschizând noi orizonturi către o viață mai bună, în egalitate.

John Bufton (EFD). – Dle Președinte, doresc să vă informez că acum, în Țara Galilor, urmează să avem un referendum. Da, vă vine sau nu să credeți, un referendum. Ni s-a refuzat unul în cazul Constituției, ni s-a refuzat un altul în cazul Tratatului de la Lisabona, însă în Țara Galilor urmează să avem un referendum referitor la viitoarele prerogative ale Adunării Gazele.

În momentul de față, acesta este subiectul principal, însă ceea ce urmează nu va fi plăcut. Toate partidele politice din Țara Galilor – laburist, Plaid Cymru, liberal–democrat și conservator – sprijină acest lucru și își doresc mai multe prerogative. Ei bine, am vești pentru ei: nu și eu.

Acestea îi tratează pe gazele ca pe niște proști. Într-un moment în care independența va fi următorul subiect pe ordinea de zi, am putea ajunge să avem chiar și 80 de membri ai Adunării. În Țara Galilor, centrele de asistență sunt în pericol de a se închide, școlile sunt amenințate cu închiderea, drumurile noastre seamănă cu cele din țările din lumea a treia și, totuși, clasa noastră politică din Cardiff Bay, ca și aici, este hotărâtă să meargă mai departe cu această idee nebunească.

Salut organizarea referendumului, însă sper ca oamenii de bine din Țara Galilor să se ridice și să voteze „nu”.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Permiteți-mi să îmi exprim profunda simpatie și solidaritatea față de victimele dezastrului natural din Madeira.

Situația urgentă impune acțiuni flexibile, pentru a satisface rapid nevoile elementare ale populației și pentru a oferi asistență materială, dar și pentru a reface rapid infrastructura cheie care a fost afectată. Sper ca autoritățile portugheze să evalueze cât mai repede pagubele și că nu vor apărea obstacole administrative formale în oferirea asistenței financiare din Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene.

Cum pentru mobilizarea resurselor din Fondul de Solidaritate este nevoie de consimțământul Parlamentului European, am încredere că acesta va da un exemplu, răspunzând prompt și aprobând o rezoluție în acest sens. Permiteți-mi să mai exprim câteva cuvinte de solidaritate față de catastrofa provocată în vestul Franței de ultimele ploi torențiale din Vendée.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Dle Președinte, aici, în Parlamentul European, am adoptat recent o rezoluție referitoare la Ucraina, în care puneam în discuție gestul fostului președinte al Ucrainei, acela de a acorda o distincție națională de vază lui Stepan Bandera, un conducător al luptei de independență a țării. Acest paragraf al rezoluției noastre a atras foarte multe critici din vestul Ucrainei.

Doresc să menționez că această rezoluție nu pune la îndoială obiectivul dlui Bandera – o Ucraină independentă. Într-adevăr, rezoluția sprijină această cauză, a unei Ucraine puternice, unite și libere, care se bucură de suportul deplin al Uniunii Europene și al țării mele, Polonia, însă rezoluția sugerează regretul că această distincție a fost acordată fără a se ține prea mult cont de circumstanțele tragice ale luptei din timpul războiului pentru o Ucraină independentă. Ca urmare a acestui lucru, s-au produs purificări etnice chiar și în numele lui Bandera.

Consider că de la această distincție acordată lui Bandera a lipsit exprimarea regretului față de victimele inocente ale acestei lupte. Doar în acest fel și-ar fi putut atinge pe deplin obiectivul unei Ucraine independente, împăcate cu vecinii săi. Distincția ar fi trebuit să fie însoțită de eforturi de reconciliere cu familiile.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Legea lingvistică din Slovacia a fost, în ultima vreme, obiectul mai multor comentarii critice. O să vă prezint acum avizul serviciului juridic al Comisiei Europene. Acesta menționează că, în actuala formă, legea privind limba și regulamentul de punere în aplicare a acesteia nu sunt compatibile cu drepturile fundamentale și documentele relevante ale Consiliului Europei, și nici măcar cu legea slovacă

privind protecția minorităților. Avizul deplânge lipsa raționalității și a proporționalității din cerințele lingvistice. Consideră că legea pune în pericol libertatea de mișcare a forței de muncă, una dintre cele mai mari reușite ale integrării europene și este, în același timp, și un pericol pentru funcționarea pieței interne integrate a Uniunii Europene. Pe lângă acestea, serviciul juridic a declarat că versiunea amendată a legii contravine Directivei privind serviciile mass-media audiovizuale, precum și articolului 56 al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, care se referă la libera furnizare de servicii. Raportul menționează că secțiunea referitoare la instituțiile de sănătate ar putea, în practică, să genereze discriminare și că, în ceea ce privește drepturile fundamentale, regulile protejează mai degrabă interesele statului decât drepturile indivizilor. Cer Comisiei să facă pașii necesari pentru a garanta că dreptul comunitar va continua să triumfe mereu.

Rovana Plumb (S&D). - Am să mă refer la participarea femeilor pe piața muncii. Date Eurostat afirmă un trend îmbucurător - dacă în anii '70 femeile nu reprezentau nici 30 % din piața muncii europeană, în 2008 au ajuns la 43 %, iar criza globală le-a împins la aproximativ 50 %.

România face și ea parte din acest trend, ca urmare a crizei economice care a lovit sectoarele de activitate ocupate preponderent de bărbați. Totuși, pe piața muncii există o discriminare salarială între femei și bărbați și de aceea este important ca, în pachetul legislativ pe care Comisia îl are în vedere, să existe ținte referitoare la eliminarea acestor diferențe salariale între femei și bărbați, pentru o participare mai mare a femeilor pe piața muncii, iar acest pachet legislativ trebuie să facă parte din strategia Uniunii pentru 2020

Evelyn Regner (S&D). - (DE) Dle Președinte, recente evenimente din Turcia au confirmat încă o dată că încă nu există suficiente garanții pentru drepturile muncitorilor și ale sindicatelor. Timp de peste două luni, 12 000 de angajați ai companiei Tekel, fost monopol de stat în domeniul tutunului, actual privatizată, au luptat împotriva concedierilor în masă, programului de lucru redus și a pierderii drepturilor sociale pe care le câștigaseră.

Pe parcursul grevei, președintele Erdogan a amenințat de mai multe ori că va cere poliției să curețe taberele de proteste din Ankara. La începutul grevei, poliția i-a atacat pe muncitori cu gaze lacrimogene și tunuri cu apă.

Doresc să vă cer să faceți apel la autoritățile turce să trateze sindicatele ca parteneri sociali cu drepturi egale și să emită prevederi legislative care garantează protecția necondiționată a drepturilor sindicatelor. Drepturile trebuie să se conformeze standardelor UE și Convențiilor OIM.

Luigi de Magistris (ALDE). - (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, recent s-a produs un alt dezastru ecologic în Italia, pe râul Lambro și pe râul Po. De asemenea, tot recent, Curtea de Justiție de la Luxemburg a condamnat Italia pentru periclitarea sănătății publice cu deversările sale ilegale de deșeuri și incapacitatea de a controla colectarea deșeurilor din Campania. Recent, a fost raportată o creștere a cazurilor de leucemie din Taranto, din cauza oțelărilor din Ilva, dar și a cazurilor în care s-a găsit azbest în școlile din Crotone și dioxine în Campania. Este un dezastru ecologic continuu.

Întreb Comisia ce intenționează să facă pentru a se asigura că guvernul italian se conformează standardelor din directivele Uniunii Europene, mai ales în ceea ce privește recenta hotărâre a Curții de Justiție, care a condamnat categoric Italia pentru că nu a fost capabilă să înlăture deșeurile din Campania. Săptămâni și luni în șir, Napoli a fost un oraș ajuns de râsul întregii lumi.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). - (FR) Dle Președinte, Conferința de la Londra privind Afganistanul a generat o stare de panică în societatea afgană, iar cele care se tem în mod special sunt femeile. Planul de pace aprobat de 70 de țări include un fond pentru a ajuta reintegrarea talibanilor, iar în următoarele luni trebuie să se organizeze o Loya Jirga - consiliu de pace - pentru ca această reconciliere să fie pusă în aplicare.

Femeile nu își doresc și nu trebuie să plătească prețul acestei reconcilieri. În continuare, talibanii cer suprimarea drepturilor femeilor și întoarcerea la Sharia. Există temerea că Loya Jirga va modifica Constituția și că acele articole care protejează drepturile femeilor vor dispărea; în special articolul 22 din capitolul 2.

Astăzi, 8 martie 2010, solicit solemn ca Uniunea Europeană să devină garantul viitorului femeilor din Afganistan, pentru că nu putem tolera reapariția celui mai femicid regim din istorie.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK*Vicepreședinte*

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Incidentul diplomatic dintre Elveția și Libia s-a agravat și are consecințe foarte grave pentru mulți cetățeni ai Uniunii Europene care doreau să călătorească în Libia și cărora acum li se refuză accesul. În mod particular, consecințele negative sunt suportate de muncitorii care își câștigă traiul în Libia, precum și de investitorii europeni care își nu mai pot trimite muncitorii acolo. În același timp, muncitorii care se află deja în Libia încearcă să rămână acolo pentru cât mai mult timp posibil pentru a le ține locul celor care nu pot intra încă în Libia. Uniunea Europeană nu este implicată în acest incident și este prizonieră într-o chestiune ce privește două țări. De aceea, fac apel la Uniunea Europeană să ia toate măsurile posibile pentru rezolvarea acestei probleme cât mai curând posibil.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Dle președinte, guvernul spaniol a cerut guvernului Venezuelei o explicație în ceea ce privește o hotărâre judecătorească referitoare la o presupusă cooperare între guvernul Venezuelei și ETA.

DL Iturgaiz ar trebui să-și actualizeze informațiile, deoarece sâmbătă, guvernul Venezuelei și guvernul spaniol au emis un comunicat comun referitor la această chestiune. În comunicat, ambele guverne și-au reafirmat intenția de a coopera pe deplin și de a colabora pentru combaterea terorismului.

Trebuie să ne bucurăm pentru această intenție și să felicităm guvernul Venezuelei pentru dorința exprimată de a coopera cu guvernul spaniol la combaterea terorismului și a ETA, în loc să trimitem mesaje de instigare sau să încercăm să extragem capital politic dintr-o problemă serioasă precum terorismul.

Sunt de părere că este important să respectăm independența relațiilor judiciare, diplomatice și, mai presus de toate, a cooperării dintre state în încercarea de a continua lupta vitală împotriva terorismului.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Dle președinte, sâmbătă, poporul Islandei a spus un nu hotărât acordului Icesave. Cu doar o săptămână în urmă, Comisia a recomandat ca UE să înceapă negocierile de aderare cu Islanda.

Este adevărat că miniștrii de finanțe de la Londra și Haga au dreptatea de partea lor, dar, cu toate acestea, au și o responsabilitate semnificativă. Acei consumatori care au fost destul de neînțelepți încât să investească în Icesave au, de asemenea, dreptul la o despăgubire pentru pagubele suferite. Totuși, cererile trebuie să fie rezonabile și proporționale. Avem nevoie acum de noi negocieri cu guvernele de la Londra și Haga.

Islandezii trebuie să se simtă bineveniți în UE, dar, bineînțeles, ei nu vor vota niciodată în favoarea statutului de membru al UE dacă miniștrilor de finanțe de la Londra și Haga li se permite să stabilească soarta Islandei. Trezoreriei britanice și celei olandeze nu trebuie să li se permită să controleze Uniunea Europeană. Este timpul ca UE să acționeze și să își arate solidaritatea față de islandezi.

Doresc să citez din Hávamál cuvintele lui Odin cel Preamărit, din Edda poetică: (*Vorbitorul vorbește în islandeză*)

– Aceasta în islandeză înseamnă: „Trebuie să ne rezolvăm problemele împreună”.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Dle Președinte, în noaptea de 27 spre 28 februarie, furtuna Xynthia a lovit vestul Franței foarte puternic, provocând multe morți. Bineînțeles, gândurile noastre sunt alături de victime și de cei care s-au mobilizat pentru a le ajuta. Invităm în mod foarte clar Comisia Europeană să pună la dispoziție neîntârziat Fondul de Solidaritate pentru a-i ajuta pe cei mai afectați oameni. Totuși, trebuie să învățăm o lecție din această tragedie.

Cum este posibil să existe între cinci și șase milioane de oameni în Franța care trăiesc în zone inundabile? Există evident o presiune din partea lobby-ului imobiliar, dar este, de asemenea, adevărat că, în urmă cu câteva luni, președintele Sarkozy cerea să se permită construcțiile în zonele inundabile. Astfel, politicienii sunt cei responsabili.

Cerem ca toate cofinanțările europene legate de reconstrucție și restaurare să fie condiționate de respectarea legislației: legislația costieră și planurile de prevenire a riscurilor generate de inundații. Desigur, cerem din nou să acordăm ajutor cât mai rapid sectoarelor celor mai afectate, în mod particular fermelor de crustacee.

Ashley Fox (ECR). – Dle președinte, Buckfast Abbey produce vin alcoolizat în Devon, în circumscripția mea electorală, din 1890. Din nefericire, acest vin este acum atacat de anumiți politicieni ai Partidului Laburist.

Ei preferă să dea vina mai degrabă pe un produs alcoolic pentru creșterea comportamentului antisocial decât să accepte că politicile lor sociale au dat greș.

Vinul Buckfast ar trebui, se pare, să fie interzis, deoarece conține și alcool și cofeină. Dacă se întâmplă acest lucru, ce va urma? Li se va interzice tinerilor să amestece Red Bull cu vodcă? Va fi interzis Irish coffee? Cum va fi controlat acest lucru?

Acesta este statul-guvernanta care a luat-o razna. A cere ca un produs să fie interzis nu va soluționa problema consumului iresponsabil de alcool. Ar trebui să avem încredere în consumatori să consume băuturile pe care ei le aleg. Majoritatea nu trebuie pedepsită pentru acțiunile celor puțini și ignoranți.

Chiar cred oamenii că, dacă Buckfast este interzis, huliganii care îl consumă în prezent în exces vor începe să bea ceai?

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, în urmă cu un an sau doi, când euro era puternic, *Wall Street Journal* paria pe eșecul acestuia și explica cum s-ar putea întâmpla. Scria că economiile cu monedă euro erau foarte diverse. Ar fi nevoie doar ca cea mai vulnerabilă să dea greș.

Este exact ce s-a întâmplat și acum toată lumea se plânge de speculatorii străini. Ar fi mai bine, totuși, dacă s-ar plânge de ei înșiși, dacă s-ar plânge de liderii europeni. Nimeni nu ne-a forțat să formăm o uniune monetară fără uniune politică și fără coeziune socială. În mod similar, nimeni nu ne-a forțat să ezităm și să stagnăm atunci când așa-numitele economii „periferice” au fost atacate.

Să clarificăm foarte bine un lucru: nu există economii periferice. Când o economie cu monedă euro este atacată, de fapt este atacat euro. Uniunea este atacată și ar trebui să răspundă cu solidaritate; aceeași solidaritate care a fost valoroasă pentru Europa de Est și care a fost valoroasă pentru Germania la reunificarea acesteia.

Și dacă astăzi nu se va întâmpla din solidaritate, mai târziu va fi din propriul interes, având în vedere mărimea acestor piețe și a datoriilor lor și expunerea Bancilor Centrale europene la acestea. Ar fi mai bine dacă am acționa din solidaritate.

John Stuart Agnew (EFD). – Dle președinte, politica UE de a „armoniza totul”, creează multe victime, și nu în ultimul rând ratingul IMC (condiții meteorologice instrumentale) pentru piloții privați din Marea Britanie. Este un rating vital de siguranță care permite deținătorilor să zboare cu ajutorul instrumentelor în condiții de nori și vizibilitate scăzută, lucru care nu este permis de licența pilotului privat. Este unic în Marea Britanie din cauza condițiilor noastre meteorologice capricioase, și are, de asemenea, și un nivel de siguranță foarte bun.

Prin dezvoltarea unei licențe de zbor europene armonizate, Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației este pe cale să elimine ratingul IMC, lăsând mulți piloți privați fără posibilitatea de a zbura dacă nu pot garanta un cer neînnorat pe toată durata călătoriei lor. Este ca și cum s-ar garanta că Anglia va câștiga Cupa Mondială dintr-o lovitură de la 11 m. După pierderea perspectivei vizuale, un pilot neantrenat are aproape 50 de secunde pentru a o recâștiga înainte de a pierde controlul vehiculului aerian. În consecință, abolirea ratingului IMC este o amenințare serioasă la siguranța și viitorul pilotajului privat.

Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației trebuie să se gândească din nou. Acesta este iar un exemplu de lege britanică, practică și de bun-simț, ce este subordonată unei legislații a UE, scumpă și excesivă.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, unul dintre Obiectivele Mileniului este reducerea la jumătate a sărăciei mondiale. Comisia a declarat anul 2010 Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale. Șaisprezece la sută din europeni - adică 79 de milioane de oameni - trăiesc sub limita sărăciei. Șaptezeci și nouă de milioane de europeni trebuie să se descurce cu numai 60 % din venitul mediu din țările lor. Dacă ești sărac, pierzi șansa de a contribui la părți mari ale societății civile. Dacă ești sărac, suferi. Strategiile pentru anul 2010, Anul European de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale, trebuie să aibă un impact chiar și în timpul crizei economice.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am luat cuvântul pentru a sublinia și condamna punerea în aplicare a legii guvernului spaniol privind linia de coastă, în special efectele acesteia asupra insulei Formentera. Formentera este una din Insulele Baleare. Are o lungime de 19 kilometri și un perimetru de 69 kilometri.

Punerea în aplicare a acestei legi va avea un efect pozitiv în zonele devastate de dezvoltarea urbană. Dar nu va fi benefică pentru insula Formentera, deoarece necesită eliminarea majorității facilităților turistice ale

insulei, ceea ce înseamnă că afacerile de familie vor fi confiscate. Aceste facilități reprezintă sursa de venit a insulei și au fost înființate în mod legal în urmă cu 30 - 40 de ani. De exemplu, aş putea menționa hotelul Rocabella, care a fost primul hotel de pe insulă, sau barul-restaurant cunoscut sub numele de Blue Bar, care este renumit la nivel internațional și a ajutat la promovarea insulei în străinătate. Șaptezeci de procente din aceste facilități ar fi afectate de punerea în aplicare a legii mai sus menționate, în ciuda faptului că au fost înființate legal la momentul constituirii lor. Tot ce ar face această lege ar fi să permită confiscarea.

De aceea, solicităm un sistem de demarcare corect pentru insula Formentera. Solicit guvernului spaniol să procedeze la o nouă demarcare, respectând proprietatea privată, aliniindu-se la numeroasele hotărâri asupra acestei chestiuni emise de Curtea Drepturilor Omului de la Strasbourg. Niciodată nu ar mai trebui redactată o lege ca aceasta, cu efecte retroactive. Produce o mulțime de pagube. În special, ar trebui avut în vedere că aceste facilități au fost construite respectând mediul. Mai mult, coastele sunt protejate prin legea națională și locală. Nu se poate construi în primii 300 de metri de la coastă și nici mări capacitatea hotelurilor.

Proinsias De Rossa (S&D). – Dle președinte, răspunsul recent primit de Președintele Buzek de la prim-ministrul Netanyahu, prin care acesta își justifică refuzul de a permite delegației acestui Parlament să intre în Gaza în luna decembrie necesită o reacție fermă. Este liber să obiecteze la întâlnirile noastre cu palestinienii în Gaza sau Ierusalimul de Est, dar nu are niciun drept să-i împiedice, și nici să intervină asupra drepturilor democratice ale acestui Parlament.

Înaltul Reprezentant Ashton trebuie să-și urmeze în mod viguros intenția de a vizita Gaza; trebuie să preseze Israelul să pună capăt acestui asediu și crizei umanitare pe care Goldstone a descris-o ca fiind o pedeapsă colectivă ilegală a populației.

În final, doresc să salut acordul asupra convorbirilor de proximitate, dar sunt foarte îngrijorat că escaladarea tensiunilor în jurul locațiilor religioase din Ierusalimul de Est și Hebron ar putea distruge posibilitatea progresului. Sunt de părere că Înaltul Reprezentant Ashton ar trebui să acționeze în vederea micșorării acestor tensiuni.

Tunne Kelam (PPE). – Dle președinte, așa cum ne-a amintit Președintele Parlamentului, în data de 11 martie, Lituania și Estonia marchează 20 de ani de la adoptarea a două acte fundamentale.

Așa cum Consiliul Suprem al Lituaniei a adoptat declarația de independență, la Tallin, prima sesiune a Congresului Estoniei a adoptat o declarație prin care restaura puterea statului legal în statul încă ocupat de sovietici.

Congresul Estoniei a prezentat o alternativă democratică unică la instituțiile sovietice existente. Ales de 90 % din cetățenii estonieni nou înregistrați, a unit majoritatea absolută a estonienilor, reprezentată de aproximativ 30 de partide și mișcări politice, în încercarea de a restaura independența reală și un stat național. Această încercare a fost încununată de un mare succes datorită solidarității Europei.

Corina Crețu (S&D). – Dle președinte, sunteți atât de strict cu regulile, încât cred că, pentru aceste intervenții de un minut, măcar azi, de Ziua Internațională a Femeii, Parlamentul ar fi trebuit să facă un gest de generozitate față de femei.

Aș vrea să aduc, azi, în atenție câteva cazuri de discriminare a românilor în Europa care, din păcate, se tot înmulțesc în ultima perioadă. Chiar zilele trecute purtătorul de cuvânt al Poliției din Copenhaga făcea declarații cu caracter rasist și xenofob la adresa românilor, în timp ce presa daneză eticheta o întreagă națiune pentru infracțiunea comisă, se pare, de un emigrant român.

La începutul acestui an, o fetiță româncă de 13 ani din Italia s-a sinucis, lăsând în urmă o mărturie cutremurătoare legată de discriminarea la care era supusă de către colegii de școală. Ați putut vedea și dumneavoastră recent, în trenurile companiei franceze de căi ferate, afișe care solicitau clienților să semnaleze toate faptele românilor organismului de securitate națională din cadrul SNCF franceze.

Cred că sunteți de acord cu mine că orice om care încalcă legea trebuie să plătească, dar aceste etichete la adresa unei întregi națiuni sunt inacceptabile, iar cazurile pe care le-am relatat aici ilustrează deteriorarea atmosferei de conviețuire interetnică în țări cu tradiție democratică, manifestări care sunt incompatibile cu principiile ce stau la temelia Uniunii Europene și alterează grav spiritul comunitar european, trădând existența unei regretabile cortine de fier între cetățenii Uniunii.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dle președinte, am câteva cuvinte de spus cu privire la strategia atlantică.

– În decursul ultimelor săptămâni și luni, am ascultat cu interes și cu aprobare discuțiile referitoare la strategia dunăreană și la strategia baltică, dar nu am auzit niciun cuvânt despre strategia atlantică. Sunt de părere că, și în cazul acesteia, există destul loc pentru dezvoltare.

Strategia 2020 a subliniat foarte clar că nicio țară nu poate să continue de una singură, iar anumite țări de-a lungul coastei atlantice, cum ar fi Irlanda, Marea Britanie, Franța, Portugalia și Spania, pot avea un progres imens în multe domenii, în special în energia offshore, cercetarea maritimă, pescuit, construcțiile maritime și navale, porturi și biodiversitate. Solicit Președinției spaniole să o considere prioritară în lunile următoare.

(GA) Dacă reușesc să facă acest lucru, vor realiza ceva mare până la sfârșitul Președinției lor.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) În ultimele trei luni, au avut loc șase accidente foarte grave pe mare în Portugalia, în care 13 pescari și-au pierdut viața. În opt dintre cazuri, nu a fost încă posibilă recuperarea corpurilor, acestea implicând pierderea totală a bărcilor și a surselor de venit pentru mulți alții.

Comunitățile de pescari din Castelo de Neive, Matosinhos, Setúbal, Areosa, Peniche și Caminha sunt în doliu; Aș dori să mă alătur lor prin discursul meu de astăzi.

O iarnă destul de aspră care nu a permis multe zile de pescuit și susținerea limitată a pescarilor care rămâneau la țărm i-au obligat să iasă pe mare în condiții adverse. Îmbătrânirea unor bărci, lipsa de siguranță la bord și de instruire de siguranță adecvată fac ca accidentele să fie și mai probabile. Aceasta este o situație inacceptabilă, care ar trebui urgent eliminată.

În acest context, stabilirea condițiilor care pot asigura siguranța pescarilor ar trebui să fie unul dintre obiectivele principale ale reformei politicii comune pentru pescuit, prin investirea în modernizarea bărcilor, întărirea măsurilor de siguranță, instruirea pescarilor în ceea ce privește siguranța de bază și condițiile de viață decente atunci când condițiile meteo recomandă rămânerea la țărm.

Alajos Mészáros (PPE). – Dle președinte, contribuția mea vizează necesitatea unei abordări unificate a recunoașterii Kosovo. Prin adoptarea Tratatului de la Lisabona, statele membre au acceptat multe angajamente noi. Unul dintre acestea reprezintă noi proceduri integrate și unificate privind politica externă și de vecinătate.

Până acum, Kosovo a fost recunoscut ca stat independent de către 65 de state ale lumii, care includ 24 din cele 28 de state NATO și 22 din cele 27 de state UE. Este timpul să încurajăm statele noastre membre care ezită, adică Ciprul, Grecia, România, Slovacia și Spania, să lase la o parte îngrijorarea privind această chestiune și să se alăture majorității prin recunoașterea cât mai curând posibil a Kosovo. Acesta ar fi un semnal important care ar demonstra unitatea și integrarea din ce în ce mai puternice ale UE.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle președinte, capitalismul global mută oamenii în jurul lumii – pe unii în mod legal, pe alții ilegal – ca și cum ar fi doar elemente dispensabile de producție.

Mută bunuri și chiar servicii în jurul lumii, în scopul de a subcota prețurile ultimei victime, de a închide fabricile, fermele și birourile și de a arunca muncitorii la groapa de gunoi.

Mută banii în jurul lumii, închizând locuri de muncă în Europa și în lumea dezvoltată și deschizându-le în locuri în care nivelurile salariilor reprezintă o fracțiune din costuri.

Acceptarea de către Uniunea Europeană a capitalismului global este o acceptare care ne va sufoca pe toți. La fiecare criză economică, politicienii se aliniază să denunțe protecționismul. Totuși, numai protecționismul ne va permite să reconstruim bazele de producție și să le garantăm popoarelor noastre subzistența. Economiiile există sau ar trebui să existe pentru a le servi popoarelor noastre. Noi nu existăm pentru a le servi forțelor economice.

Nu se poate ca Uniunea Europeană să concureze cu Lumea a Treia fără a deveni o parte a acesteia, iar acest lucru se întâmplă deja.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Dle președinte, regret că unii dintre cei prezenți astăzi în Parlament au ales să îl felicite pe dl Chávez, care se află în legătură cu teroriștii și a inclus lideri ai ETA în guvernul său. Grupul meu și cu mine, confruntându-ne cu o alegere între dl Chávez și un judecător al Tribunalului Penal Central ca dl Velasco, dintr-un stat de drept, nu avem nicio ezitare în a-l susține pe acest judecător al Tribunalului Penal Central.

Mai mult, dacă dl Rodríguez Zapatero ar înceta să fie atât de prietenos cu dl Chávez și să se umilească în fața acestuia, și l-ar trata în schimb pe dl Chávez ca ceea ce este, un susținător al teroristilor, credibilitatea politicii externe a Spaniei în arena politică internațională s-ar intensifica.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, încă o dată, aș dori să fac referire la discuția din cadrul ultimei dezbateri referitoare la discursurile de un minut, în care ne-am exprimat neplăcerea legată de faptul că este în mod evident neclar când îți vine rândul și că, atunci când ai aplicat de cinci ori, ar fi bine să știi când îți va veni rândul. Mai mulți colegi au depus această cerere. Se pare că, în acel moment, aceasta fost luată în considerare. Nu pot să înțeleg de ce nu învățăm din acest lucru și nu încercăm să ușurăm munca deputaților în Parlamentul European și să anunțăm o procedură clară pe care să o păstrăm. Eu sunt înscris de la ora 17.00 și nu prea înțeleg această procedură.

Președinte. – Urmăm procedura, dar trebuie să luați în considerare că avem mai mult de 60 de cereri și numai 30 de minute pentru această procedură. Am dat cuvântul la aproximativ 35 dintre dumneavoastră.

Ne vom nota numele dumneavoastră și vă promit că, data viitoare, veți fi printre primii, dar acesta este modul în care lucrăm. Aș dori să dau cuvântul tuturor, dar, din nefericire, nu avem timpul necesar.

László Tőkés (PPE). – (HU) Dle președinte, am aceeași plângere. Nu mi s-a mai dat cuvântul de șase luni. Nu cunosc regula. Întotdeauna stăm pe întreaga durată a dezbaterilor și stăm aici fără rost.

– De o jumătate de an nu mi s-a mai dat cuvântul. Nu am luat la cunoștință niciun regulament, așa că stau aici degeaba.

Președinte. – Dle Tőkés, eu personal v-am dat cuvântul cel puțin o dată. Nu cred că este corect să spuneți că nu vi s-a dat niciodată cuvântul.

Aș dori să reamintesc deputaților să își dea numele cu mult înainte de începere, deoarece întocmim o listă. Vă pot asigura că data viitoare veți fi printre primii.

15. Cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de dna Bairbre de Brún, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la proiectul de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie (COM(2009)0268 - C7-0035/2009 - 2009/0077(COD)) (A7-0082/2009).

Bairbre de Brún, raportor. – (GA) Dle președinte, acesta este primul regulament modificat prezentat în ședința plenară și primul prezentat sub prevederile Tratatului de la Lisabona. Aș dori să îmi exprim recunoștința și față de raportorii alternativi - dna Soullie, dna Willmott, dna Vălean, dna Evans, dl Nicholson și dna Rosbach - pentru ajutorul acordat pe durata unei serii de negocieri complicate; și sunt recunoscătoare pentru sprijinul excepțional pe care l-am primit din partea serviciilor juridice și a unității de codificare ale Parlamentului. De asemenea, doresc să mulțumesc Consiliului și Comisiei.

Substanța dosarului Comisiei pentru mediu a fost convenită la începutul lunii decembrie, iar de la începutul acestui an, ne-am ocupat de anumite aspecte referitoare la modul în care articolul 290 al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene poate fi pus în aplicare vizavi de acest dosar.

Câteodată părea că nu vom reuși niciodată să ajungem la un acord. Cu toate acestea, am reușit. Am convenit asupra unei soluții pentru acest dosar. Astfel, ne-am asigurat că posesorii de animale de companie pot continua să călătorească în afara granițelor UE cu animalele lor de companie, incluzând un sistem de tranziție care permite anumitor state membre să aplice controale mai stricte, în funcție de boală, pe o perioadă de optsprezece luni.

Regulamentul propus spre modificare recunoaște progresul făcut până acum. Pentru a ne asigura că situația rabiei în UE se va îmbunătăți de acum înainte, sistemul de tranziție va fi extins în cinci state membre până la 31 decembrie 2011 - până atunci, prevederile privind circulația necomercială a animalelor de companie va fi aceeași în toată UE. Se recomandă ca sistemul de tranziție să se aplice și pentru tenii (*Echinococcus multilocularis*) și căpușe până la 31 decembrie 2011.

În ceea ce privește noile proceduri ce vor înlocui procedurile comisiei, Comisia va fi împuternicită în baza acestui regulament să adopte acte delegate în baza articolului 290 al tratatului, prin care Parlamentul European și Consiliul delegă Comisiei competența de a adopta acte nonlegislative de aplicație generală în vederea adăugării sau modificării de elemente neesențiale.

De exemplu, pentru ca bolile, altele decât rabia, să fie incluse - boli care ar putea crește ca rezultat al circulației animalelor de companie - Comisia ar putea adopta măsuri de sănătate preventive prin acte delegate. În al doilea rând, pentru a permite progresul tehnic, Comisia ar putea, prin acte delegate, să adopte modificări ale cerințelor tehnice referitoare la identificarea animalelor; în al treilea rând, ar putea, prin acte delegate, să adopte modificări ale cerințelor tehnice privind vaccinările antirabie, pentru a permite dezvoltarea științifică și tehnică.

Am reușit să cădem de acord asupra formulării pentru toate acestea și pentru acordurile privind punerea în aplicare a articolului 290 al tratatului în legătură cu acest dosar, și am păstrat totul pe cât de consistent posibil referitor la puterile Parlamentului European în baza Tratatului de la Lisabona.

La o primă citire, acordul demonstrează cât de importantă este urgența acestui dosar pentru fiecare persoană implicată.

În sfârșit, aș dori să menționez că faptul că un raportor din unul dintre grupurile mici a preluat un dosar atât de complicat cu cooperarea activă a raportorilor alternativi din alte grupuri politice este un semnal democratic important și un lucru de care această instituție ar trebui să fie mândră. Aș dori să-mi exprim, încă o dată, aprecierea față de toți cei din cele trei instituții - Parlamentul, Consiliul și Comisia - care au lucrat cu perseverență la acest dosar. Sper ca colegii să susțină această muncă prin voturile lor.

John Dalli, Membru al Comisiei. – Dle președinte, aș dori să mulțumesc Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară pentru munca depusă în acest dosar. Aș dori să mulțumesc în mod special raportoarei, doamnei de Brún, pentru eforturile sale de a ajunge la un acord în această chestiune, care este una sensibilă pentru unele state membre. De asemenea, apreciem că, în afară de chestiunile implicate, ea a fost nevoită să dirijeze procesul prin partea dificilă a actelor delegate. Vă mulțumesc foarte mult.

Sunt bucuros că discuțiile intense dintre cele trei instituții au avut ca rezultat un text de compromis care reflectă în întregime măsurile tehnice propuse de Comisie și care abordează adaptarea necesară a propunerilor la Tratatul de la Lisabona într-un mod care este acceptabil pentru Comisie. Într-adevăr, munca noastră comună a fost complicată și încetinită de această aliniere. Cu toate acestea, Consiliul este acum în măsură să asigure faptul că această muncă va fi finalizată la timp.

Înainte de a vota textul de compromis, am plăcerea de a confirma că Comisia nu intenționează să propună o altă prelungire a regimului de tranziție, care se va încheia la 31 decembrie 2011. Aceasta înseamnă că regulile pe deplin armonizate vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2012. Totuși, Comisia intenționează să propună o revizuire a întregului regulament înainte de 30 iunie 2011 și, în special, a aspectelor actelor delegate și de aplicare.

În ceea ce privește notificarea actelor delegate, Comisia va avea în vedere și perioadele de vacanță ale instituțiilor, pentru a se asigura că Parlamentul European și Consiliul își pot exercita prerogativele în limitele de timp menționate în actele legislative respective.

În sfârșit, pot confirma angajamentul Comisiei, exprimat în comun cu Parlamentul și Consiliul, că prevederile acestui regulament nu vor aduce atingere niciunei viitoare poziții a instituțiilor în ceea ce privește aplicarea articolului 290 al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene sau actelor legislative individuale ce conțin astfel de prevederi. Sper ca Parlamentul să susțină textul de compromis, despre care cred cu tărie că abordează toate preocupările Parlamentului.

Christofer Fjellner, în numele Grupului PPE. – (SV) Dle președinte, dle comisar, acesta este un raport foarte important, pe de o parte fiindcă tratează modul în care putem facilita transportul animalelor de companie peste granițele naționale, și pe de altă parte fiindcă abordează prevenirea răspândirii periculoase de boli purtate de animalele de companie de-a lungul Europei.

În calitate de deputat suedez în Parlamentul European, sunt în mod special interesat de această chestiune, deoarece există două boli pe care, din fericire, nu le avem încă în Suedia, tenia pitică și, cel mai important, rabia.

Pe durata discuțiilor referitoare la această propunere, am fost îngrijorat de câteva ori că va trebui să modificăm regulamentele pe care le avem în prezent în Suedia și că, astfel, tenia pitică și rabia ar putea să ajungă și în Suedia. Acest lucru ar avea consecințe teribile, nu în ultimul rând pentru modul în care ne exercităm dreptul de acces public în zonele rurale din Suedia, cu alte cuvinte, pentru șansa noastră de a umbla liber prin păduri și pe câmpuri.

Sunt foarte mulțumit să văd astăzi că Suedia va putea să păstreze exceptările actuale, cel puțin pe perioada de tranziție, ceea ce ne va permite să ne asigurăm că bolile nu vor intra în țara noastră.

Pe durata procesului, nu am putut fi siguri că se va întâmpla așa. Chiar și la sfârșit, a avut loc o dezbatere în procedura comisiei de care eu, în orice caz, eram îngrijorat că va crea o oarecare nesiguranță și va da naștere unei lacune în aplicarea procedurii care ar avea ca rezultat riscul ca aceste boli să intre în Suedia.

Aș dori să transmit mulțumirile mele călduroase tuturor celor care au muncit din greu pentru a găsi soluții care să permită transportul animalelor de companie de-a lungul Europei și pentru a se asigura că excepțiile din țările în care anumite boli nu sunt prezente vor fi păstrate, astfel încât să nu trebuiască să fim îngrijorați nicăieri în Europa de apariția a noi boli ca urmare a acestei propuneri. Aș dori să mulțumesc raportoarei, Consiliului și dlui comisar.

Linda McAvan, în numele Grupului S&D. – Dle președinte, pot începe prin a-i mulțumi dnei de Brún, care a preluat acest dosar, așteptându-se să fie rezolvat destul de rapid. Apoi a devenit foarte complicat, deoarece am început să negociem întregi noi acte delegate fără precedent pentru acte viitoare, așadar felicitări dnei de Brún, Consiliului și Comisiei. Dle comisar, una dintre primele dumneavoastră sarcini a fost găsirea unei soluții.

Au avut loc multe dezbateri referitoare la aspectele tehnice ale acestei legislații, dar este o lege importantă pentru mulți cetățeni, deoarece privește circulația liberă a animalelor lor de companie în UE. Când am adoptat prima dată această legislație, în urmă cu câțiva ani, am avut parte de mult sprijin, dar avem această perioadă de tranziție, pe care a menționat-o dl Fjellner, care este foarte importantă pentru prevenirea răspândirii bolilor în state care nu au aceste boli.

Salut sprijinul Comisiei pentru extinderea perioadei de tranziție, astfel încât, atunci când vom avea noua legislație, toate țările să aibă aceeași legislație. Până atunci, vom avea niveluri mult mai ridicate de sănătate și de bunăstare a animalelor în UE.

În ceea ce privește chestiunea de comitologie, grupul nostru susține compromisul negociat. Suntem de părere că Parlamentul ar trebui să aibă paritate - egalitate - cu Consiliul în legislație. Întreaga chestiune privea grupurile de experți și alegerea acestor experți. Ceea ce dorim să spunem este că, atunci când vorbim despre consultarea experților, trebuie să ne referim la toți experții, iar Comisia va căuta experți din statele membre, din organizații neguvernamentale și poate și pe cei recomandați de Parlamentul European.

Sunt foarte încântată că avem acest acord. Oferă posibilitatea ca perioada de tranziție să fie convenită la timp pentru momentul în care derogările vor expira, și așteptăm cu nerăbdare să auzim noile propuneri ale Comisiei referitoare la viitoarea legislație.

Adina-Ioana Vălean, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, să ne amintim că libera circulație este unul din pilonii de bază ai pieței unice europene, care are ca scop concurența accentuată și economiile de scară mai mare și care conferă UE principala sa putere de atracție. De-a lungul timpului, capacitatea oamenilor de a circula liber în UE a devenit nu numai o componentă de bază a pieței interne, dar și un drept fundamental.

Prin înlăturarea barierelor create de diferite dispoziții și regulamente naționale, cetățenii europeni, precum și afacerile, pot înflori. Similar, posibilitatea cetățenilor UE de a-și lua animalele de companie cu ei, fără a se supune unor regulamente și standarde naționale specifice, este importantă, deoarece poate reduce în mod semnificativ eforturile și costurile de călătorie. Mă bucur că propunerea Comisiei se îndreaptă în acea direcție.

Salut pașaportul în regim general, care va armoniza măsurile de sănătate ale animalelor și controalele care vor facilita libera circulație a animalelor de companie. În același timp, sunt de acord că trebuie să garantăm un nivel înalt de protecție pentru sănătatea oamenilor și a animalelor. Acest regim de tranziție va permite mai mult timp pentru ca infrastructura și personalul adecvat să fie pe poziții. Astfel, în baza acestui argument, Parlamentul va vota mâine cu siguranță prelungirea regimului de tranziție pentru unele state membre până la sfârșitul lui 2011, deoarece se pare că aceste țări trebuie să ia în considerare anumite riscuri de sănătate.

Totuși, nu este prima dată când unor state membre li s-a permis aplicarea unor cerințe de sănătate mai stricte decât altor state membre. Inițial, perioada de tranziție a durat până în iulie 2008. Apoi, perioada de tranziție a fost prelungită până în 2010. Acum am convenit o nouă prelungire. Astfel, deși am o anumită compasiune pentru temerile statelor membre care consideră că populația lor de animale de companie are o înclinație mai mare către anumite boli, și înțeleg că prelungirea propusă va fi finalizată simultan cu programele de vaccinare finanțate de UE pentru eliminarea rabiei silvatică în unele state membre, sunt de părere că aceasta ar trebui să fie ultima prelungire a tratamentului special de care beneficiază aceste state. Știm cu toții că măsurile asimetrice și posibilitățile de derogare nu vor aduce beneficii totale ale pieței interne în acest domeniu. Așadar, să convenim cu toții că acest regim de tranziție trebuie eliminat și că trebuie asigurate, cât mai curând posibil, condiții egale.

Destul de interesant, cea mai discutabilă problemă a raportului nu a fost conținutul care a provocat o dezbatere aprinsă între noi despre cum să aplicăm prevederile noului Tratat de la Lisabona privind procedura de comitologie. Acesta este primul dosar de codecizie în care prevederile vor fi puse în aplicare. Date fiind puterile extinse ale Parlamentului în baza noului tratat, era crucial pentru noi ca acest regulament să nu reprezinte un precedent pentru deciziile viitoare.

În această privință, salut declarația scrisă convenită între Parlament și Consiliu pe durata acestui dialog, care menționează că acest dosar nu ar trebui tratat ca un precedent.

James Nicholson, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, în primul rând, permiteți-mi să încep prin a-i mulțumi raportoarei pentru munca dificilă depusă pentru acest raport. Ceea ce mulți dintre noi am crezut la început că va fi un dosar care nu ne va pune prea multe probleme, s-a dovedit a fi mult mai complicat decât am crezut.

Din nefericire, raportoarea a trebuit să facă față celor mai multe negocieri, dar cu siguranță a depus un efort foarte mare pentru a se asigura că acest raport va fi finalizat în termenul stabilit, ceea ce era foarte important, deoarece eram presați să asigurăm prelungirea derogării acesteia, care trebuia să expire în luna iunie a acestui an.

După părerea mea, acesta este un act legislativ mic dar vital, care va proteja acele regiuni și țări care sunt preocupate de amenințarea rabiei; boala continuă să apară în unele părți din UE și sperăm ca, până la sfârșitul lui 2011, programele de vaccinare să aibă succes în eradicarea bolii o dată pentru totdeauna.

Până atunci, însă, am găsit o modalitate care ne permite să continuăm să punem în aplicare cerințele noastre mai stricte pe durata perioadei de tranziție, până când vom trece, aliniindu-ne celorlalte state membre ale UE, la regimul general.

Anna Rosbach, în numele Grupului EFD. – (DA) Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc dnei de Brún pentru treaba excelentă pe care a făcut-o prin actualizarea acestui regulament tehnic privind călătoria cu animale de companie pe teritoriul UE. Pentru multe familii obișnuite, este o provocare să completeze toate vaccinările și documentele solicitate pentru ca toți membrii familiei să poată merge în vacanță împreună. Totuși, este necesar, deoarece unele țări duc o luptă lungă și grea împotriva bolilor necontrolabile ale animalelor. Au fost luate diferite măsuri: carantină pe diferite perioade de timp, dubla verificare la veterinar înainte, cât și după călătorie, în funcție de țara de destinație, vaccinări scumpe obligatorii ale animalelor sălbatice la nivel național - pentru a enumera doar câteva. Astfel, pot înțelege foarte bine de ce unele state membre se tem de o slăbire a regulamentelor lor naționale stricte și consider că este necesar să respectăm cerințele lor de siguranță ridicată, dorindu-mi ca și alții să le imite.

În consecință, aș dori să întreb Comisia dacă nu ar fi, totuși, o idee bună să aplicăm controale veterinare la frontieră, unde fiecare posesor al unui animal de companie va trebui să demonstreze că animalul care călătorește împreună cu el sau ea nu este purtător de boli periculoase, a fost vaccinat și are toate actele în ordine în ceea ce privește țara de destinație. Aceasta ar oferi și o șansă de a verifica transporturile de porcine și alte animale, care nu îndeplinesc cerințele UE, iar contrabanda cu pui de căței sau pisici care sunt mult prea mici ar fi, de asemenea, expusă prin controalele de frontieră.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, bun venit în Parlamentul European. Doamnelor și domnilor, aș dori să o felicit pe raportoare pentru activitatea sa competentă. Documentul acoperă multe arii. În ultimii ani, am asistat la o creștere a numărului animalelor de companie și domestice și, bineînțeles, la dorința de a putea lua aceste animale împreună cu noi în călătorii. Acest lucru este corect și așa ar trebui să fie, deoarece a lua animalele de companie cu tine îți dă un sentiment mărit de bunăstare. Totuși, pentru aceasta, în Europa trebuie să avem regulamente care să prevină răspândirea epidemiilor animaliere. Le avem.

Avem regulamente foarte bune în Directiva 998/2008 și, începând cu 2011, vom avea Cardul European de Vaccinare, care va atesta în mod clar ce vaccinuri au făcut animalele. Mai mult, din 2011, marcarea electronică va preveni confuzia și decepțiile.

În ultimii ani, am făcut multe pentru a pune capăt epidemiilor animaliere în Europa, în special rabiei, inclusiv prin realizările Comisiei Europene, care a fost prima care a insistat asupra vaccinărilor vulpilor, finanțând aceste vaccinări. Este o chestiune foarte importantă și ar trebui să recunoaștem acest lucru. Aceste regulamente speciale care sunt în mod repetat aprobate de unele țări sunt o povară pentru cetățeni. Aici, cheltuielile nu au nicio relație cu beneficiul. Am primit scrisori de la mulți cetățeni care se plâneau de comportamentul supărător de la graniță. Permiteți-mi să dau Marea Britanie ca exemplu: sosirea cu două zile mai devreme la o ședere de jumătate de an înseamnă o amendă de 3 000 de euro, iar animalul este ținut în carantină timp de șase săptămâni. Ar trebui să ne gândim dacă acest gen de comportament este corect. Astfel, dle comisar, sunt de părere că mai putem continua încă un an, dar după aceea trebuie să se termine. Avem regulamente europene care se aplică tuturor. Riscul de răspândire a bolilor - dacă situația epidemiei animaliere rămâne aceeași, trebuie să plecăm mereu de la această premisă - nu mai există sub această formă la animalele de companie și la cele domestice.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Dle președinte, dle comisar, bun venit în Parlament. Aș dori să mă alătur colegului meu, dl Schnellhardt, spunând că aveți o sarcină majoră în acest domeniu, de a crea condiții cu adevărat egale în cele 27 de state membre până în 2011, astfel încât animalele de companie să poată fi transportate și aduse fără obstacole dintr-o țară în alta.

Libera circulație pentru câini și pisici a fost cu siguranță obiectivul regulamentului din 2003. Acum, pentru a treia oară, facem o excepție. În UE, unele lucruri au nevoie de mult timp: zece ani pentru a pune la punct astfel de regulamente. Nicio țară din UE nu-și dorește ca bolile să intre în țară și mă întreb de ce 22 de țări acceptă ideea ca pisicilor și câinilor să li se permită să călătorească cu stăpânii lor, iar alte cinci țări nu.

Ar trebui să examinați dacă realitatea și obstacolele corespund încă acestor prevederi speciale. Știu că au loc dezbateri furtunoase la nivel național, dar acum suntem un singur spațiu juridic și este timpul, măcar până în 2011, să introducem libera circulație și piața unică pentru animalele de companie. Expertul în animale, dl Schnellhardt, a menționat deja condițiile, și anume că există un card de vaccinare și că instrumentele cum ar fi marcarea electronică vor fi utilizate, oferindu-vă accesul la cele cinci țări atunci când sunteți în vacanță sau călătoriți în interes de serviciu și doriți să vă luați animalele cu dumneavoastră.

Acest regulament privind animalele de companie va intra în istorie. Acesta este, de fapt, primul act legal de la Tratatul de la Lisabona, și ne-am dorit condiții egale cu Consiliul Miniștrilor în ceea ce privește împuternicirea Comisiei pentru actele delegate. A fost o luptă grea, dar a meritat. Felicitările mele dnei De Brún pentru acest raport și, bineînțeles, pentru această procedură de a începe o nouă eră. Acest lucru este atât de important, deoarece avem poate sute de acte legislative într-un an, dar 6 000 de acte delegate, și de aici putem analiza cât de important este să punem noua procedură pe calea cea bună de la început.

Chris Davies (ALDE). – Dle președinte, doresc să spun doar câteva cuvinte pentru a elogia legislația pe care o avem. Înțeleg că s-a bazat pe schema de călătorie a animalelor de companie a Marii Britanii, care a fost introdusă în urmă cu un deceniu. Aceasta ne-a ajutat să reducem în mod consistent regulamentele de carantină pe care le-am avut în țara noastră, care au provocat multă suferință atât animalelor de companie, cât și stăpânilor lor. Înțeleg că primul animal care a beneficiat de schema de călătorie a animalelor de companie a fost un câine pe nume Frodo Baggins și că, după acesta, sute de mii de animale au putut călătoria mai liber.

Apoi, UE a venit cu această lege, urmând principii foarte similare, în urmă cu aproximativ cinci ani, și s-a dovedit a avea un mare succes. Sute de mii de animale călătoresc acum cu stăpânii lor în fiecare an de-a lungul Europei. Mi s-a spus că 60 % din acestea sunt animale britanice, lucru care poate spune ceva despre caracterul britanic, dar nu vom intra în acest subiect acum. Desigur, am menținut echilibrul. Scopul a fost să permitem circulația fără răspândirea bolilor, iar realitatea este că rabia a fost ținută sub un control foarte ferm - de la 2 700 de cazuri în urmă cu 20 de ani la 300 de cazuri anul trecut, și niciun singur caz asociat cu circulația animalelor domestice în baza acestei scheme.

Sunt într-un fel dezamăgit că dihorii nu circulă în număr atât de mare cum anticipasem inițial. Când această lege a fost discutată prima dată, mulți posesori de dihori din Marea Britanie au venit să mă întrebe de ce această lege nu include și animalele lor. Ei doreau să îi ia la expoziții de dihori din Europa. Comisarul pare surprins, dar a existat o dezbatere. Aparent, poți vaccina un dihor împotriva rabiei, dar vaccinarea nu se vede, așa că era problematic. Până la urmă, am decis că incidența rabiei la dihorii domestici era atât de mică, încât i-am putea include, dar aparent, mi se spune, circulația a fost relativ scăzută. Poate că un motiv - pentru a

răspunde discursului lui Jo Leinen - este că în unele țări, cum ar fi Portugalia, dihorii sunt încă clasificați ca animale dăunătoare, astfel încât posesorii de animale de companie ezită să își ducă animalele în acele țări. Ar putea fi și mai rău - ar putea fi China, presupun.

Dle comisar, pentru a încheia, marele avantaj este, pentru mine, faptul că acum îmi pot privi alegătorii și, atunci când mă întreabă ce a făcut Uniunea Europeană pentru ei, le pot spune că a făcut posibil ca ei să își ia animalele de companie în vacanță - pisica, câinele sau dihorul.

John Stuart Agnew (EFD). – Dle președinte, înțeleg că ideea originală pentru crearea de pașapoarte pentru animalele de companie a venit de la Official Monster Raving Loony Party din Marea Britanie, care probabil rezumă cel mai bine această schemă periculoasă.

Țara mea a avut o carantină obligatorie de șase luni pentru animalele domestice. În baza sistemului pașaportului pentru animale de companie al UE, acest zid împotriva răspândirii bolii a fost înlăturat. Comisia Europeană nealeasă a putut să treacă peste guvernul britanic ales în mod democratic și să introducă un sistem fără perioadă de carantină care se bazează pe vaccinări și acuratețea documentelor.

Ca fermier, știu un lucru despre vaccinare. Nu reprezintă în niciun caz o garanție că animalele nu vor aduce boli de peste graniță. Eficacitatea vaccinării poate fi compromisă de multe lucruri, inclusiv de administrarea sa unui animal care are deja boala împotriva căreia este vaccinat. Animalele vaccinate pot fi și ele purtătoare ale bolii fără a manifesta simptome. Loturile de vaccinuri de diferite calități și documentele falsificate reprezintă o probabilitate reală.

Înțeleg că nu există o standardizare de aplicare a schemei. Unele țări solicită pașaportul formal, pe când altele primesc documentația în orice formă; altele nu acceptă pașaportul ca dovadă a vaccinării. Multe companii aeriene sunt în imposibilitatea de a oferi detalii despre procedurile formale, iar personalul este slab instruit.

Cu alte cuvinte, este un accident care așteaptă să se producă. Există o vorbă în țara mea, „dacă nu este stricat, de ce să-l repari?” Un astfel de sfat este de prisos pentru Comisie.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Chris Davies (ALDE). – Dle președinte, aș dori doar să-l întreb pe onorabilul domn dacă nu crede că tirada sa împotriva Uniunii Europene ar fi mai puternică dacă guvernul britanic nu ar fi introdus o legislație similară înaintea Uniunii Europene?

John Stuart Agnew (EFD). – Dle președinte, cred că Uniunea Europeană a devenit mult prea mare, are mult prea multe culturi, și pur și simplu nu am încredere deloc în acest sistem și va fi din ce în ce mai rău.

Mairead McGuinness (PPE). – Dle președinte, îl salut pe comisar și îi mulțumesc raportoarei pentru eforturile depuse. Numai pentru a continua ideea dlui Agnew că „dacă nu este stricat, de ce să-l repari”, cred că este exact ceea ce facem noi aici: prelungim excepțiile acolo unde statele membre au cerut acest lucru, dar permit circulația animalelor de companie. Sunt sigur că cei care se află în galeria vizitatorilor s-au gândit că circulația animalelor de companie între statele membre este o chestiune destul de simplă, dar deoarece ne confruntăm cu chestiuni ce privesc sănătatea animalelor - și bineînțeles sănătatea oamenilor - nu este chiar așa de simplu. Avem nevoie de reguli și controale stricte pentru aceasta, recunoscând în același timp că multor britanici, dar și oamenilor din celelalte state membre le place să își ia animalele cu ei.

Preocuparea mea față de acest raport a fost că poate fi îngropat în detaliile tehnice ale vieții de după Tratatul de la Lisabona de care, fie vorba între noi, multor oameni din afara acestui Parlament nu le pasă sau nici măcar nu au auzit - și care are o mare importanță pentru noi, ca Parlament. Sunt de părere că raportoarea a rezolvat cazul foarte bine în numele nostru și a fost felicitată pentru acest lucru. Pericolul era, dacă s-ar fi întâmplat, că nu am fi avut pregătite măsuri pentru a aborda preocupările Suediei, Irlandei, Marii Britanii și a altor țări. Dar ne aflăm pe drumul cel bun acum.

Cred că viitorul este mult mai important. Dle comisar, ați menționat că plănuieți o nouă legislație în acest sens. Cred că despre acest lucru ar trebui să vorbim în acest stadiu. Ceea ce ne dorim cu toții în acest Parlament sunt standarde ridicate de sănătate pentru animale și oameni, iar această nouă legislație pe care ne-o promiteți ar trebui să asigure acest lucru.

Așa că un bravo pentru raportoare și pentru cei implicați în acest raport pentru că l-au adus la acest stadiu, așa cum este astăzi. Satisface toate preocupările - poate nu chiar pentru toți, aici, la extrema mea stângă, dar

pentru cei mai mulți dintre noi. Sper că veți delibera cu înțelepciune și pe îndelete în privința asupra a ceea ce avem nevoie de la o nouă lege privind transportul animalelor de companie. Avem una pentru animalele de fermă; ne trebuie reguli simplificate dar eficiente pentru animalele de companie.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Dle președinte, Comisia a prezentat o propunere pozitivă de modificare a regulamentului privind cerințele de sănătate ale animalelor aplicabile transportului de animale de companie. Sunt deosebit de mulțumită că acest lucru ne va permite să prelungim perioada în care un număr de țări, inclusiv Suedia, poate păstra regulamentele mai stricte privind rabia și tenia pitică.

Consiliul suedez al agriculturii, care este autoritatea relevantă în Suedia, a spus că, fără opțiunea controalelor speciale, tenia, de exemplu, s-ar stabili în Suedia. Aceasta ar avea un impact negativ asupra libertății de acces la regiunile rurale, care este o parte importantă a vieții zilnice a oamenilor dintr-o țară ca Suedia.

Aș dori să mulțumesc Comisiei, raportoarei și raportorilor alternativi pentru că ne-au ascultat cerințele și, astfel, au făcut posibilă introducerea a ceea ce inițial era o soluție temporară.

PREZIDEAZĂ: DL McMILLAN-SCOTT

Vicepreședinte

Nessa Childers (S&D). - Dle președinte, aș dori mai întâi să-i mulțumesc colegei mele, drei de Brún, pentru munca susținută pe care a depus-o la acest raport.

Cazul unei femei de 38 de ani care a decedat la Spitalul Royal Victoria din Belfast anul trecut a fost un avertisment minor asupra amenințării continue pe care o reprezintă rabia în Irlanda. Credem că a contractat boala în timp ce încerca să despartă doi câini ce se luptau între ei în timpul unei vacanțe de lucru în Africa de Sud.

Mai recent, patru persoane au trebuit să primească injecții preventive la Dublin, după ce a o pisică importată ilegal a început să se poarte ciudat și le-a mușcat.

Rabia este una dintre cele mai vechi boli transmisibile de la animale la om și este, invariabil, fatală odată ce simptomele și-au făcut apariția. Caracteristicile globale de circulație înseamnă că boala nu este niciodată prea departe de noi.

Din acest motiv, Irlanda folosește reguli stricte de carantină asupra animalelor de import, și doar datorită acestor măsuri stringente putem să menținem starea de absență a rabiei. Pentru a continua acest record, este crucial ca acordul interimar pe care această propunere l-ar prelungi până la sfârșitul anului viitor să nu se încheie în iulie 2010.

Măsurile suplimentare de protecție propuse sunt esențiale atât pentru sănătatea oamenilor, cât și a animalelor, deoarece acestea ar ajuta la găsirea unei soluții atât în lupta împotriva rabiei, cât și împotriva anumitor căpușe și tenii ce nu se găsesc în Irlanda la ora actuală.

Acceptând această propunere, acest Parlament ar facilita lupta împotriva rabiei și ar oferi o bază în vederea eradicării acesteia din întreaga Europă. Din aceste motive, caracterul de urgență al acestei chestiuni nu trebuie să treacă fără a fi menționat.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Sunt de acord cu amendamentul la regulamentul privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației în scopuri necomerciale a animalelor de companie, care facilitează *de facto* deplasarea transfrontalieră în cadrul Uniunii Europene.

Aș dori, de asemenea, să subliniez munca depusă de raportoare, care a întocmit un raport de înaltă calitate, cuprinzând măsuri care să conducă la vaccinarea împotriva rabiei și a altor boli, precum și alte măsuri preventive. Sunt convins că, prin simpla adoptare a unei astfel de măsuri, vom armoniza în totalitate standardele de pe piața internă a Uniunii Europene și ne vom îndrepta spre cea mai amplă eliminare, de până acum, a amenințării ridicate de transmiterea acestor boli.

Cu toate acestea, sunt conștient de riscurile permanente și de pericolele din transportul animalelor și, de aceea, sprijin o prelungire rezonabilă a perioadelor de tranziție pentru statele membre precum Malta, Irlanda și Suedia, ale căror standarde interne sunt mai stricte. Aceasta este o abordare prudentă ce pune accent, în mod special, pe prevenire și ia în considerare caracteristicile speciale ale țărilor respective.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). - În primul rând doresc să felicit raportorul pentru munca depusă, dar și pe toți cei care au făcut posibil acest compromis. Mă bucur că raportul permite statelor membre să continue măsurile de protecție împotriva răspândirii rabiei dar, totodată, că va duce la o circulație liberă și sigură a animalelor de companie în spațiul european după 2011.

Consider că s-a obținut un compromis bun, care prevede un răspuns eficient în cazul în care statele membre își justifică preocupările legate de răspândirea unor boli și oferă garanția că, atunci când se folosește puterea delegată, Comisia va consulta o serie de experți - experții Comisiei, ai statelor membre, experți ai organizațiilor non-guvernamentale sau experți ai parlamentelor.

Într-un context mai larg, am primit asigurări scrise că acest raport nu va constitui un precedent pentru folosirea viitoare a puterilor delegate. În acest fel, preocupările Parlamentului referitoare la crearea unui precedent pentru noua procedură de comitologie, sub Tratatul de la Lisabona, vor fi luate în considerare

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Dle președinte, eforturile Uniunii Europene de a opri sau de a eradica în totalitate epidemiile și bolile de origine animală precum rabia sunt, bineînțeles, extrem de laudabile și cu siguranță este lucru pozitiv faptul că aceste măsuri sunt luate în vederea facilitării turismului transfrontalier cu animale de companie.

Cardul european de vaccinare, programele de vaccinare sau chiar marcarea electronică a animalelor de companie reprezintă, într-adevăr, măsuri raționale ce pot facilita această chestiune. Cu toate acestea - și cunosc acest lucru din experiența noastră din Austria - există fenomene ce amenință aceste măsuri. De exemplu, traficul ilegal de câței ieftini dinspre țările din Europa de Est către Europa Centrală sau Uniunea Europeană duce în mod repetat la introducerea de boli.

Transportul în masă al animalelor de pe întreg teritoriul Uniunii, inclusiv Austria, poate, de asemenea, să permită bolilor periculoase să apară din nou. Animalele sălbatice au, în plus, tendința de a ignora controalele la frontieră și, bineînțeles, pot duce în mod repetat la răspândirea bolilor care afectează animalele, cum ar fi rabia. În acest domeniu vor fi necesare acțiuni corespunzătoare.

John Dalli, Membru al Comisiei. - Dle președinte, consider că putem fi cu toții mândri de progresul rapid înregistrat în acest dosar, care a fost efectuat sub presiuni extreme de timp și într-un context juridic dificil.

Prelungirea de 18 luni a regimului tranzitoriu care reglementează circulația animalelor de companie în cinci state membre le va da acestora timp să se adapteze la regimul care se aplică în restul Uniunii Europene. Am confirmat, de asemenea, că Comisia nu intenționează să propună o prelungire ulterioară a acestei perioade de tranziție.

În același timp, va permite Comisiei să pregătească o propunere cuprinzătoare de revizuire a regulamentului în totalitatea sa și, în special, de aducere a vechilor prevederi de comitologie în conformitate cu spiritul și litera Tratatului de la Lisabona.

Trebuie să admit că acesta este un dosar important pentru cetățenii europeni și mă bucur că am ajuns la o concluzie de succes.

Bairbre de Brún, raportoare. - (GA) Dle președinte, doresc, de asemenea, să-i urez dlui comisar Dalli bun venit în Parlamentul European și să salut ocazia de a lucra cu domnia sa. Salut declarația sa către Parlament din această seară. Așa cum a spus domnia sa, în esența sa, raportul meu este de acord cu abordarea propunerii Comisiei.

Mulțumesc, de asemenea, tuturor celor care au intervenit în dezbaterile din această seară; majoritatea în favoarea sistemului propus, doar câțiva împotriva.

Propunerea Comisiei și raportul meu folosesc o abordare fundamentală științific. Având în vedere situațiile diferite cu privire la rabia din statele membre, Comisia a ales o abordare sigură, precaută. Este oportună că sfârșitul extinderii propuse coincide cu perioada în care se așteaptă de la Comisia Europeană să oprească finanțarea europeană a unui program de vaccinare menit să elimine rabia din rândul animalelor sălbatice din unele state membre.

După cum au declarat comisarul Dalli și dna Vălean în legătură cu data propusă, structura folosită poate fi modificată, iar personalul deja existent poate fi reinstruit. Sistemul tranzitoriu va fi extins în cinci state membre până la sfârșitul anului 2011, iar până la acea dată, prevederile cu privire la circulația necomercială a animalelor de companie vor fi aceleași peste tot în Uniune. Între timp, oamenii vor putea să treacă granițele

Uniunii Europene cu animalele de companie, dar sistemul de tranziție va funcționa pentru a permite unora dintre statele membre să aplice controale mai stricte în această perioadă.

Din nou, doresc să adresez mulțumiri tuturor celor care au contribuit la această activitate. Uneori, activitatea a fost complicată, dar, deși a fost dificilă, a meritat până la urmă. Vă mulțumesc tuturor.

Președinte. – Dezbaterile au fost închise.

Votarea va avea loc mâine (marți, 9 martie 2010).

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Pavel Poc (S&D), în scris. – (CS) Scopul Regulamentului (CE) Nr. 998/2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie, care a intrat în vigoare la 3 iulie 2003, a fost acela de a facilita călătoria proprietarilor împreună cu animalele lor de companie. Acest lucru urma să fie atins prin introducerea unui pașaport care să arate că animalul a fost vaccinat împotriva rabiei și să stipuleze obligația de a marca animalele pentru a putea fi identificate în mod clar. Amendamentul propus, pe lângă faptul că face regulamentul inițial mai specific din punct de vedere tehnic, extinde din nou perioada în care călătoriile cu câini și pisici în Finlanda, Irlanda, Malta, Suedia și Regatul Unit fac obiectul unor cerințe mai stricte. Diferențele în ceea ce privește măsurile de protecție a statelor membre menționate anterior, în special diferitele termene pentru injecții și examene serologice și pentru examene anti-parazit, complică inutil și cresc costul călătoriei cu animale de companie în UE. În practică, aceasta înseamnă că un număr considerabil de cetățeni ai Uniunii Europene va fi în mod inutil discriminat pentru încă un an și jumătate în realizarea dreptului lor la libera circulație între țările din UE. Prolungirile repetate ale perioadei de timp pot indica faptul că, în directiva inițială, Comisia a stabilit în mod incorect perioada, fără a ține cont de starea actuală a lucrurilor, sau că anumite state membre nu au putut sau nu au dorit să pună în aplicare la timp Regulamentul 998/2003. În orice caz, astfel de scutiri nu demonstrează o abordare imparțială din partea Comisiei față de punerea în aplicare a regimurilor generale din statele membre ale UE.

16. Revizuirea „Directivei privind pachetele de servicii pentru călătorii” (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct îl constituie declarația Comisiei privind revizuirea Directivei Consiliului privind pachetele de servicii pentru călătorii.

John Dalli, Membru al Comisiei. – Dle președinte, sunt recunoscător pentru această oportunitate de a vă oferi o actualizare a activității Comisiei privind revizuirea Directivei privind pachetele de servicii pentru călătorii. La momentul adoptării directivei în 1990, pachetele de servicii turistice au fost cel mai comun tip de concediu. De atunci, scena de piață s-a schimbat semnificativ: dezvoltarea internetului a permis consumatorilor să-și facă rezervări direct de la operatorii de turism, transportatorii aerieni și hoteluri. În plus, dezvoltarea rapidă a transportatorilor aerieni low-cost a revoluționat furnizarea serviciilor de transport aerian. Aceasta a sporit, de asemenea, concurența și alegerea consumatorului de pe piața serviciilor de călătorie.

În prezent, majoritatea cetățenilor UE își organizează ei înșiși vacanțele, mai degrabă decât de cumpere pachete predefinite. Aceste schimbări au dus la un număr din ce în ce mai mic al consumatorilor care sunt protejați atunci când merg în vacanță. De asemenea, suntem conștienți de faptul că directiva existentă a dus la condiții inegale pentru industria serviciilor de vacanță, unii operatori fiind reglementați de directivă în timp ce alții nu sunt, chiar dacă aceștia vând produse similare.

Mai mult, armonizarea minimă a directivei a provocat fragmentarea juridică în statele membre. Acest lucru înseamnă că legislația actuală ar putea să nu fie actualizată.

Din acest motiv, Comisia a lansat procesul de evaluare a impactului pentru a se pregăti pentru o posibilă revizuire a Directivei privind pachetele de servicii pentru călătorii de anul trecut. În contextul activității de evaluare a impactului, Comisia a publicat un studiu privind prejudicierea consumatorului în zona așa-numitelor „pachete dinamice” în noiembrie 2009.

În același timp, Comisia a lansat o consultare publică cu privire la revizuirea directivei. Această consultare a luat sfârșit la data de 7 februarie 2010. Comisia examinează în prezent peste 170 de contribuții, care vor contribui la evaluarea impactului. Domeniul de aplicare al posibilei revizuii va depinde de rezultatul evaluării impactului.

Cu toate acestea, permiteți-mi să explic pe scurt principiile directoare ale acestei activități. În primul rând, un nivel ridicat de protecție este esențial dacă dorim să ne asigurăm că achizițiile de servicii de vacanță se bucură de încrederea consumatorilor. În al doilea rând, trebuie să îmbunătățim funcționarea pieței interne de servicii de turism, în special, având în vedere că achizițiile transfrontaliere sunt atât de frecvente în acest domeniu. Prin urmare, există o situație bună pentru o mai mare armonizare a legislației relevante în statele membre. În cele din urmă, cred că este necesar să se creeze un teren mai echitabil pentru agenții economice care vând pachete de călătorie.

Comisia intenționează să își prezinte propunerea la începutul anului 2011. Principalele provocări în vederea revizuirii vor fi cele legate de definirea domeniului de aplicare al directivei. Comisia va analiza posibilitățile de extindere a domeniului de aplicare al directivei pentru a acoperi o gamă mai largă de aranjamente de călătorie, inclusiv „pachetele dinamice”. Acest lucru ar putea contribui la inversarea tendinței de scădere a numărului de consumatori protejați atunci când merg în vacanță.

Va trebui să actualizăm diferitele cerințe de informare și să clarificăm obligațiile părților profesionale din contract. În cele din urmă, în vederea îmbunătățirii gradului de conștientizare a consumatorilor, Comisia va examina costurile și beneficiile introducerii unei etichete standardizate de pachete turistice, care ar trebui să fie afișată la vânzarea pachetelor de servicii turistice.

În paralel cu această activitate, Comisia examinează posibilitățile de a consolida protecția împotriva falimentului pentru pasagerii care cumpără doar bilete de avion, așa cum s-a solicitat de curând de către Parlamentul European.

La începutul anului 2009, Comisia a publicat un raport independent care a explorat diferite moduri posibile de abordare a consecințelor în caz de faliment. Am lansat, de asemenea, o consultare publică privind viitorul drepturilor pasagerilor aerieni, la 15 decembrie 2009. Aceste elemente vor servi ca bază pentru evaluarea impactului. Scopul nostru este de a prezenta Parlamentului, înainte de sfârșitul anului 2010, cele mai adecvate măsuri de protecție împotriva falimentului.

Andreas Schwab, din partea Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, aș dori să încep prin a-i mulțumi, în numele grupului meu, dlui comisar Dalli pentru promisiunile și declarațiile sale conform cărora planifică, pentru 2011, o revizuire a Directivei din 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii. În ceea ce privește calendarul, acesta se potrivește exact în fereastra actuală, pe care ar trebui să o folosim, pentru că în zona pachetelor de servicii turistice există o serie întreagă de probleme atunci când consumatorii nu sunt corect informați despre drepturile lor. De exemplu, pe multe site-uri, aceștia sunt atrași să facă rezervări și pentru alte oferte prin intermediul unor link-uri suplimentare, deși aceste oferte nu se supun aceluiași mecanism ca și cele inițiale. Vorbim aici, în special, de ofertele companiilor aeriene low-cost.

În al doilea rând, în majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene, aceste companii aeriene low-cost fac serviciul de documente juridice imposibil, astfel încât protecția consumatorului să fie în mare măsură limitată, exact acolo unde, de fapt, consumatorii doresc să se protejeze din punct de vedere legal. Acest lucru trebuie neapărat schimbat printr-o nouă propunere de directivă.

În al treilea rând, trebuie să ne întrebăm, de asemenea, dacă drepturile pasagerilor și drepturile care sunt în vigoare în temeiul Directivei existente privind pachetele de servicii pentru călătorii ar trebui, pe termen lung, să fie transpuse într-un document comun, pentru a elimina contradicțiile între componente ale ambelor legislații.

În al patrulea rând, cred - iar acest lucru l-ați subliniat și dvs. - că evaluarea activității agenților de voiaj care variază de la țară la țară înseamnă, de asemenea, că furnizarea transfrontalieră de bunuri și servicii se face cu mare dificultate pentru agențiile de voiaj. În unele țări, agențiile de voiaj sunt răspunzătoare în aceeași măsură ca și tour-operatorii de pachete; în alte țări, ca a mea de exemplu, agențiile de voiaj sunt doar intermediari. Aici ar fi de preferat dacă, la nivel european, am putea cel puțin să convenim asupra unor principii pentru a facilita activitatea transfrontalieră a acestor agenții de turism.

Datorită utilizării în creștere a internetului de către consumatori, ofertele de pachete turistice de pe internet ar trebui, în viitor, să fie, de asemenea, etichetate ca atare, astfel încât abuzul să rămână și aici o chestiune imposibilă.

Alan Kelly, din partea Grupului S&D. – Dle președinte, această dezbatere vine într-un moment foarte oportun pentru turism, industria călătoriilor aeriene și protecția consumatorilor.

Am avut o vară în care se părea că jumătate din Europa era eșuată în vacanță, în care companii aeriene și agenții de voiaj dădeau faliment în stânga și în dreapta, iar consumatorii erau izolați departe de cei dragi, în țări de care nu aparțineau. Era clar că legile noastre nu reușiseră să protejeze consumatorii în mod corespunzător. Ni s-au raportat mai multe cazuri de pasageri plecați fără nicio informație despre când ar putea ajunge acasă, fără nicio idee despre cine era responsabil din punct de vedere tehnic pentru situația lor, fără niciun număr de telefon de la care să obțină vreo informație și nicio idee despre cum să solicite despăgubiri odată ajunși la casele lor.

De aceea, salut această dezbatere oportună și eforturile Comisiei de a aborda această problemă, deoarece am neglijat cu toții acest domeniu de prea mult timp. Multe dintre problemele legate de Directiva privind pachetele de servicii pentru călătorii au fost identificate de mai bine de 10 ani într-un raport parlamentar, de atunci însă, înregistrându-se foarte puține progrese. Știu că propunerea pentru Directiva privind drepturile consumatorilor se va ocupa de unele dintre probleme, dar transportul aerian transfrontalier are nevoie de mai multe legi europene pentru protecția consumatorilor.

Însuși faptul că legea este în continuare numită Directiva privind pachetele de călătorie demonstrează cât este de depășită. Majoritatea consumatorilor nu mai utilizează pachetele de călătorie dacă au găsit metode mai ieftine de a merge în vacanță și de a vedea lumea. Patruzeci la sută dintre turiștii din țara mea, Irlanda, nu se mai deranjează să folosească pachete, și știu că acest lucru se regăsește în multe alte state membre. Cei mai mulți oameni acționează acum ca și propriile lor agenții de turism cu rezervare online pe site-uri precum Tripadvisor, devenind practic propria lor agenție de turism. Trebuie ca și legile noastre să reflecte acum această schimbare din comportamentul consumatorului.

Unul dintre cele mai importante aspecte care trebuie să rezulte din orice revizuire este acela de a-i demonstra în mod clar consumatorului cui aparține responsabilitatea în cazul acestor întârzieri și anulări. Companiile de turism trebuie mandate să furnizeze informații foarte clare. Consumatorilor trebuie să li se spună de unde pot obține aceste detalii și să fie informați despre drepturile lor în astfel de circumstanțe.

(Președintele a solicitat vorbitorului să vorbească mai rar pentru interpreți)

În conformitate cu legislația actuală, nu există linii clare de responsabilitate. În cazul unui incident, cui aparține responsabilitatea, companiei aeriene? Agenției de turism? Aeroportului sau gării? Cui trebuie să-i solicite consumatorul informații? De obicei, aceste situații se transformă într-un amestec de informații din diverse surse unde nimeni nu știe dacă pleacă sau vine.

Dacă încercăm să construim economia europeană pe baza schimburilor comerciale transfrontaliere, consumatorii trebuie să fie conștienți de drepturile lor și de modul în care acestea sunt comunicate și puse în aplicare. Știu, de exemplu, că este extrem de greu să găsești departamentul de reclamații al unei companii aeriene. Cum să puteți obține despăgubiri dacă nu știți unde să vă adresați?

Ceea ce voi solicita - și am încredere că acest aspect va fi luat în considerare de către Comisie - este ca principiile de bază referitoare la relațiile cu clienții să fie prevăzute în cadrul unei legislații comunicate în mod clar, care să fie înțeleasă în mod uniform și care să fie simplă. Simpla actualizare a acestei legi nu este îndeajuns. Statele membre trebuie obligate să comunice noua legislație cetățenilor, odată ce aceasta a fost convenită.

La final, o altă idee pe care Comisia ar putea să o ia în considerare este: cât costă un zbor? Suntem cu toții conștienți de faptul că prețul de publicitate nu include taxe și tarife: există taxe pentru înregistrare, taxe pentru bagajele suplimentare, taxe pentru aproape totul și nimic. Revizuirea prezentei directive ne oferă un moment oportun pentru a obliga companiile de turism și cele aeriene să asigure o transparență mai bună, iar noi trebuie să profităm de această ocazie pentru a face acest lucru.

Gesine Meissner, din partea Grupului ALDE. – (DE) Dle președinte, dle comisar Dalli, doresc mai întâi să vă adresez un salut calduros din partea Grupului ALDE. Ați spus deja că plănuieți o revizuire a directivei despre care discutăm.

Ne putem într-adevăr bucura că trăim în Europa, deoarece în Europa, în Parlamentul European, avem posibilitatea să discutăm despre cum putem pleca în călătorii cu dihorni și alte animale de companie. Despre acest lucru a fost vorba în dezbaterile anterioare și am fost încântată și mândră să fiu un cetățean european, deoarece putem să reglementăm chiar și ceva de genul acesta pentru protecția consumatorilor și animalelor.

Acum, totuși, vorbim despre oameni care călătoresc. Acesta este un drept important în Europa. Vrem mobilitate și liberă circulație a oamenilor, iar noi ne-am gândit cum să asigurăm acest lucru. Cu douăzeci de ani în urmă, am avut directiva cu privire la circuite, astfel încât puteai să-ți zici: „Pot merge să explorez alte

țări, să văd frumusețile din alte țări din Europa și știu exact că drepturile mele mă protejează”. Voi fi informat în prealabil la ce să mă aștept, nu voi fi indus în eroare, informațiile trebuie să fie corecte, iar dacă ceva nu funcționează, voi primi despăgubiri. Aceasta era acum 20 de ani.

Așa cum ați spus și dvs., dle comisar, multe s-au schimbat de atunci. Acum, oamenii își fac frecvent singuri rezervări pe internet, iar acest lucru duce ulterior la breșe în sistem. Acum șase luni, în cadrul Comisiei pentru transport, am adresat o întrebare comisarului european pentru transporturi, deoarece în contextul SkyEurope din Slovacia, am avut situația pasagerilor cu zboruri low-cost rămași blocați și care nu au mai fost transportați mai departe. Aici a fost practic vorba de o breșă mică, ce i-a afectat doar pe cei care își făcuseră rezervările pe internet fără a folosi un card de credit, noi ne dorim însă ca oamenii să aibă posibilitatea de a se deplasa în mod liber în Europa, pentru a se putea bucura de vacanțele lor, fiind, în același timp, protejați.

Acest lucru înseamnă că, dacă avem lacune în sistem referitoare la protecția consumatorilor și dacă ne dorim să avem un standard înalt în ceea ce privește protecția consumatorului pentru europeni, atunci avem nevoie de o revizuire a acestei Directive privind serviciile de călătorie și va trebui, de asemenea, să luăm în considerare posibilitatea - așa cum a precizat deja și colegul meu deputat - de a avea un regulament special pentru pasagerii aerieni. Încă mai trebuie să discutăm acest aspect și deja îl aștept cu nerăbdare, deoarece ne dorim să putem călători fericiți și în siguranță, nu doar cu animalele, ci, bineînțeles, alături de familiile noastre.

Frieda Brepoels, din partea Grupului Verts/ALE. – (NL) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, așa cum a spus deja noul nostru comisar, cadrul legislativ nu se mai potrivește realității de astăzi a unei piețe a călătoriilor foarte mult schimbată, ce a dat naștere foarte multor probleme și unor frustrări foarte mari, nu doar în rândul consumatorilor, ci și al agențiilor de turism și a tour-operatorilor. Este evident că numărul de persoane care încă se bucură de o protecție efectivă în temeiul directivei existente a scăzut foarte mult, chiar dacă numărul de persoane care călătoresc este mai mare.

Într-adevăr, Parlamentul European a solicitat o revizuire a directivei de ani de zile. Așa cum ați spus, aspectele disputate și soluțiile posibile sunt bine cunoscute. O nouă consultare tocmai a luat sfârșit. După părerea mea, acum este momentul să facem pasul decisiv. Salut declarația Comisiei, dar aș dori doar să identific o serie de aspecte specifice care sunt foarte importante pentru noi.

În primul rând, domeniul de aplicare al directivei trebuie, cu siguranță, clarificat și chiar extins. Așa cum am auzit deja, din ce în ce mai mulți consumatori alcătuiesc pachete turistice dinamice sau rezervă servicii turistice separate. De curând, ca urmare a problemelor cu Eurostar, am văzut mii de turiști cu probleme, deoarece nu li s-au oferit niciun fel de despăgubiri pentru hotelurile sau biletele la spectacole pe care le rezervaseră. Un astfel de lucru este inacceptabil.

După părerea mea, directiva trebuie să acorde un loc clar și drepturilor pasagerilor. Trebuie să ținem suficient cont de diferențele mari dintre piețele de călătorii și de modalitățile diferite de a petrece vacanța ale consumatorilor din diferite state membre, precum și de jurisprudența națională, desigur, dar o armonizare este necesară, deoarece unele concepte diferă foarte mult, cum ar fi cel al operatorului de turism, al agenției și cel de forță majoră. Am citit în cadrul consultării organizate de către Comisie în 2007 că, de fapt, un feedback foarte detaliat a venit din partea industriei și părților interesate, și astfel mă întreb care este problema. De ce nu luăm o decizie acum? Au existat solicitări pentru un fel de ”Siglă de protecție a călătoriilor”. Mi-ar fi plăcut să aud opinia dlui comisar în această privință.

În al doilea rând, mă preocupă rolul și responsabilitatea agențiilor de turism. Acest aspect trebuie definit mult mai clar, deoarece consumatorii sunt asaltați cu informații prin intermediul internetului, dar acestea sunt departe de a fi de încredere și pot provoca chiar daune semnificative: în unele cazuri extreme, oamenii plățiseră chiria pentru apartamente de vacanță care nici măcar nu existau. Prin urmare, rolul agențiilor de turism ar trebui reglementat mult mai precis.

Am discutat deja despre falimente. Într-o hotărâre a sa, Parlamentul a făcut un apel foarte clar ca pasagerii afectați să fie mai bine protejați. Ca locuitor al unei regiuni de frontieră situată între Flandra și Olanda, doresc, de asemenea, să fac un apel pentru a se acorda o atenție specială vânzărilor transfrontaliere, deoarece protecția este deseori limitată la contractul de călătorie încheiat într-un anumit stat membru.

În ultimul rând, doresc să atrag atenția asupra informării consumatorilor cu privire la prețuri. În majoritatea celorlalte domenii, prețurile serviciilor vândute trebuie să fie fixe și să includă totul, iar acest lucru trebuie să se aplice și serviciilor de turism. Dumneavoastră împărtășiți acest punct de vedere? Mi-ar fi făcut plăcut să aud opiniile dumneavoastră în acest sens. Drepturile consumatorilor trebuie să fie clarificate și mai stricte, și trebuie aplicate mai multe cerințe specifice de informare și în cazul de forță majoră, respectiv în cazul unei

schimbări în gama de servicii de călătorie oferite. Ar trebui, poate, să luăm în considerare și introducerea unor sancțiuni în cadrul noii directive. Sper că, foarte curând, Comisia va da piept cu acest aspect și ne va prezenta o nouă propunere spre discuție în cadrul acestui Parlament.

Adam Bielan, din partea Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, Directiva Uniunii Europene privind pachetele de servicii pentru călătorii, pe marginea căreia discutăm astăzi, este din anul 1990, de acum 20 de ani, așadar din perioada în care cea mai populară formă de vacanță era un pachet de două săptămâni rezervat, de obicei, la o agenție de turism și ales dintre ofertele rămase dintr-o broșură.

Directiva prevede drept mijloace fundamentale de protecție a consumatorilor în cazul acestui tip de pachet, care include, în principal, informații clare despre pachetele oferite, dreptul de a se retrage din excursie, despăgubiri pentru serviciile oferite la un standard mai mic decât cel convenit și aspecte legate de insolvabilitatea agențiilor de turism. Problema este că, în ultimii 20 de ani, a avut loc o schimbare radicală, atât în ceea ce privește modelul de afacere, cât și în ceea ce privește comportamentul consumatorului. Eu, personal, îmi rezerv majoritatea excursiilor de vacanță prin intermediul internetului, și foarte mulți oameni din Polonia fac la fel, iar în Uniunea Europeană în ansamblul său, proporția oamenilor care își rezervă excursiile în acest fel a ajuns acum la 23 %. Există țări, cum ar fi Irlanda sau Suedia, în care această proporție a ajuns la 40 %, în timp ce aproape două treimi din populația care își cumpără vacanțele în acest fel nu realizează că interesele lor sunt protejate într-o măsură mult mai redusă decât în cazul celor care încă își achiziționează vacanțele prin metoda tradițională. Trebuie să combatem acest aspect. Mă bucur că Uniunea Europeană a ridicat, în sfârșit, această problemă. Cred că 20 de ani înseamnă cu siguranță prea mult.

Sper că, azi, vom auzi de la dl comisar când anume va fi revizuită directiva și în ce direcție se va îndrepta aceasta. Deoarece nu trebuie să se întâmple ca în Parlamentul European sau în alte instituții ale UE să încurajăm cetățenii Uniunii să folosească serviciile de e-comerț și să cumpere servicii prin intermediul comerțului transfrontalier, dacă nu oferim, în același timp, aceeași protecție persoanelor care fac acest lucru.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, cu siguranță nu este vorba doar de diferențe în ceea ce privește protecția consumatorilor, ci și de diferențe de limbă care au făcut, până acum, dificile pachetele de servicii pentru alte state membre. Au trecut deja 15 ani de când Uniunea Europeană a creat baza fundamentală de protecție, precum și procedurile comune. După părerea mea, revizuirea acestor proceduri nu trebuie să scape de sub control, în sensul că acestea sunt supuse standardizării complete în numele libertății de a presta servicii. Tocmai nevoile de călătorie pot varia de la o țară la alta. În general, consider că este periculos să se măsoare totul în funcție de același de etalon și să se militeze pentru punerea în aplicare a conformității pretutindeni.

Dacă vrem ca agențiile de turism să își asume o răspundere mai mare în calitate de intermediari de călătorii, trebuie să fim conștienți de faptul că acest lucru poate avea consecințe economice grave. Dacă vrem să evităm dispariția, una după alta, a micilor agenții locale de turism, cu intensificarea simultană necontrolată a turismului online, atunci operatorul turistic ar trebui tras la răspundere, în primul rând.

Protecția relativ satisfăcătoare privind pachetele de servicii turistice va liniști până la urmă acei turiști care sunt îngrijorați de titlurile curente negative despre Grecia. Mai multe anunțuri de greve și proteste ar putea intensifica tendința de a evita alte țări mediteraneene și prăbușirea prețului în raport cu Grecia. Criza datoriei de stat garantează că acesta va fi un an critic pentru turismul grecesc, acesta fiind un lucru pe care îl cunoaștem. Ne puteam aștepta și la alte greve și proteste. Să sperăm că nu ne va fi dat să trăim experiența de a descoperi modul în care funcționează protecția de călătorie în cazul unui faliment național.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Doresc să atrag atenția colegilor mei deputați asupra obiectivului excelent menționat pe parcursul acestei audieri de către noul comisar european pentru transporturi, Siim Kallas. Pentru mine, ceea ce am auzit m-a impresionat ca un principiu excelent: libera circulație a persoanelor este una dintre libertățile cele mai importante. În acest sens, trebuie să integrăm drepturile cu privire la diferitele feluri de transport și să le incorporăm într-o cartă unică integrată. Avem nevoie de sisteme transparente. Doresc să remarc faptul că acest punct se află printre prioritățile Președinției spaniole. De ce este acest aspect atât de important? deoarece directiva veche de 20 de ani eșuează sub toate aspectele să ia în considerare drepturile persoanelor cu dizabilități atunci când călătoresc, chiar și atunci când călătoresc în grupuri. Persoanelor care trăiesc cu dizabilități nu le sunt oferite niciun fel de oportunități. De aceea am revenit la remarcă mea de la început. O cartă integrată a drepturilor pasagerilor ar permite tuturor - inclusiv persoanelor cu dizabilități - să beneficieze de servicii de transport, inclusiv servicii de turism de grup. Atunci când acest lucru va deveni o realitate, vom fi cu adevărat în măsură să spunem că în Uniunea Europeană, oricine poate călători liber.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Directiva privind pachetele turistice acoperă serviciile de transport, de cazare, precum și alte servicii conexe asigurate prin pachetele turistice și stabilește drepturile consumatorilor și responsabilitățile distribuitorilor și ale furnizorilor de servicii turistice.

Directiva din 1990 nu ține cont de noile evoluții, precum cumpărarea de pachete de servicii turistice și efectuarea plăților prin internet. Creșterea gradului de utilizare a internetului și apariția operatorilor low-cost a determinat 23 % dintre turiștii europeni și 20 % dintre gospodăriile europene să își achiziționeze pachetele turistice în mod personalizat prin intermediul site-urilor web specializate.

Directiva trebuie deci revizuită pentru a include în scopul acesteia și furnizorii de pachete turistice dinamice. Consumatorul trebuie să fie perfect informat cu privire la drepturile sale și la modul în care acestea sunt garantate de fiecare dintre ofertele disponibile, atât pentru întreg pachetul turistic, cât și pentru fiecare componentă în parte.

De asemenea, consider că este important ca site-urile web care oferă servicii turistice să fie certificate. Astfel, se va putea garanta cunoașterea identității furnizorului de servicii turistice și, implicit, va exista o asumare clară a răspunderii pentru informațiile și serviciile furnizate.

Studiul publicat în ianuarie 2009 de Comisie, referitor la pachetele de servicii turistice organizate la cererea clientului, așa-numitele „pachete dinamice”, arată că ponderea pachetelor turistice achiziționate prin mijloace electronice a crescut cu 12 % în 2009, deși valoarea lor reprezintă doar 25 % din valoarea totală a serviciilor turistice vândute. 66 % dintre achizițiile on-line sunt cumpărări directe prin intermediul site-urilor web ale operatorilor aerieni, ale agențiilor de voiaj sau ale site-urilor web specializate care prezintă oferte turistice de ultim minut.

Turiștii preferă pachetele turistice dinamice, datorită faptului că acestea oferă mai mare flexibilitate, prețuri mai mici comparativ cu pachetele tradiționale, o mai bună calitate a serviciilor sau pentru că nu găsesc pachete tradiționale care să satisfacă cerințele lor. De asemenea, plata pentru pachetele dinamice achiziționate se poate realiza doar prin mijloace electronice de plată.

Cu toate acestea, aproximativ 70 % din plângerile primite anul trecut de rețeaua europeană de centre pentru protecția consumatorilor se refereau la serviciile turistice și s-au datorat furnizării incorecte și incomplete de informații înainte și în timpul călătoriei, furnizării de servicii sub standardele celor publicate, anulării sau întârzierilor de zboruri și chiar nefurnizării serviciilor achiziționate.

Deci consider că este important și oportun să fie revizuită această directivă.

Mulțumesc

Malcolm Harbour (ECR). – Dle președinte, doresc să-i mulțumesc foarte mult comisarului, atât în numele grupului nostru, cât și în calitate de președinte al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorului, pentru prezența oportună în fața noastră în această seară, dar și pentru a fi răspuns atât de rapid la întrebarea cu solicitare de răspuns oral din cadrul comisiei mele în data de 3 decembrie, care a stabilit o serie de aspecte la care a răspuns în mod foarte cuprinzător.

Deoarece Comisia își adună acum ideile, cred că avem ceva timp disponibil, în care comisia mea și, sunt sigur, Comisia pentru transporturi, ai căror reprezentanți sunt, de asemenea, aici, vom dori să reflectăm împreună asupra multora dintre problemele pe care le-ați ridicat și a modului în care vor evolua lucrurile.

Cred că, având în vedere natura și schimbarea întregii activități de călătorii și vacanțe, și multe dintre problemele ridicate de colegi în această seară, noua directivă trebuie să reziste în mod clar amprentei timpului, dar acest lucru înseamnă că nu trebuie să fie prea rigidă în ceea ce privește încercarea de a anticipa nevoile consumatorilor.

Totuși, un lucru la care cred că trebuie să se gândească Comisia este faptul că există și alte aspecte pe care consumatorii online trebuie să le ia în considerare atunci când caută să achiziționeze pachete de călătorii; chestiuni legate de siguranța hotelului, dacă au copii mici, un bazin de înot în condiții de siguranță, de exemplu, sau siguranța la foc a hotelului, aspect în care comisia mea a realizat o amplă activitate înainte. Avem nevoie aici de indicatori corecți, care pot fi realizați prin acord voluntar, dar eu cred că acest lucru trebuie să fie o propunere cuprinzătoare și ambițioasă. Am sentimentul că aceasta este ceea ce doriți să faceți și cred că comisia mea vă va sprijini în totalitate printr-o astfel de propunere.

Philip Claeys (NI). – (NL) Dle președinte, acesta este unul din acele dosare în care Uniunea Europeană poate furniza o valoare adăugată tangibilă prin oferirea unei astfel de protecții milioanei de oameni din UE care pleacă în vacanță în Europa și care își achiziționează serviciile de turism acolo. Problemele transfrontaliere solicită existența unei strategii și a unei abordări transfrontaliere.

Suntem de acord cu toții aici că directiva din 1990 este fără speranță depășită. În urmă cu douăzeci de ani, cei mai mulți oameni își alegeau excursiile dintr-o broșură turistică, după care mergeau la o agenție de voiaj și le rezervau. Astăzi, din ce în ce mai mulți oameni își alcătuiesc singuri vacanțele și își rezervă excursiile pe internet. În plus, există fenomene relativ noi cum ar fi apariția transportatorilor aerieni low-cost și dezvoltarea industriei de croazieră.

Ei bine, care cred eu că sunt atunci componentele esențiale ale acestei directive noi? În primul rând, o definiție a domeniului de aplicare al directivei; pe scurt, ce fel de servicii turistice sunt acoperite? În al doilea rând, o definiție precisă a răspunderii juridice și, nu în ultimul rând, o protecție completă a consumatorilor în caz de faliment al operatorului. Numai în cazul în care există reguli neechivoce pentru aceste lucruri, revizuirea va fi reușită, iar o mai bună protecție va fi fost acordată milioanei de consumatori din UE.

David Casa (PPE). – (MT) Doresc să profit de ocazie pentru a-l felicita în continuare pe dl comisar Dalli pentru această primă audiere în acest Parlament. Într-adevăr, după cum s-a menționat deja, în ultimii ani a existat o scădere substanțială a rezervărilor de servicii turistice prin intermediul agențiilor de turism și o creștere a pachetelor de excursii achiziționate online. Ceea ce consumatorii nu realizează este faptul că pachetele turistice achiziționate online oferă o protecție limitată, mult mai mică decât cea prevăzută de agențiile de turism. Pe de altă parte, pachetele oferite de agenții includ costuri suplimentare pentru a asigura respectarea prezentei directive, în timp ce cele achiziționate online nu conțin astfel de cheltuieli. Din aceste motive, cred că această directivă nu protejează consumatorii și, în plus, dă naștere unui dezechilibru între operatorii din industria de turism. Pentru a mă asigura că acest lucru nu se va întâmpla, am făcut apel la Comisie să asigure o protecție egală pentru toate pachetele, indiferent de locul de unde sunt achiziționate astfel de pachete, astfel încât să protejeze drepturile consumatorilor, despre care știu că sunt de o importanță capitală pentru comisar. Prin urmare, în contextul revizuirii directivei, trebuie să se asigure că definițiile și terminologia sunt clarificate și actualizate; acestea includ definiția consumatorului, a vânzătorului, operatorului și a condițiilor esențiale contractuale, precum și, așa cum s-a afirmat anterior, a domeniului de aplicare al directivei în sine. După părerea mea, ar trebui ca operatorul să fie, exclusiv, cel care trebuie să se conformeze directivei, indiferent de modul în care este vândut pachetul, fie direct, fie prin intermediul unei agenții. Operatorul ar trebui să fie entitatea care vinde sau oferă spre vânzare în numele său cel puțin unul din serviciile incluse în pachet și care oferă acces, prin orice mijloace, la alte servicii incluse în pachet. Cred că acesta este un exemplu clar despre cum cred că va lucra comisarul John Dalli în următorii ani; avem aici dovada clară despre felul în care i se vor acorda consumatorului toate drepturile pe care acesta le merită.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Dle comisar, doamnelor și domnilor, revizuirea Directivei privind pachetele de servicii pentru călătorii trebuie să răspundă unei serii de noi provocări în domeniul turismului, mai ales în legătură cu dezvoltarea unor noi tehnologii care au influențat metodele de comunicare și vânzare a serviciilor. Acest lucru privește în principal vânzarea prin intermediul internetului, care, printre alte lucruri, a facilitat creșterea bruscă a companiilor aeriene ieftine. Orice provocare are oportunitățile și riscurile sale. Oportunitățile includ o mai mare flexibilitate și accesul la servicii pentru clienți, în timp ce există un posibil risc în ceea ce privește nivelul insuficient de protecție a consumatorilor.

Cu câteva luni în urmă, Comisia pentru transporturi și turism a chestionat Comisia ca urmare a unei serii de falimente ale companiilor aeriene cu tarife reduse. În aceste condiții, am asistat la situația de pasageri blocați în aeroporturi, fără bani și luptându-se să găsească alternative pentru călătoriile lor de întoarcere. Acesta nu este decât un exemplu al protecției insuficiente a consumatorilor/pasagerilor companiilor aeriene. Comisia ar trebui să găsească o soluție care se va ocupa în mod eficient de situația din viitorul apropiat de a ajuta consumatorii și de a spori încrederea în acest sector. Sezonul de vacanță va începe în câteva luni, și cu siguranță nu dorim să experimentăm din nou probleme similare cu prăbușirea companiei SkyEurope de anul trecut.

Cu toate acestea, consultarea Comisiei cu privire la această directivă a dezvăluit și alte probleme. Numitorul lor comun este necesitatea de a consolida protecția consumatorilor, în special prin niveluri mai bune de conștientizare din partea clienților cu privire la termenii reali și prețul serviciilor.

Doresc să închei cu încă o remarcă ce se aplică în general consultărilor publice cu Comisia Europeană asupra diferitelor teme. Personal consider că este important ca aceste consultări să fie puse în aplicare în toate limbile statelor membre UE, dacă dorim cu adevărat să descoperim un spectru larg de opinii pe un subiect dat. În

acest sens, cetățenii UE sunt cei care reprezintă clienții cu dreptul la informare și cei pentru care dorim să revizuim Directiva privind pachetele de servicii pentru călătorii.

Jacqueline Foster (ECR). – Dle președinte, doresc să comentez doar asupra celui de-al treilea punct din întrebarea cu solicitare de răspuns oral din această seară cu privire la falimentul companiilor aeriene.

O rezoluție recentă a acestui Parlament a cerut stabilirea unui fond de garantare care va fi folosit pentru a despăgubi pasagerii în caz de faliment al companiilor aeriene. Cu toate acestea, stabilirea unui astfel de fond ar trebui inevitabil să fie finanțată de consumator, ceea ce înseamnă că pasagerilor li s-ar solicita să plătească mai mult pentru bilete. În aceste condiții, aceasta este o măsură inutilă și s-ar adăuga la vasta listă a taxelor de aeroport, a taxelor de securitate și a altor taxe existente pe care sunt deja obligați să le plătească.

În plus, Comisia trebuie să se asigure că autoritățile aeronautice naționale și autoritățile de reglementare încurajează obligațiile existente, cum ar fi efectuarea în mod regulat de controale a situațiilor financiare ale companiilor aeriene și exercitarea dreptului de a revoca licențe de operare ale companiilor aeriene înainte de a avea loc lichidarea. Cerem Comisiei să urmărească acum în mod ferm acest curs de acțiune.

În cele din urmă, aș face apel la Comisie să urmărească și alte opțiuni care ar putea proteja pasagerii în această privință, inclusiv oferirea de informații obligatorii privind riscul, opțiunile de asigurare și alte mecanisme de protecție.

Jim Higgins (PPE). – Dle președinte, cred că am aplaudat cu toții atunci când comisarul european pentru protecția consumatorilor a anunțat, la 29 august 2009, că actuala directivă este total depășită și nu mai răspunde provocărilor sau cerințelor publicului călător modern.

De ce este aceasta depășită? Ei bine, aceste motive au fost enumerate aici în această seară, dar merită să le luăm din nou în considerare. A fost bună la vremea sa, dar acum cu siguranță este nepregătită să răspundă provocărilor moderne ale publicului călător.

Aceasta nu ia în considerare consumatorii care își pregătesc singuri vacanțele, iar această tendință a crescut din ce în ce mai mult. Aceasta nu include consumatorii care locuiesc într-o anumită țară care achiziționează de la furnizori situați în afara jurisdicției Uniunii Europene. Aceasta nu include companiile aeriene programate, și din ce în ce mai multe persoane își pregătesc acum propriile lor vacanțe la pachet în virtutea faptului că au acces facil la internet.

Într-adevăr, pe parcursul ultimilor ani, proporția vacanțelor care sunt protejate a scăzut de la aproximativ 90 % la aproximativ 60 %. Altfel spus, măsurile actuale nu se extind și la firmele de turism online care vând vacanțe în străinătate cu zboruri și hoteluri ca și componente separate, a practică denumită de către industrie drept "pachete dinamice".

Ne mândrim cu o mulțime de realizări în cadrul UE, și ne lăudăm - pe bună dreptate - cu realizările noastre, dar, când ne uităm la situația actuală în ceea ce privește protecția de călătorie, Uniunea Europeană deține cea mai puțin integrată piață a serviciilor turistice din toate blocurile comerciale moderne.

Există, de asemenea, o confuzie considerabilă cu privire la cine preia răspunderea și când este acoperit un client. De exemplu, o persoană folosind un card de credit poate obține un nivel de securitate suplimentar, dar nu și dacă facturarea are loc, de exemplu, în țara mea, Republica Irlanda.

Iar din cauza diversității produselor de pe piața de astăzi, a avut loc o neclaritate între companiile aeriene, operatorii de turism, operatorii de croazieră, agențiile și așa mai departe, astfel încât este nevoie urgentă de noua legislație.

Ceea ce ne trebuie este o mostră modernă de tehnologie, mult îmbunătățită, prin punerea în aplicare a unei noi directive care să acopere toate împrejurările neprevăzute. Avem nevoie de explicații, avem nevoie de siguranță, și avem nevoie de protecție pentru consumator.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Personal, sprijin revizuirea Directivei privind pachetele de servicii pentru călătorie. Directiva are 20 de ani și nu mai reflectă realitățile zilei de azi.

Astăzi, mai mult de jumătate din toți consumatorii își organizează singuri excursiile, de multe ori folosind internetul și ofertele aeriene ieftine. Deputații care au luat cuvântul înaintea mea au discutat acest aspect. Nu toți au atras însă atenția asupra faptului că domeniul de aplicare al directivei trebuie clar definit. Nu putem permite o situație în care să nu știm ce impune directiva. O astfel de situație nu este benefică nici pentru consumatori, nici pentru afaceri.

Mai mult, nu cred că este necesar să se extindă domeniul de aplicare al directivei pentru a include produse individuale sau pachete alcătuite din produse cumpărate de la diferiți furnizori, deoarece extinderea cerințelor directivei în vederea acoperirii pachetelor dinamice sau vânzărilor afiliate ar însemna că, în cele din urmă, consumatorul ar plăti sub forma unui bilet mai scump. Nu-mi închipui că, de exemplu, o ședere într-un hotel cumpărată în urma unui clic pe Hoteluri Wizz, imediat după achiziționarea unui bilet de la Wizz Air ar constitui un pachet care să se supună cerințelor directivei. În situația unei călătorii anume, consumatorii trebuie să știe dacă și în ce măsură sunt protejați de legile UE. În rest, totul este o chestiune ce ține de piața liberă.

Marcarea cu un logo european special a călătoriilor acoperite de către directivă ar fi o idee bună.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Dle președinte, eu sunt din Austria, o țară în care turismul și economia turistică continuă să aibă un rol foarte important. Aproape fiecare dintre noi este implicat mai mult sau mai puțin într-o anumită arie a turismului. Prin urmare, această întrebare este destul de importantă pentru țara noastră, iar eu sunt foarte mulțumită de faptul că această problemă este abordată de Comisie chiar la începutul perioadei legislative - și aș dori să-i mulțumesc comisarului pentru aceasta.

Libertatea de deplasare și posibilitățile de călătorie înseamnă că, în termeni strict cantitativi, există un nivel foarte diferit de importanță față de cel care exista, probabil, cu mai mult de douăzeci de ani în urmă. Posibilitățile oferite de internet au condus, de asemenea, la apariția unui tip de comportament de călătorie complet diferit. Este, totuși, cu atât mai important faptul că, în cazul în care își pot permite o vacanță corespunzătoare în timpul crizei, cetățenii noștri să se poată, de asemenea, întoarce satisfăcuți din această vacanță. În situația în care aceștia ar întâmpina o problemă, ar trebui cel puțin să li se returneze o parte din banii câștigați din greu.

Bineînțeles că este tentant să faci rezervări prin intermediul internetului; știm acest lucru și este, de asemenea, mai ieftin. Cu toate acestea, niciun călător nu va fi convins că, dacă rezervă un hotel printr-o agenție de voiaj, va fi tratat complet diferit față de cineva care a făcut rezervarea pe internet și că, mai presus de toate, orice solicitare de despăgubire va fi tratată complet diferit.

La final, o altă mică problemă. În mod evident, nimeni nu poate vedea că există diferențe în ceea ce privește garanția, unde operatorul de turism este tratat complet diferit față de compania aeriană. Cea din urmă este considerată responsabilă doar dacă este găsită vinovată. Oricine care a experimentat deja această problemă știe că aceasta este una majoră care, în mod normal, este luată în considerare doar în cazul unei acoperiri juridice temeinice.

Prin urmare, sper foarte mult că Comisia ne va face o propunere care să ia în considerare aceste probleme și, mai presus de toate, să se gândească la cetățenii noștri, care au dreptul la o vacanță liniștită și mai ales în acest moment.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, este adevărat că utilizarea pe scară largă a internetului în zilele noastre le permite consumatorilor să schimbe modul în care își fac planurile, chiar și la nivel de vacanță. Altfel spus, ei au posibilitatea, prin intermediul internetului, să nu cumpere pachete gata pregătite, așa cum am fost învățați în trecut, ci să aleagă modul în care doresc să își planifice vacanțele. Desigur, acum că sunt implicate mai multe părți, se pune întrebarea cu privire la cine este responsabil în cazul în care există o problemă cu serviciul și de la cine va pretinde consumatorul, în cele din urmă, despăgubiri. Colegii mei deputați au ridicat, pe bună dreptate, această problemă, iar noi trebuie să găsim răspunsuri și să actualizăm directiva pe care am aplicat-o până în prezent.

Acest lucru este, de asemenea, crucial pentru Grecia, care, după cum știți, este o destinație turistică, și cu cât vom defini mai clar cine este responsabil în fiecare caz (hotelierul grec sau agenția de turism sau oricine altcineva implicat în procedură), cu atât vom putea mai mult să ne bazăm pe toți cei care sunt activi în sectorul turistic.

Aș vrea să închei prin a spune că protecția juridică a cetățenilor europeni este esențială. În același timp, dle comisar, avem datoria de a-i informa pe toți cei care aleg să petreacă o vacanță într-o țară europeană despre drepturile pe care le-au avut până în prezent și, mai important, despre lacunele și îmbunătățirile pe dorim să le facem. Toate aceste lucruri sunt importante, dar cetățenii trebuie să fie informați pentru a putea exercita aceste drepturi.

PREZIDEAZĂ: DL SCHMITT*Vicepreședinte*

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Dle președinte, subiectul este aproape epuizat. Cu toate acestea, aș dori să mă concentrez asupra a patru puncte. Această directivă datează de acum douăzeci de ani. Pentru o femeie, vârsta de douăzeci de ani este excelentă. În cazul unei directive, ne indică nevoia unei cosmetizări.

Aceasta se datorează faptului că în viața noastră și-au făcut apariția patru lucruri: primul este internetul. Acum că internetul a pătruns în viețile noastre, putem alege să ne petrecem vacanța în cel mai îndepărtat colț al lumii fără a sta prea mult pe gânduri în acest sens. Însă, odată ajunși la destinație, realizăm că ar fi trebuit probabil să ne gândim de două ori înainte.

Al doilea punct se referă la prețuri. Consumatorii au atât obligația, cât și dreptul de a ști dacă prețurile dintre care trebuie să aleagă sunt cele legale sau dacă se confruntă cu competiția neloială.

Al treilea punct se referă la calitate. Condițiile de cazare percepute ca fiind excelente într-un stat membru, pot fi considerate de calitate medie de către un cetățean al altui stat membru.

În final, se pune problema siguranței. Întrucât oamenii trudes pentru economiile destinate vacanței, noi trebuie să le conferim sentimentul de siguranță. Este exact ceea ce dorim de la noua directivă.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, mulți colegi au subliniat necesitatea efectuării acestei revizuirii, cu cât mai repede, cu atât mai bine. Aceștia au reliefat în mod particular valoarea oferită consumatorului – iar acest aspect este absolut corect – dar beneficiul consumatorului nu are neapărat și un efect asupra industriei: acest beneficiu poate fi adus atât industriei, cât și consumatorului.

Mă gândesc în special la faptul că, în următorii ani, în Uniunea Europeană, peste două milioane de persoane vor trece pragul vârstei de șaiszeci de ani. Astfel, industria va avea excelenta oportunitate de a stabili ce își doresc aceste persoane în termeni de voiaj, în special în termeni de voiaj fără complicații. Dacă această directivă este atotcuprinzătoare și oferă protecție completă, industria va avea excelenta ocazie de a-i cunoaște pe cei din Uniunea Europeană ce au trecut pragul vârstei de șaiszeci de ani, fapt ce le-ar aduce mari beneficii. În consecință, sunt de părere că, asemenea Directivei privind utilizarea pe bază de timp partajat a unui bun imobil, această directivă poate fi considerată un câștig adus atât consumatorului, cât și industriei.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dle președinte, dle comisar, sunt mama unei familii numeroase și, pe parcursul multor ani, am învățat să cercetez broșurile. Este o mare provocare, o provocare care probabil uneori îi excedează și pe agenții de voiaj. Din acest motiv, doresc ca noua directivă să îmi confere o adevărată libertate de a alege în calitate de consumator. Voi avea într-adevăr libertatea de a alege, atunci când va fi posibilă comparația, atunci când voi avea criteriile necesare unei comparații între oferte.

Pentru mine, unul dintre aceste criterii este vârsta copiilor. Indiferent de operatorul la care ne referim, prețurile pentru copii sunt prestabilite. Acest aspect afectează uneori copiii de șase ani, pe cei de zece ani, alteori pe cei de doisprezece ani. Pentru unii dintre operatori, primul copil nu valorează la fel de mult ca al doilea, iar al treilea și al patrulea nici nu există. Pentru a proteja consumatorul, precum și agenții de voiaj și operatorii, este esențial ca, în calitate de consumator, să știu ce cumpăr, astfel voi avea sentimentul că sunt într-adevăr informată în prealabil și că dețin criteriile necesare comparației.

Catherine Stihler (S&D). – Dle președinte, doresc să sprijin aserțiunile colegilor privind drepturile călătorilor cu dizabilități, afirmațiile dnei Kadenbach referitoare la copii, problema protecției împotriva incendiilor în hoteluri și, în special, siguranța persoanelor din toate hotelurile Uniunii Europene și necesitatea creării unei noi propuneri pertinente pentru viitor. Cine ar fi putut anticipa schimbările la care am fost martori în ultimii douăzeci de ani? În orice caz, doresc să expun două probleme specifice.

Am auzit despre problema legată de taxarea cardurilor de credit, și s-au purtat discuții și pe tema taxelor ascunse. Cu toate acestea, companiile aeriene și de voiaj profită de numărul mare al persoanelor ce fac rezervări prin card de credit, grație protecției ce o obțin prin utilizarea acestuia, percepend dublul taxei de card de credit pentru fiecare etapă a călătoriei sau taxând cardul de credit pentru fiecare pasager la o singură rezervare online. Indiferent dacă există o singură rezervare online, taxa este percepută de patru ori, pentru că sunt patru pasageri. Dle comisar, vă rog să aveți amabilitatea de a studia această problemă, astfel încât persoanele să fie protejate.

În final, discutăm despre problema falimentului. În Scoția, am fost martorii prăbușirii companiei Globespan, iar noi trebuie să ne asigurăm că persoanele vor fi compensate și că nu vor exista perdanți. La urma urmei,

aceasta este cea mai mare cheltuială din bugetul anual al multor familii, care așteaptă protecție din partea noastră. Trebuie să ne implicăm mai mult, așadar, vă mulțumesc, dle comisar.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) În ultimele două decenii, piața a avut o evoluție foarte dinamică în ceea ce privește voiajul. Din ce în ce mai multe persoane își organizează în mod independent voiajul, achiziționând servicii de la diferiți operatori și prestatori de servicii. Totuși, prevederile directivei în vigoare nu sunt aplicabile noilor pachetele de servicii pentru călătorii, acest fapt însemnând că cetățenii noștri călătoresc fără a fi protejați în mod corespunzător. Sunt de părere că, revizuiind această directivă, trebuie să-i definim mai clar aria de aplicare, nepermițând unor reguli inflexibile să ne priveze cetățenii de o protecție corespunzătoare. Mai mult, trebuie stabilită răspunderea în cazurile de faliment ale companiilor de transport aerian sau ale prestatorilor de servicii de călătorii. În ultimul deceniu, peste 70 de companii de transport aerian au intrat în faliment, ignorând complet călătorii. În consecință, cred că acest aspect trebuie clar evidențiat în revizuirea prevederilor acestei directive.

John Dalli, Membru al Comisiei. – Dle președinte, am ascultat cu mult interes opiniile onorabililor membri. Mulți dintre dumneavoastră au consfințit direcția în care se îndreaptă Comisia. Alții au subliniat și s-au concentrat asupra multor aspecte pe care le-am notat spre a ne asigura că vor fi dezbătute și supuse deliberării în cadrul următoarei revizuiți a acestei directive. Doresc să vă confirm seriozitatea Comisiei în tratarea acestei probleme, aceasta fiind determinată să găsească soluțiile optime pentru viitor.

La momentul actual, ne aflăm în plin proces de consultare. Analizăm reacțiile obținute prin consultarea online a publicului. Cu toții și-au adus contribuția: consumatorii, întreprinderile și statele membre. Mai mult decât atât, vă aduc la cunoștință intenția Comisiei de a găzdui un seminar de lucru al părților interesate, în data de 22 aprilie 2010. Acest seminar de lucru se va concentra asupra posibilelor politici destinate revizuirii Directivei privind pachetele de servicii pentru călătorii, inclusiv toate problemele indicate pe parcursul acestei dezbateri. Trebuie să subliniez că este prematur să decidem modul în care vom proceda. Este esențial să respectăm procedura de evaluare a impactului. În orice caz, sunt convins că orice acțiune trebuie să aibă în vedere asigurarea unui nivel ridicat de protecție a cetățenilor UE.

Înainte de a încheia, permiteți-mi să mulțumesc tuturor celor prezenți pentru contribuția adusă acestei dezbateri. Vă mulțumesc foarte mult.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

17. Impozitarea tranzacțiilor financiare (dezbatere)

Președinte. – Următorul punct este întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de către Sharon Bowles, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, privind taxa pe tranzacțiile financiare (O-0025/2010 - B7-0019/2010)

Edward Scicluna, autor. – Dle președinte, Comisia pentru afaceri economice și monetare a înaintat această întrebare și hotărâre pentru că este nevoie de o cercetare foarte atentă. Anul trecut, Comisia a discutat taxarea tranzacțiilor financiare cu Comisarul Kovács, care, asemenea multor alora, a considerat ideea atractivă, astfel am considerat că ar fi o idee bună să vedem în ce mod ar putea funcționa, inclusiv infrastructura acesteia.

De atunci, Comisia face investigații în acest sens, iar noi, în contextul actual, vă atragem atenția asupra multitudinii de întrebări ce necesită răspunsuri. Inclusiv la întrunirea G20 din luna septembrie a anului trecut, s-a sugerat constrângerea sectorului financiar să contribuie la înființarea unor fonduri de stabilitate și la recompensarea prejudiciilor aduse economiei reale. Președintele Barroso a sugerat folosirea unui taxe pe tranzacții financiare la nivel mondial, pentru a finanța proiectele ecologice. Ideea ce stă la baza Taxei Tobin, de a folosi o taxă pe tranzacțiile financiare ca ajutor pentru dezvoltare, a fost, de asemenea, readusă în discuție.

Această hotărâre nu intenționează să facă presiuni în nicio altă direcție, decât înspre a obține răspunsuri și a evalua impactul, fiind evident că printre noi se află mulți susținători convinși ai taxării tranzacțiilor, dar și mulți care au rezerve puternice privind aceste taxe. Astăzi, colectarea taxelor pe tranzacții pare să fie mai simplă, chiar și la nivel internațional, datorită naturii electronice a multor tranzacții, dar nu putem ignora că există destinații alternative ce fac concurență încasărilor oricărei taxe.

Una din ideile legate de această taxă este faptul că ar putea trece neobservată, deoarece valoarea sa este de fiecare dată foarte redusă. În altă ordine de idei, sunt voci care sugerează utilizarea taxei pentru descurajarea tranzacțiilor excesive. După părerea comisiei mele, dacă încasările finale sunt considerabile – iar cifrele indică

acest fapt – înseamnă că cineva, undeva, chiar va plăti. Multe dintre tranzacțiile financiare sunt intermediare, nu sunt cele finale, astfel intermediarii, respectiv băncile și instituțiile similare, vor suporta taxa. Dar costurile suplimentare – ceea ce și sunt de fapt – vor fi pur și simplu transmise utilizatorului final. Unii vor spune că nu are importanță. În orice caz, există și alte metode de creștere a taxelor în domeniul serviciilor financiare.

În plus, se pune întrebarea cine va colecta taxa și cine va decide cum va fi folosită. În acest caz, ne confruntăm chiar și cu problema descrisă de sloganul „nicio taxare fără reprezentare”. Dacă taxa este încasată la Londra pentru o tranzacție cu titluri derivate, ale cărei costuri nu au fost evaluate și care este efectuată către o altă destinație a lumii, cine va decide unde se cheltuiește suma colectată? Am răspunde mai ușor acestei întrebări, dacă taxa ar fi destinată cauzei stabilității financiare - la care evident contribuabilul participă - și nu ar părăsi sfera financiară migrând către proiecte ecologice și ajutoare pentru dezvoltare. Toate acestea au un element de internaționalitate, atât pentru partea ce achită, cât și pentru partea ce cheltuiește. Probabil că nu vom putea face toate aceste lucruri având în același timp toate aceste beneficii, așa că trebuie, cel puțin, să decidem exact ceea ce dorim să corectăm, metoda prin care acest lucru trebuie făcut și scopul primar al taxei.

În final, chiar suntem îndrituiți să amestecăm reglementarea cu fiscalitatea? Sunt cele două cu adevărat complementare?

Algirdas Šemeta, *Membru al Comisiei*. – Dle președinte, sunt bucuros să contribui la această dezbatere importantă privind instrumentele financiare inovatoare și să răspund acestei întrebări cu solicitare de răspuns oral.

Referitor la posibilitățile de a introduce o taxă generală pe tranzacțiile financiare, intenția Comisiei este, conform strategiei sale UE 2020, să participe la dezbaterea privind finanțarea inovatoare la nivel mondial.

În prezent, Comisia se concentrează asupra definirii și evaluării diferitelor moduri de abordare, unul din acestea referindu-se la o taxă generală pe tranzacțiile financiare (TTF). „Taxa de răspundere pentru criza financiară”, propusă în SUA și „taxa pentru stabilitate” privind anumite active bancare, introdusă în Suedia, se referă la altfel de taxe.

În ceea ce privește TTF, este evident că azi dispunem de alte opțiuni față de cele din discuțiile inițiale privind taxa Tobin, anume prin faptul că aceasta ar acoperi o plajă mai largă de produse financiare.

Referitor la avantajele și dezavantajele introducerii unei TTF generale, Comisia este de părere că, la evaluarea diverselor instrumente, este important să evităm acumularea inițiativelor dăunătoare sectorului financiar și să prevenim migrarea tranzacțiilor spre alte regiuni ca urmare a noilor inițiative, fapt ce ar afecta în mod negativ competitivitatea în Europa.

Privind posibilitatea introducerii unei TTF generale în UE, dacă partenerii noștri principali nu introduc o asemenea taxă, permiteți-mi să vă reamintesc că, în paralel cu Comisia, FMI-ul cântărește totodată variantele, inclusiv pe cea de a institui o taxă pe tranzacțiile financiare la nivel mondial.

Acest fapt demonstrează că subiectul are un caracter mondial, iar Comisia consideră că cea mai potrivită abordare a problemei este găsirea soluțiilor mondiale și coordonate. Aceasta este prima noastră variantă, fiind totodată și cea pe care o preferăm.

Referitor la folosirea taxei ca instrument complementar de reglementare în contextul reformei piețelor financiare, pot confirma că Comisia ia în calcul complementaritatea dintre fiscalitate și instrumentele de reglementare și că va monitoriza impactul cumulativ al acestor două tipuri de instrumente asupra abilității sectorului financiar de a susține redresarea economică.

Privind orientarea pe termen lung a sistemului financiar prin introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare, Comisia nu a luat act de existența unor studii sau date clare asupra relației dintre o asemenea taxă și structura scadențelor în intermedierea financiară.

În legătură cu alocarea veniturilor generate de taxa pe tranzacțiile financiare, având în vedere că finanțarea inovatoare este încă în proces de cercetare, cred că este prematur să tragem concluzii legate de distribuirea și alocarea veniturilor. Cu toate acestea, permiteți-mi să subliniez faptul că potențialele venituri generate de o astfel de taxă vor fi foarte asimetrice, ele regăsindu-se doar în câteva țări ce dispun de mari centre financiare. Această asimetrie necesită soluții la nivel mondial, inclusiv soluții privind distribuirea și alocarea încasărilor.

În cele din urmă, mai este problema sincronizării diferitelor inițiative. Ca primă etapă, serviciile Comisiei conduc în prezent o examinare generală a instrumentelor de finanțare inovatoare. Totodată, Comisia va avea în vedere concluziile principalilor noștri parteneri internaționali pentru identificarea variantelor cu cel mai

mare potențial. Astfel, într-o etapă ulterioară, se vor putea lansa propuneri pe această bază, însoțite de o evaluare a impactului detaliată, respectând strategia standard a Comisiei privind o mai bună legiferare.

Jean-Paul Gauzès, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, criza financiară actuală a obligat autoritățile publice să facă intervenții financiare pe banii publici.

În aceste condiții, ideea introducerii unei taxe pe tranzacțiile financiare este tentantă. Venitul generat de această taxă poate fi folosit, spre exemplu, pentru a finanța redresarea și dezvoltarea unei economii sustenabile și poate servi, în primă fază, compensării costurilor crizei, suportate de economia reală și de contribuabili. Această taxă s-ar adăuga la legislația ce guvernează sectorul financiar, la eliminarea paradisurilor fiscale sau chiar la legislația în curs de elaborare privind titlurile derivate.

În acest stadiu, se recomandă evaluarea efectelor taxei asupra tranzacțiilor financiare. Acesta este scopul principal al acestei întrebări cu solicitare de răspuns oral: a încuraja Comisia să examineze în termeni practici diferitele idei punctate în proiectul de rezoluție cu scopul de a emite un aviz cu privire la fezabilitatea și oportunitatea introducerii unei astfel de taxe.

Dle comisar, ceea ce ați spus în acest moment reprezintă un pas înainte în direcția cea bună. Cu toate acestea, trebuie subliniat – așa cum ați făcut-o dumneavoastră – că această măsură va necesita o abordare realistă și pragmatică. Această taxă nu trebuie să dăuneze economiei europene sau competitivității sectorului financiar european.

În termeni mai generali, este important să subliniem consecințele introducerii acestei taxe exclusiv în Uniunea Europeană dacă, așa cum prezic anumite persoane, nu va fi posibil un acord la nivel internațional. Nu credem că o astfel de soluție pur europeană poate fi susținută.

Udo Bullmann, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, dle comisar, doresc să intervin cu câteva întrebări legate de aserțiunile dlui Scicluna făcute în numele comisiei. Dle comisar, dacă în lume ar exista de 70, 80, 90 sau de 100 de ori mai multe tranzacții financiare decât produs intern brut, iar dacă acest progres devine din ce în ce mai dinamic, ați spune atunci că elementele speculative sunt, în marea lor majoritate, corelate cu această explozie financiară? Dacă este așa, cum plănuieți să le reduceți, sau ce credeți că ar putea contribui la reducerea acestora? Dacă tranzacțiile financiare pe termen scurt vor crește din ce în ce mai mult comparativ cu produsul intern brut pe plan mondial, veți susține atunci punctul nostru de vedere conform căruia trebuie consolidată strategia pe termen lung privind economia reală, în care oamenii muncesc, câștigă bani și manufacturează produse pe care le putem consuma și folosi? Dacă împărtășiți această opinie, în ce mod și cu ce mijloace credeți că vom putea atinge acest țel?

Dle comisar, dacă această taxă pe tranzacțiile financiare va putea contribui în acest sens – este ceea ce dorim să analizăm – care va fi atunci perioada de negocieri cu partenerii internaționali? Avem impresia că instrumentele financiare pe care le-am creat la nivel mondial sunt folosite acum pentru a specula împotriva zonei și monedei Euro și pentru a acționa în defavoarea celor mai vulnerabile state membre. Nu a sosit timpul să ne confruntăm cu această problemă și să stabilim o strategie europeană?

Dle comisar, nu reușesc să înțeleg de ce determinăm statele membre să mărească TVA-ul cu trei, patru sau mai multe puncte procentuale, când se presupune că un impozit pe tranzacție de 0,01 sau 0,05 procente ar ruina competiția și ar vulnerabiliza poziția Europei. Nu pot să cred că se întâmplă acest lucru. Luați măsuri! Aceasta este dorința Parlamentului.

Carl Haglund, în numele Grupului ALDE. – (SV) Dle președinte, așa cum am auzit aici, în sala de ședințe, așa-numita taxă Tobin a fost scuturată de praf și repusă recent pe tapet din cauza crizei economice și a discuțiilor problematice privind schimbările climatice.

Am auzit totodată marile speranțe pe care le insuflă această taxă menită, printre altele, să aducă stabilitate pe piețele financiare și să genereze venituri ce pot servi unei varietăți de cauze meritoase, precum ajutorul pentru dezvoltare și combaterea schimbărilor climatice.

După părerea mea, aceste speranțe sunt naive și sunt foarte sceptic cu privire la posibilitatea introducerii unei taxe pe tranzacțiile financiare care să fie realmente funcțională. Pe de o parte, sunt unul dintre cei care se îndoiesc de posibilitatea transpunerii în practică a taxei. Pe de altă parte, nu cred că aceasta va avea efectul scontat de anumite persoane. Printre altele, sunt complet convins că niciuna dintre taxele existente în lume nu ar fi putut împiedica criza financiară pe care am experimentat-o în ultimii ani.

Personal, sunt totodată un critic al ideii taxării, apoi folosirea acestei taxe într-un scop care nu are nimic de-a face cu activitatea care este taxată. Cred că acest lucru este lipsit de sens și nu reprezintă o politică fiscală sănătoasă.

Vă rog să nu mă înțelegeți greșit. Doresc punerea la dispoziție a mai multor fonduri destinate ajutorului pentru dezvoltare. Sunt un critic al propriei mele țări, care nu a reușit să atingă nivelul de 0,7 la sută din PIB, considerat de cele mai multe ori nivelul minim.

Comisia pentru afaceri economice și monetare a elaborat un document sistematizat în acest sens. Este un fapt pozitiv că se desfășoară o investigație corespunzătoare la nivelul Uniunii Europene privind modalitatea de funcționare a acestei taxe. În urma acesteia, sper că vom avea mai multe date certe decât opinii politice referitoare la această discuție. În caz contrar, vom risca să rămânem blocați într-o dezbateră asupra unei taxe imposibil de transpus în practică, în timp ce nu vom reuși să găsim variante și soluții de strângere a fondurilor suficiente pentru lucrările de dezvoltare și pentru eforturile noastre de a combate schimbările climatice.

Răul care se poate întâmpla este ca UE să încerce să introducă forțat acest tip de taxă pe tranzacțiile financiare, iar, din motive ideologice, restul lumii să nu procedeze la fel. Acest fapt nu poate conduce decât la un eșec economic european, fiind ultimul lucru dezirabil în condițiile actuale. Nu trebuie să uităm acest aspect. Sper că analiza va fi atât serioasă, cât și eficientă.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Catherine Stihler (S&D). – Dle președinte, încerc noua noastră regulă, astfel încât să ne putem utiliza cartonașul albastru.

Mi-a atras atenția ante-vorbitorul meu când a făcut referire la țara sa, la reținerile resimțite, menționând procentul de 0,7 din PIB și taxa Tobin.

Este evident că taxa Tobin diferă considerabil de cea pe tranzacțiile financiare, confuzia aducându-ne deseori în situația aceasta. Sunt de acord cu dumneavoastră în ceea ce privește nevoia de a clarifica lucrurile, însă aș dori să aprofundăm ideea referitoare atât la motivul pentru care nu atingem nivelul de 0,7 procente, cât și la modul în care putem stabili ceea ce dorim exact să obținem în materie de funcționalitate a unei taxe pe tranzacții.

Carl Haglund (ALDE). – Dle președinte, această nouă modalitate de a purta discuții este chiar interesantă. Ne oferă posibilitatea de a dialoga.

Din păcate, Finlanda nu varsă cei 0,7 % din PIB în ajutorul pentru dezvoltare, ceea ce constituie un fapt negativ. Acest fapt trebuie tratat în mod politic în țara noastră. Este regretabilă inabilitatea guvernului nostru de a întreprinde acest lucru.

Când se face referire la taxa Tobin și la taxa pe tranzacțiile financiare, vă dau dreptate: probabil că nu este exact ceea ce domnul Tobin își imaginase inițial. Sunt încă foarte sceptic privind funcționarea la nivel mondial a acestei taxe, la care să adere toate țările lumii, deoarece acesta este singurul mod în care ar putea funcționa fără migrarea capitalul către alte părți ale lumii.

În orice caz, se va vedea pe viitor, acesta fiind și motivul pentru care Comisia conduce o investigație în acest sens. Lucrurile se anunță a fi interesante.

Pascal Canfin, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, dle comisar, finanțele noastre publice se află într-o stare de criză și știm că soluția rezidă parțial în reducerea cheltuielilor, dar știm totodată că, în mare parte, soluția se află în abilitatea statelor membre de a strânge fonduri.

Astfel, problema pusă aici în joc este de a ști ce tip de taxe poate fi mărit și care vor fi consecințele creșterii acestor taxe. Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană crede că se vor întâmpina dificultăți la mărirea semnificativă a taxelor plătite de micile întreprinderi, având în vedere că acestea asigură majoritatea locurilor de muncă. Este dificilă mărirea taxelor plătite de către familii – excepție făcând cele plătite de familiile cele mai bogate – pentru că, în majoritatea cazurilor, acestea sunt deja suficient de mari, mai ales în Europa.

Astfel, întrebarea este: ce taxe trebuie mărite? Dacă nu vor fi mărite nici taxele pentru întreprinderile mici și mijlocii și nici TVA-ul, atunci inevitabil trebuie căutate alte soluții. Estimăm că o taxă pe tranzacțiile financiare este, la urma urmei, taxa cea mai puțin dureroasă pentru economia Europei. Este taxa cu cele mai reduse consecințe negative asupra competitivității economiei europene la nivel mondial.

Mai mult decât atât, costurile tranzacțiilor financiare s-au diminuat în mod considerabil în ultimii zece ani, atât datorită îmbunătățirilor tehnice – dacă le putem numi așa – cât și datorită reglementărilor europene.

De fapt, aceste reduceri de costuri au fost absorbite în totalitate de către industria financiară și de către bănci. Nu ar fi complet nejustificat dacă, printr-o taxă pe tranzacțiile financiare, o parte din profitul economisit de aceste bănci prin reducerea costurilor s-ar reîntoarce la autoritățile publice care au salvat băncile.

Ca de fiecare dată, această Cameră transformă discuția într-o dezbatere ideologică, când ea este, de fapt, una destul de tehnică. Costurile de tranzacție au existat și înainte; acestea au fost reduse. Astăzi, propunem ca acestea să fie mărite din nou, astfel încât și autoritățile publice, nu doar actorii privați, să beneficieze de aceste îmbunătățiri tehnice.

Evident, se pune problema capabilității Uniunii Europene de face acest pas înainte pe cont propriu. Este clar pentru toată lumea că acest pas s-ar concretiza mai ușor într-un cadru internațional. Dacă ceilalți nu ne vor urma, în special Statele Unite, atunci se va pune următoarea problemă: se va exclude perspectiva Uniunii Europene de a atinge acest scop?

Unele declarații – spre exemplu, cea a dlui Gauzès – sugerează că Grupul Partidului Popular European nu crede că Europa ar putea întreprinde nimic pe cont propriu. O asemenea situație nu va fi, în mod evident, ideală, și vor exista obstacole. Totuși, înseamnă toate acestea că Uniunea Europeană trebuie neapărat să se poziționeze la cel mai mic numitor comun, să aibă minimul posibil în materie de legislație și să se alinieze la actorul care dă dovadă de cea mai puțină ambiție? Nu credem că acest fapt este de natură să întărească poziția Uniunii Europene ca lider mondial.

Mai mult decât atât, ne putem imagina Uniunea Europeană punând în aplicare această tranzacție pe cont propriu. Este chiar simplu, deoarece fluxurile respective de capital pornesc din Europa, după care se pot delocaliza doar ca să revină apoi în Uniunea Europeană.

În momentul în care aceste fluxuri părăsesc UE și revin, avem posibilitatea să cerem urmărirea acestora, pentru a stabili dacă au fost sau nu supuse acestei taxe pe tranzacțiile financiare. Dacă au fost supuse, atunci nu este nicio problemă. În caz contrar, putem percepe o taxă la părăsirea sau la intrarea pe teritoriu. Am procedat astfel ani de zile în economia reală, prin tariful exterior comun. Globalizarea financiară ne obligă acum să procedăm la fel în sfera financiară a economiei, lucru care este perfect fezabil din punct de vedere tehnic. Ceea ce lipsește este voința politică.

Kay Swinburne, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, ca urmare a tulburărilor de pe piețele financiare mondiale, academicienii, politicienii și economiștii laureați ai Premiului Nobel sunt îndrăgumiți să caute variante de recuperare a sumelor cheltuite pentru salvarea instituțiilor noastre financiare. Taxele pe tranzacțiile financiare, în varietatea lor, nu reprezintă decât una dintr-o multitudine de idei, iar noi nu trebuie să limităm la o singură idee toate instrumentele aflate la dispoziția Uniunii Europene și a statelor membre. Trebuie să fim creativi și să ne lărgim pe cât se poate orizontul, pentru a putea vedea unde putem reacționa cât mai eficient la criza financiară și pentru a stabili sistemele noastre financiare naționale. Conceptul președintelui Obama privind taxarea instituțiilor financiare ar putea fi valoros.

Însă această propunere este foarte specifică și nu intenționează să ia în considerare toate celelalte tipuri de taxe sau contribuții. Așa cum a afirmat dl comisar, FMI-ul, la îndemnul G20, studiază variante de taxe financiare, însă această hotărâre pare să caute răspunsuri înainte de finalizarea acestui studiu.

Nu înțeleg logica din spatele încercării de a aplica o soluție europeană unei probleme mondiale. Este lipsit de sens și naiv să credem că UE poate implementa o taxă pe tranzacțiile financiare fără să aibă sprijinul tuturor actorilor cheie la nivel mondial și fără să fie privită negativ de către alte țări.

În forma actuală, această rezoluție privind taxa pe tranzacțiile financiare mă îngrijorează din două puncte de vedere.

În primul rând, nu putem susține o măsură ce caută să confere puteri fiscale Uniunii Europene. Pentru suveranitatea statelor membre, este esențial ca acestea să își păstreze dreptul de a-și controla propriul sistem fiscal. Astfel, ar fi util să clarificăm dacă această propunere se referă la taxare coordonată de către statele membre – care urmează a fi reținută și utilizată la nivelul respectiv – sau dacă este într-adevăr o taxă a UE.

În al doilea rând, taxele percepute în scopul stabilizării sistemului financiar nu ar trebui, după părerea mea, să devină o extensie a unei linii bugetare UE. Există numeroase inițiative conduse de UE și de statele membre și programe de cheltuieli destinate abordării problemei schimbărilor climatice prin metode inteligente. Avem

obiective ambițioase în materie de cheltuieli în țările în curs de dezvoltare. Nu pot susține ceva care, de fapt, impune taxe destinate altor scopuri.

Miguel Portas, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, discuția pe care trebuie să o purtăm la nivel tehnic este, fără îndoială, foarte importantă, dar nu trebuie să mascheze faptul ne confruntăm cu o alegere de natură politică. Astfel, a susține și a construi un întreg argument bazat pe aspectele tehnice pentru a evita alegerea politică este oarecum lipsit de legitimitate.

Spre exemplu, dl Haglund a explicat că nu am fi putut evita criza financiară, chiar dacă taxa Tobin ar fi existat. Pot fi de acord cu dânsul, însă cu siguranță am fi avut mult mai multe resurse pentru a combate efectele crizei financiare asupra economiilor noastre și asupra celor mai defavorizate sectoare ale populației UE.

Astfel, aceasta este miza problemei cu care ne confruntăm. Iar al doilea aspect se referă... iar, din această cauză, răspunsul dlui comisar Šemeta nu m-a convins deloc, nici în termeni de planificare, nici în termenii problemei de fond. În ultimă instanță, ceea ce spune dl comisar Šemeta, precum și dl Gauzès, este că ideea acestei taxe este foarte atrăgătoare și interesantă, doar că nu este aplicabilă la scară europeană. Aceasta trebuie aplicată la scară mondială.

Să clarificăm lucrurile. Spunând acest lucru înseamnă să spunem oamenilor ca taxa Tobin nu va exista niciodată la scară mondială. În consecință, nu are niciun sens să iluzionăm oamenii. Ceea ce se afirmă aici este că ori se aplică la nivel mondial, ori nu va exista. Prin urmare, se afirmă că nu va exista. Eu văd lucrurile complet diferit. Cred că piața financiară a Uniunii Europene este suficient de puternică pentru a face față introducerii unei taxe reziduale pe toate tranzacțiile, fără să genereze un exod al capitalului.

Cu toate acestea, înainte de toate, le-am spune cetățenilor noștri un lucru absolut decisiv: și anume că, în această criză, măcar la nivel rezidual, capitalul financiar care ne-a condus în criză trebuie să plătească, măcar la nivel rezidual. Mai mult, că acest lucru este destinat în special combaterii foametei și sărăciei la nivel mondial și pentru a porni finanțarea unui pilon social în cadrul proiectului european, pilon care ne lipsește și de care nu dispunem.

Cetățenii vor înțelege foarte bine acest lucru.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle președinte, acum unsprezece ani, eram unul din puținii membri co-fondatori ai grupului de lucru interfracționar „Taxa Tobin”, iar ședințele noastre erau deseoriacompaniate de un zâmbet depreciativ. Din perspectiva noului mileniu, făceam în mod repetat referire la aparenta raționalitate a pieței, la riscurile pentru competiție și un posibil crah al globalizării.

Nu mai are niciun rost astăzi să readuceți în discuție aceste argumente. Tocmai am evitat un crah major, care nu ne-a costat doar o sumă imensă de bani, ci și extrem de multă încredere. Dacă dumneavoastră credeți că această taxă pe tranzacțiile financiare va produce vreo încetinire a ritmului, atunci speculanții – precum îi voi numi eu, sau cum se numesc ei în mod eufemistic, administratori de fonduri de investiții, cu care eu personal am relații bune – vor avea o cu totul altă părere, pentru că își conduc afacerile din ce în ce mai rapid și mai intensiv exact în această marjă de graniță.

De aceea nu sunt convins numai că o taxă pe tranzacțiile financiare ar avea un efect asupra volumului tranzacțiilor, ci și că ar reprezenta, totodată, un factor de atenuare a acestor valori speculative uriașe. Îmi doresc enorm ca cei din Comisie și din guvernele naționale să ia aminte, mai ales, la cuvintele colegilor noștri din Grupul Verzilor, dar și la cele rostite de dl Bullmann și de Grupul Stângii. Este o problemă politică; aspectele tehnice pot fi rezolvate rapid, pentru acestea există experți.

Gunnar Hökmark (PPE). – Dle președinte, putem pune la îndoială dacă, din punct de vedere administrativ, este posibilă lansarea unei taxe pe tranzacțiile financiare, sau din punct de vedere politic, dar cred că întrebarea fundamentală ar trebui să fie următoarea: este bine să facem acest lucru? Folosește dezvoltării economice o taxă pe tranzacțiile financiare? Deoarece acest lucru înseamnă că veți avea o taxă pe investiții; pe plan transnațional, veți taxa investițiile în țări în care dispuneți de mai puțin capital decât în altele.

Va fi aceasta în măsură să ajute sau să reducă comerțul internațional, în cazul în care va avea vreun impact?

Spun aceste lucruri pentru că există două exemple pe care le putem avea în vedere când discutăm despre acest subiect. În primul rând, ne bucurăm de 30 de ani de creștere economică grație piețelor financiare mondiale care funcționează bine. Apoi am fost martorii consecințelor recesiunii cauzate de criza creditelor. Sunt de părere că trebuie să avem mai degrabă piețe financiare mondiale bogate și funcționale, decât să riscăm din nou o criză a creditelor.

Ca oricare alta, o taxă pe tranzacțiile financiare urmărește să reducă obiectul taxării, astfel eu nu văd beneficiile reducerii comerțului internațional, pe motiv că am resimțit consecințele atunci când acest lucru s-a întâmplat. Nu consider că este util să scumpim investițiile în țările mai sărace.

Taxarea tranzacțiilor financiare nu va afecta tranzacțiile financiare. Nu va afecta nici măcar ceea ce numim uneori investiții financiare speculative. Va afecta marele flux de investiții firești și comerțul de care avem nevoie.

Și mai cred, dle comisar, că avem toate motivele să fim atenți și reținuți atunci când discutăm despre acest subiect.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Dle președinte, dle comisar, se pare că dumneavoastră, dle comisar, sunteți responsabil cu fiscalitatea, iar contribuția dvs. la strategia 2020 în acest sens va fi să propuneți o fiscalitate inovatoare. Pentru a crea o fiscalitate inovatoare trebuie să fii curajos, nu să dai la o parte toată munca inteligentă și constructivă depusă de predecesori. Am remarcat că strategia 2020 nici măcar nu face referire la armonizarea impozitului pe venitul societăților; probabil că ați uitat-o undeva printr-un sertar. V-aș sugera să căutați mai atent.

Însă, dacă veți demonstra același curaj privind taxa pe tranzacțiile financiare, nu vom ajunge foarte departe. În cadrul Uniunii Europene și al Comisiei de care aparțineți acum și dvs., concluziile G20 par să fie literă de lege. Taxa pe tranzacțiile financiare figurează în concluziile G20, așadar vă cerem să o puneți în aplicare. Vă rog să nu argumentați că trebuie să procedăm ca restul lumii, pentru că atunci când, influențat de Paul Volcker, președintele Obama propune reformarea sistemului bancar al Statelor Unite, el întoarce spatele concluziilor G20!

De ce am exclude o metodă care ar putea fi benefică pentru Statele Unite? Cu atât mai mult, dle comisar, deoarece am observat că dl Barnier, colegul dumneavoastră, a afirmat că această reformă s-ar potrivi mai bine specificului american, fără să aibă nimic de a face cu Europa; că Europa ar avea propria sa cale de urmat privind taxa pe tranzacțiile financiare. Acest lucru este adevărat. Așteptăm propunerile dumneavoastră curajoase și inovatoare, dle comisar.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Dle președinte, dle comisar, ca fiu sincer – iar toată lumea știe că susțin în totalitate Comisia – propunerile dumneavoastră îmi par a fi extrem de timorate. Niciuna din acestea nu exprimă voință politică într-un subiect care, totuși, mi se pare foarte important.

Vă reamintesc că Consensul de la Monterrey din 2002 și conferința de monitorizare de la Doha din 2008 recomandă finanțarea inovatoare și alternativă în materie de dezvoltare. Personal, nu cred că această taxă pe tranzacțiile financiare va putea reglementa sistemul financiar mondial; nu despre asta este vorba. Cred că Uniunea Europeană – alături de G20, firește – trebuie să preia inițiativa de a lansa o taxă pe tranzacțiile financiare internaționale, ce ar putea fi stabilă, așa cum s-a mai afirmat, pe o scară între 0,01 % – ce sumă imensă – și 0,1 % din valoarea tranzacției. Încasările estimate variază, evident, în funcție de acești doi coeficienți, între 20 de miliarde de dolari și 200 de miliarde de dolari. Deci aveți puterea de a alege.

Poate avea un caracter mondial și general. În orice caz, este un aspect la care nu sunt deloc de acord cu dumneavoastră: nu cred că punerea sa în aplicare trebuie să facă obiectul unui acord între toate statele lumii, în schimb trebuie să fie între actorii economici cheie. Nu trebuie să așteptăm ca toată lumea să accepte această taxă, având în vedere că știm că, în realitate, acest lucru ar distruge însăși ideea ei.

Într-o primă fază, taxa ar trebui să fie la nivel național și voluntară, ceea ce ar conferi ideii un efect antrenant. Coordonarea trebuie făcută de actorii economici cheie, în special de G20. Dacă vă întrebați la ce ar putea folosi, o variantă ar fi ca aceasta să fie vărsată într-un fond mondial sau chiar european; Fondul european de dezvoltare s-ar putea folosi de aceasta ca mijloc de ajutor public pentru dezvoltare. Alternativ, statele ar putea să o utilizeze în politica lor de dezvoltare.

Mai există încă un element față de care am mari îndoieli și, mai mult decât atât, se pare că lucrurile tind înspre această direcție. Un indiciu clar ar fi, spre exemplu, atunci când îl aud pe Directorul general al Fondului Monetar Internațional deviind mai mult sau mai puțin de la filosofia taxei Tobin, sau taxa pe tranzacțiile financiare, pentru a o transforma într-un fel de perdea anticipând sau ascunzând riscurile lumii financiare – ceea ce eu numesc jongleri financiari. În niciun caz nu este vorba despre așa ceva! Nu doresc ca această taxă să ascundă riscurile asumate de lumea financiară. Acest lucru trebuie plătit în alt mod. Nu pot accepta un asemenea abuz de încredere.

Doresc să vă amintesc tuturor că progresul înregistrat în ultimii câțiva ani în anumite țări aflate în curs de dezvoltare – chiar și în cele care se descurcă cel mai bine – va fi probabil suprimat, împiedicând realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Prin urmare, sunt un susținător fervent al taxei pe tranzacțiile financiare.

Vicky Ford (ECR). – Dle președinte, evident că există o mulțime de motive întemeiate pentru a cere instituțiilor financiare să-și mărească contribuția la veniturile din impozite după încheierea crizei financiare, dar este o rușine că această hotărâre ia în considerare doar taxele pe tranzacții, ignorând exemple precum taxa propusă de președintele Obama.

În ceea ce privește taxele pe tranzacții, sunt trei aspecte care mă preocupă.

În primul rând, impactul asupra utilizatorului final de servicii financiare. În Regatul Unit, taxa de timbru, care exista de mulți ani, a avut un efect disproporționat asupra micilor investitori și a întreprinderilor în căutare de capital.

În al doilea rând, impactul generat de varianta ca UE să introducă taxa pe cont propriu. Știm că piețele financiare sunt globale și foarte fluide. Există, în mod evident, un risc de a alunga pur și simplu tranzacțiile în afara UE, fapt care nu va aduce beneficii.

Al treilea aspect care mă îngrijorează este pericolul moral: dacă banii sunt destinați unui fond de salvare. Nu sunt de părere că orice instituție financiară falimentară trebuie automat salvată de contribuabili. Trebuie să existe posibilitatea ca banca să poată intra în faliment, însă clienții să fie în continuare protejați. Experții au prevenit atât Comisia pentru afaceri economice și monetare, cât și Comisia specială privind criza financiară, economică și socială, că un asemenea fond ar încuraja asumarea iresponsabilă a riscurilor. Nu dorim să riscăm mai mult, iar acest fapt trebuie cercetat.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, nu mai există nicio îndoială că recenta criză financiară a demonstrat că liberalizarea piețelor financiare și libertatea accentuată a pieței au permis sistemului financiar să atingă proporții periculoase de mari în raport și în corelație cu economia reală și să opereze ani la rândul bazându-se pe profitabilitate masivă, lipsa răspunderii și a reglementării, fapt ce a dus, în final, la criză.

În consecință, propunerea introducerii unei taxe pe tranzacțiile financiare poate limita sistemul financiar, făcând neprofitabile anumite opțiuni financiare speculative. În orice caz, această măsură va pieri din fașă dacă nu va fi însoțită de un plan integrat de reglementare a sistemului financiar, cu scopul de a reduce politicile abuzive practicate de bănci și specula fondurilor de acoperire și a companiilor de evaluare a creditelor, care accentuează și exploatează problemele economice în numeroase țări.

Totuși, după părerea mea, orice măsură de acest gen nu trebuie privită pur și simplu ca fiind o măsură temporară. Băncile trebuie să achite pachetele substanțiale de ajutor primite de la guvernele europene, pachete care, în ultimă instanță, au mărit deficitul financiar al acelor țări. Aceste țări sunt acum obligate să facă împrumuturi de la aceleași bănci, plătind astfel dublu.

Trebuie să fim clari. Băncile trebuie să-și achite datoriile față de guverne. De aceea, lăsând totul la o parte, trebuie să introducem o taxă pe tranzacțiile financiare, în primul rând pentru a limita proporțiile sectorului financiar și, în al doilea rând, pentru a economisi resursele destinate noilor politici sociale și de dezvoltare.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Dle Președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, despre ce este vorba în final? Întrebarea este chiar simplă: cum pot contribui piețele financiare la reducerea costurilor pe care ele însele le-au generat statelor, societăților și economiei? Aceasta este întrebarea crucială la care trebuie să răspundem.

Cred că, împreună, am elaborat un text coerent. Totodată, îi sunt recunoscător dlui comisar pentru modul în care l-a formulat. Pe de-o parte, nu ne putem preface că Europa este Insula celor Binecuvântați, unde putem face orice ne place fără ca piețele financiare să reacționeze. Coordinarea trebuie să existe la nivel internațional. Pe de altă parte, trebuie să ne asigurăm că acest sector contribuie substanțial la surmontarea crizei.

Din acest motiv, vă previn că trebuie să ne oprim din a produce săptămânal o nouă idee menită să soluționeze toate problemele lumii. Acum câteva luni, era taxa adițională pe biletele de zbor cea menită să ne rezolve toate problemele, acum este taxa pe tranzacțiile financiare, iar luna viitoare cineva va veni cu o altă idee. Lucrurile au mers prea departe. Este vorba de a implica piețele financiare internaționale într-o manieră coordonată pe plan internațional. Dacă o soluție pertinentă, care să fie pusă pe masa negocierilor internaționale, poate fi înaintată de către Comisie, atunci cred că vom fi pe calea cea bună.

Trebuie, de asemenea, să fim cinstiți cu noi înșine. Cei ce susțin că vom putea opri specula cu asemenea instrumente, își creează în mod clar iluzii. Ceea ce dorim este ca speculanții să contribuie la asumarea riscului, dar și la depășirea lui. Aceasta este abordarea potrivită. Pentru acesta, aveți întregul nostru sprijin, dle comisar.

Catherine Stihler (S&D). – Dle președinte, la momentul actual, în Regatul Unit a fost lansată așa-numita campanie Robin Hood, în care activează ONG-uri, biserici și societatea civilă, fiind condusă de actorul Bill Nighy. Dle comisar, dacă nu ați aruncat o privire asupra paginii lor de internet, v-aș recomanda să o faceți ca parte a acestei dezbateri. Ideea de bază a campaniei este introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare de 0,05 %, care, după părerea lor, va aduna o sumă în jurul a 37 de miliarde de lire sterline.

Deci, taxa pe tranzacțiile financiare nu se referă la mersul la un bancomat și la retragerea de bani: este vorba despre tranzacțiile non-publice și despre faptul că cei care au contribuit la criza financiară trebuie să dea ceva înapoi. Dacă pun acest lucru în perspectivă, l-am ascultat pe economistul John Kay, în urmă cu aproximativ trei săptămâni; a venit în Scoția pentru a ține prelegeri, iar dacă Scoția ar fi fost o țară independentă și băncile noastre s-ar fi prăbușit, fiecare bărbat, femeie și copil din Scoția ar fi fost pasibil de plata a 750 000 de lire sterline. Nu putem permite ca acest lucru să se întâmple în viitor. Din fericire, acest lucru nu s-a întâmplat în momentul de față, deoarece, noi, cei din Scoția, facem parte din Regatul Unit, dar în viitor trebuie să luăm în considerare taxa pe tranzacțiile financiare și să vedem în ce mod poate fi aplicată.

Campania Robin Hood prezintă interes și cred că venitul ar trebui împărțit astfel: 80 % să fie direcționat către serviciile publice, 20 % pentru crearea unui fond de prevenție a viitoarelor crize.

Vă mulțumesc, dle comisar, și aștept cu interes propunerea dumneavoastră. Poate ne veți indica o dată la care vom putea afla care este opinia dumneavoastră. Știu că UE 2020 urmează să aibă loc în aprilie, dar ar fi bine să știm data.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Dle președinte, dle comisar, în această criză nu avem decât două variante. Prima este să obligăm oamenii să plătească factura crizei, așa cum am făcut-o până acum: prin planuri de austeritate, demiteri și creșterea taxelor, precum recenta mărire a TVA-ului în Grecia. A doua variantă este să taxăm mișcările de capital și tranzacțiile financiare speculative. Aceasta ar genera venituri considerabile economiei europene și cred că ar putea acționa ca o armă împotriva crizei financiare prin care trecem acum. Este, totodată, necesar să avem curajul de a desființa paradisurile fiscale.

Această propunere nu este în niciun fel revoluționară, dat fiind faptul că este deja inclusă în acordurile G20. Unele dintre aceste idei au fost deja dezbătute și supuse votului, dar este necesar să avansăm, în loc să facem proclamații fără scop. Trebuie să curmăm urgent această speculă letală. De fapt, numeroși economiști sunt de părere că, aplicând o rată redusă de 0,5 % la taxarea tranzacțiilor financiare, încă 500 de miliarde de euro vor deveni disponibili pentru Uniunea Europeană. Acești bani pot servi unei redresări bazate pe politici în materie de muncă, formare, cercetare, salarii și pe noile politici ecologice, industriale și agricole.

În consecință, trebuie să trecem la acțiune. Trebuie să avem curajul de a vota în favoarea principiului unei asemenea taxe și, apoi, de a o pune în aplicare.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Dle Președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, în Parlamentul Austriei și în Guvernul Federal al Austriei, precum și în cadrul partidului din care fac parte, Partidul Popular din Austria, există o mare voință politică de a face campanie în favoarea unei taxe pe tranzacțiile financiare. Criza financiară și economică are repercusiuni la nivel mondial, precum și cauze, care nu pot fi reduse la un singur continent.

Nu avem nevoie doar de mecanisme mondiale de control; avem nevoie de mecanisme de supraveghere la nivel mondial, mecanisme de dirijare în materie de reglementare mondială și surse de finanțare. În orice caz, cheștiunea surselor de finanțare nu este suficientă. Efectele dirijării sunt la fel de importante.

În primul rând, avem nevoie de o voință europeană comună, astfel încât să avem succes pe plan mondial. Problema înaintată Comisiei și rezoluția, pe care am speranța că Parlamentul o va adopta miercuri cu o largă majoritate, sunt expresia voinței politice comune de a dezvolta și pune în aplicare – de preferință la nivel mondial – un model al taxei pe tranzacțiile financiare. Aștept din partea Comisiei o propunere foarte concretă ce va spori solidaritatea în Europa și doresc ca această propunere să fie prezentată de către Comisie cât mai repede cu putință, la fel ca și un răspuns la întrebările noastre.

Ce impact va avea o asemenea tranzacție financiară asupra economiei reale și competitivității statutului economic și financiar al Uniunii Europene? Ce va trebui taxat, în ce procentaj, cine va efectua taxarea și cine va încasa banii? Trebuie să existe o trasabilitate? Eu spun că ar trebui, dar în ce scop? Trebuie să rezolvăm

toate aceste probleme. Cu dezbateră de astăzi și cu votul de miercuri stabilim direcția de parcurs. Vă rog să răspundeți cât mai repede.

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Dle președinte, dle comisar, criza ne-a demonstrat că Uniunii Europene îi lipsesc instrumentele de a combate efectele crizei și de a asigura un cadru corespunzător redresării economice.

În concluzie, este necesar să formulăm un răspuns comun. Acest fapt nu trebuie să implice doar coordonarea strategiilor statelor membre, ci și dotarea noastră, în calitate de Uniune, cu instrumente corespunzătoare ce mandatează Uniunea să acționeze coerent pentru a asigura un răspuns rapid și la nivel mondial.

Primul obiectiv trebuie să fie dotarea Uniunii cu o guvernare mai largă și mai eficientă din punct de vedere economic, fapt care necesită o autonomie financiară mai accentuată. În acest context, o taxă pe tranzacțiile financiare creată să îndeplinească un scop întreg ar fi de mare ajutor. În final, trebuie să îmbunătățim capacitatea Uniunii de a-și dezvolta propriile sale politici, trebuie să întărim stabilitatea economică prin limitarea operațiunilor speculative și trebuie să furnizăm informațiile necesare pentru monitorizarea situației și evoluției piețelor financiare. În plus, la crearea acestui instrument fiscal, trebuie elaborate prevederi care să asigure contribuția sectorului financiar la remedierea pagubelor aduse economiei reale și la acoperirea cheltuielilor și costurilor generate de stabilizarea sistemului bancar.

Dle comisar, ne puteți oferi un program în acest sens?

Diogo Feio (PPE). – (PT) Dle președinte, Parlamentul European este îndreptățit să adreseze o serie de întrebări legate de acest subiect și să nu emită o opinie finală privind noua taxă pe tranzacțiile financiare.

În plus, există mai multe motive pentru acest lucru. Este suficient să ascultați ceea ce ne-au spus susținătorii indestructibili ai taxei. Aceștia spun că este o problemă de ordin politic, iar soluțiile tehnice au o însemnătate minoră.

Mai întâi, să continuăm ceea ce am început în privința acestei taxe, iar apoi vom vedea cum va fi pusă în aplicare. Abordarea este greșită. Problema crizei financiare nu se poate rezolva prin ideologie.

Pe lângă aceasta, dâșii susțin că această taxă ar putea servi celor defavorizați, similar taxei Robin Hood, din moment ce cei avantajați depășesc situația cu ajutorul creșterii economice.

Problema legată de scara europeană sau mondială abia contează. Evită, în același timp, rezolvarea problemei. Ce se va întâmpla dacă taxa va fi pusă în aplicare doar în Europa?

Sunt mai multe aspecte care trebuie luate în considerare. În perioada de criză, nu noua taxă este instrumentul care rezolvă orice problemă. Nu vom rezolva problema finanțelor publice prin intermediul unei noi taxe. Nu prin intermediul unei taxe care acționează ca o taxă de penalizare, ca o taxă punitivă, ca o taxă menită să îi pedepsească pe cei responsabili pentru criză.

Consumatorii finali sunt cei ce vor avea de suferit din cauza noii taxe. Cei care au nevoie de creditare sunt cei ce vor suferi din cauza noii taxe.

În al doilea rând, trebuie discutată o serie de probleme tehnice. Acelea lipsite de relevanță. Există un sistem administrativ european care să fie în măsură să pună în aplicare o asemenea taxă? Ne poate indica cineva care vor fi costurile generate de această punere în aplicare? Ne poate indica cineva care vor fi efectele asupra lichidităților și a creditelor? Cum se va pune în aplicare o taxă la nivel mondial, având în vedere diferențele de fus orar și faptul că tranzacțiile se efectuează la fiecare secundă? Cum se pot controla toate acestea?

Toate aceste întrebări necesită încă răspunsuri. Sunt de părere că trebuie să tragem învățăminte dintr-o criză și să luăm măsuri. Mă îndoiesc că noua taxă este măsura corectă.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

Anni Podimata (S&D). – (EL) Dle președinte, dle comisar, deși dezbateră privind impunerea unei taxe pe tranzacțiile financiare internaționale nu este nouă, aceasta este extrem de actuală astăzi, deoarece lecția de bază de pe urma crizei economiei mondiale, în special pentru zona euro, care recent a fost supusă atacurilor sistematice ale speculanților, este că lipsa anterioară de responsabilitate a piețelor financiare și lipsa de reglementări financiare fundamentale și de guvernare au repercusiuni imediate și vizibile asupra economiei reale, asupra viabilității economiilor publice și asupra stabilității sociale.

În acest cadru, impunerea unei taxe pe tranzacțiile financiare internaționale prezintă o importanță deosebită, întrucât este unul dintre principalele aspecte ale restructurării mult așteptate a mecanismelor de control financiar. Desigur, soluția nu este introducerea unei noi taxe europene care va avea repercusiuni îndoielnice asupra competitivității economiei europene, ci formularea unei propuneri europene ambițioase care va fi adresate în cadrul G20.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Dle președinte, piețele financiare sunt mondiale, iar întreprinderile financiare sunt mondiale; într-adevăr, industria financiară reprezintă actualmente cel mai mare sector la nivel mondial. Întrucât și nevoile noastre sunt mondiale – precum agenda pentru dezvoltare, Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului sau schimbările climatice – după părerea mea, este mai mult decât firesc ca impozitarea tranzacțiilor financiare să constituie prima încercare de impozitare la nivel mondial.

Politica nu este mondială; și nici Uniunea Europeană, după cum știm. Cineva trebuie să preia conducerea în abordarea acestei probleme și este destul de normal ca Uniunea Europeană să preia conducerea. De obicei, cel care preia conducerea – elaborând mecanismele, modelele, având proprietatea intelectuală – are influență și, de asemenea, are avantajul de a fi primul.

Deși există avantaje minore legate de diminuarea ușoară a majorității tranzacțiilor speculative, după părerea mea, cele mai mari avantaje sunt legate de pătrunderea în noul domeniu de impozitare, un mecanism mondial și culegerea de resurse – nu atât în sectorul financiar, cât mai ales pentru dezvoltarea noastră europeană și mondială și pentru cerințele privind mediul.

Într-adevăr, pentru a fi activă în această problemă, Uniunea Europeană trebuie să aibă o gândire clară, trebuie să avem o poziție comună și, de aceea, aș dori ca în curând Comisia să înainteze o propunere privind soluții legate de punerea în practică a acestei taxe pe tranzacțiile financiare.

Edward Scicluna (S&D). – Dle președinte, au trecut nu mai puțin de 40 de ani de când, ca studenți, discutam despre o nouă ordine internațională, o parte a acesteia incluzând o propunere de utilizare a împrumuturilor cu drepturi speciale de tragere către FMI și includerea unei taxe pentru guvernele naționale care ar fi utilizată la ajutarea țărilor sărace. Acest lucru, după cum știm, nu s-a concretizat.

După mulți ani, realitatea s-a schimbat: globalizarea, alături de progresele tehnologice și voința politică mai puternică, a condus la posibilitatea realizării anumitor planuri. Cu toate acestea, numărul obiectivelor de politică mondială a crescut. În afară de sărăcie, care din păcate este încă prezentă, suntem preocupați și de probleme mondiale de mediu precum schimbările climatice, iar acum vorbim de un fel de primă de asigurare mondială pentru a oferi o compensație victimelor pentru suferința socială și economică produsă de catastrofa financiară.

Trebuie să fim atenți când ne confruntăm cu obiective multiple. Sugerez să ne ghidăm după reguli înțelepte, să ne asigurăm că pentru fiecare obiectiv avem nevoie de un instrument separat. Comisia trebuie să fie curajoasă, însă trebuie să ne asigurăm că taxa pe tranzacțiile financiare are un scop clar și este realistă. Să nu încercăm să o facem universală.

Elena Băsescu (PPE). - Consider că introducerea unei taxe pe tranzacțiile financiare nu ajută cu absolut nimic. Nu ajută nici la ieșirea din criza financiară, nu ajută nici la prevenirea unei noi crize, și nu ajută nici la stabilitatea piețelor financiare. Aceasta ar duce doar la creșterea costului capitalului și al creditului și ar reprezenta o frână pentru investiții.

Înainte de introducerea unei noi taxe, Comisia Europeană trebuie să analizeze foarte atent avantajele și dezavantajele pe care această taxă le presupune. Dacă se decide introducerea unui impozit pe tranzacțiile financiare, poate fi afectată competitivitatea economiei europene la nivel mondial. De asemenea, trebuie evitată dubla impozitare și crearea de obstacole în calea liberei circulații a capitalului.

Costurile unei astfel de taxe nu trebuie suportate de către cetățeni. Pentru țări în care au loc acumulări de capitaluri speculative, care duc la crearea de datorii externe pe termen scurt, ar fi oportun de analizat introducerea unei astfel de taxe. Ea ar putea preveni acumularea de capitaluri speculative.

Suedia a introdus în 2009 taxa anuală de stabilitate aplicată băncilor și instituțiilor de credit de 0,036 % din totalul anumitor pasive. În România însă nu se justifică implementarea unei asemenea taxe. În contextul negocierilor derulate între Guvernul României, FMI și Comisia Europeană au fost convenite modificări legislative referitoare la procedura administrării speciale, care să permită BNR să intervină rapid și eficient în cazul unei instituții de credit aflate în dificultate.

În acest context, aş dori să întreb Comisia Europeană ce mecanisme sau formule se au în vedere pentru a apăra ţările împotriva acumulării de capitaluri speculative, precum şi dacă are în vedere şi alte măsuri de reglementare şi supervizare a sistemului financiar.

Vă mulţumesc.

Seán Kelly (PPE). – Dle preşedinte, discutând acest aspect îmi vin în minte două cuvinte: acestea sunt cuvintele latineşti *festina lente*, sau „grăbeşte-te încet” deoarece acest subiect este, fără îndoială, foarte controversat, aşa cum sunt toate taxele. Presupun că este deosebit de atractiv să se vorbească despre aplicarea taxei asupra instituţiilor financiare pentru ca acestea să conştientizeze mai mult riscul şi poate să îşi răscumpere păcatele, însă tranzacţiile financiare au o dimensiune mondială, nu numai europeană, aşa că, după cum a subliniat dna Swinburne, trebuie să avem în vedere toate opţiunile.

Să vedem spre ce se îndreaptă FMI şi G20 şi apoi poate să urmărim aceeaşi direcţie, însă trebuie, fără îndoială, să analizăm acest lucru foarte atent. Aşa că spun *festina lente*, să ne grăbim încet, după ce am reflectat profund şi am consultat la scară largă şi apoi va trebui probabil să acţionăm, cu sau fără ajutorul lui Robin Hood.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Dle preşedinte, dle comisar, deşi ţările dezvoltate sunt responsabile de 80 % din emisiile de gaze cu efect de seră, astăzi ţările în curs de dezvoltare plătesc pentru repercusiunile cele mai grave. Aceste repercusiuni extrem de drastice afectează cele mai sărace ţări, ţările care nu au făcut nimic care să cauzeze efectul de seră.

În prezent, există 20 de milioane de refugiaţi din motive de mediu. Dacă nu acţionăm imediat, în 2050 vor fi 500 de milioane. Avem o obligaţie serioasă legată de climă faţă de aceste ţări, în valoare de aproximativ 100 de miliarde de euro pe an. Din aceasta, valoarea corectă pentru Uniunea Europeană este de 35 de miliarde de euro.

Este esenţial să introducem imediat o taxă pe tranzacţiile financiare, pentru a ne putea finanţa obligaţia noastră climatică. În acelaşi timp, această taxă ne va permite să ne plătim datoria climatică posterităţii, contribuind la finanţarea independenţei energiei faţă de cărbuni.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Dle preşedinte, dle comisar, o propunere care nu a avut succes acum două decenii este din nou subiect de discuţii şi dezbateri din cauza crizei financiare şi economice. Propunerea nu mai este susţinută numai de personal din domeniul academic şi de grupuri minoritare sau de opoziţie. Acum, G20, Fondul Monetar Internaţional şi unii lideri din cele mai dezvoltate ţări din lume sugerează introducerea acestei taxe. Trebuie să profităm de această ocazie, deoarece este momentul potrivit.

În calitate de deputat în Comisia pentru dezvoltare, sprijin opinia potrivit căreia, dacă se introduce această taxă, o parte a venitului generat ar trebui să fie alocată finanţării dezvoltării. Dacă veniturile ar fi utilizate exclusiv pentru finanţarea garantării depozitelor sau din motive pur economice, sectorul financiar nu ar aduce o contribuţie echitabilă la justiţia mondială. În consecinţă, o parte din aceste venituri ar trebui alocată ajutorului pentru dezvoltare.

Algirdas Šemeta, membru al Comisiei. – Dle preşedinte, sunt încântat că aţi alocat timp pentru această dezbatere importantă. Ideea unei taxe pe tranzacţiile financiare a stârnit până acum multă atenţie. După cum am explicat, Comisia examinează în prezent finanţarea inovatoare la nivel mondial şi acordă o atenţie deosebită următoarelor aspecte.

În primul rând, analiza aspectului competitivităţii. Întrucât tranzacţiile financiare sunt atât de mobile, iar pieţele financiare sunt atât de competitive, riscul realocării activităţilor către alte pieţe pare să fie foarte ridicat. Acest lucru înseamnă că este necesară o abordare comună şi cel puţin o bună cooperare la nivel internaţional.

Un al doilea aspect este impactul cumulativ al diferitor iniţiative care nu ar trebui să submineze capacitatea sectorului financiar de a sprijini redresarea economică.

În a treilea rând, analiza trebuie să fie corectă. În curând, Comisia îşi va publica analiza diferitor opţiuni. Trebuie să spun că nu este atât de simplu. Efectuăm o analiză şi analizăm diferite instrumente. Aceste instrumente sunt legate nu numai de taxa pe tranzacţiile financiare, ci şi de posibile taxe pe activele băncilor, pe raportul dintre creanţe şi capital al băncilor etc. Această analiză trebuie să fie foarte aprofundată pentru a se ajunge la concluzii corespunzătoare privind cele mai bune opţiuni.

Comisia va compara constatările sale cu cele ale unuia dintre partenerii săi internaţionali. Pe această bază, se vor identifica instrumentele cele mai promiţătoare, pe care Comisia le va evalua mai detaliat.

De asemenea, trebuie să spun că în Strategia UE 2020, sunt menționate de multe ori cuvintele „impozitare” sau „impozite”, ceea ce este în contrast puternic cu documentele strategice anterioare. După părerea mea, Comisia acordă mare atenție aspectelor legate de evoluțiile din domeniul impozitării.

În încheiere, aș dori să subliniez că Comisia promovează și sprijină o analiză globală serioasă a eventualelor avantaje și dezavantaje ale diferitor instrumente financiare inovatoare, inclusiv o taxă pe tranzacțiile financiare. Aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru interesul și implicarea în acest subiect.

Președinte. Am primit o propunere de rezoluție⁽¹⁾ în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare de încheiere a dezbaterii în temeiul articolului 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterăa a fost închisă.

Votul va avea loc miercuri, 10 martie 2010, la ora 12.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Proinsias De Rossa (S&D), în scris. – Susțin de mult timp taxa pe tranzacțiile financiare, sau, așa cum o numesc susținătorii din SUA – taxa de speculație financiară. James Tobin a fost unul dintre primii care a promovat această idee ca mijloc de stabilizare a piețelor financiare mondiale și, în acest proces, de strângere a unor sume substanțiale pentru ajutorul pentru dezvoltare. Speculatorii financieri puternici au respins-o, așa cum au făcut și guvernele puternice, pe motiv că nu este realizabilă. Acum FMI, ca o consecință a crizei, studiază fezabilitatea acesteia și trebuie să insistăm să nu fie extras esențialul din raportul experților, acesta devenind inutil din cauza lobby-ului ascuns. Acum dispunem de instrumente, de exemplu sistemul de compensare SWIFT în Europa, care ne-ar permite să aplicăm o taxă. Însă, contrar cercetărilor, vechile argumente false sunt aduse în prim-plan; „poate fi evitată, ar fi o povară pentru consumatori”. Criza financiară, stimulată de speculatorii financieri fără scrupule, care continuă să acumuleze averi imense, ale căror activități au îngenucheat economia mondială, trebuie să ia sfârșit. Sprijinul tot mai mare pentru o taxă pe tranzacțiile financiare trebuie stimulat în mare măsură de opinia publică, pentru ca guvernele să acționeze și să nu cedeze în fața persoanelor a căror lăcomie este nelimitată.

18. Spațiul unic de plăți în euro (SEPA) (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei (O-0027/2010) de Sharon Bowles privind spațiul unic de plăți în euro (SEPA).

Sharon Bowles, autoare. – Dle președinte, predecesorul meu, președintele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, a propus acestui Parlament, la 12 martie 2009, o rezoluție privind SEPA. Nu s-au schimbat multe lucruri și acum, în martie 2010, propun și eu o rezoluție. Aș dori să spun că ne așteptăm la progrese înainte de martie 2011.

Comisia a depus un efort în elaborarea foii de parcurs din septembrie 2009 privind SEPA. Suntem de acord cu acțiunile în cele șase zone prioritare, însă o mare majoritate a respondenților propriei consultări a Comisiei au afirmat că era necesară stabilirea unei date limită pentru a-i stimula pe cei reticenți. Acestea sunt cuvintele Comisiei. Nu putem simplifica lucrurile mai mult decât atât și sugerăm ca data limită obligatorie să fie stabilită la nu mai târziu de 31 decembrie 2012.

Trăim într-o perioadă în care există un număr tot mai ridicat de achiziții și contracte transfrontaliere. Existența unor standarde comune pentru aceste plăți, transferuri de credit și debite directe transfrontaliere constituie o parte importantă a sănătății și creșterii pieței unice. Este mult mai bine pentru consumatori să nu trebuiască să verifice dacă există dispoziții diferite în fiecare țară în parte sau să fie prinși deoarece regulile sunt diferite.

Astfel, consumatorii nu sunt împotriva acestui proiect, însă ei trebuie să beneficieze de securitate și este un motiv de îngrijorare dacă nu există suficiente măsuri de protecție pentru gestionarea și verificarea mandatului debitelor directe. Sistemele de plăți reprezintă o treime din costurile de exploatare ale băncilor, așa că băncile au multe avantaje de pe urma aplicării corecte a SEPA, însă nu poate fi numai așa cum doresc acestea. Consiliul European al Plăților trebuie să recunoască îngrijorarea consumatorilor privind fraudele și înșelărea încrederii și privind persoanele care se ocupă de aceste lucruri. Unele persoane ocupate pot să nu observe o nouă tranzacție, mai ales dacă suma este una obișnuită. Prin urmare, trebuie să existe posibilități de măsuri de

⁽¹⁾ A se consulta procesul-verbal

protecție suplimentare pentru consumatori în cazul creării de debite directe. Nu este suficient să afirmăm că băncile vor suporta toate fraudele. Băncile nu sunt obișnuite cu practicile frauduloase privind cecurile. De exemplu, în Franța au existat probleme privind fraudele de aprobare a înscrisurilor de pe spatele cecului la cecurile acordate unei bănci, plătite într-un cont al unei părți terțe. Acest lucru s-a întâmplat la patru ani după ce Autoritatea serviciilor financiare din Regatul Unit a închis această lacună. Nu este mulțumitor ca aceste probleme să fie soluționate prin completări sau oferte suplimentare de servicii care nu protejează pe toată lumea. Aceasta este carta șarlatanilor. Nu este mulțumitor să se realizeze de fiecare țară în parte. Aceasta este carta transfrontalieră a șarlatanilor.

Așadar, dle comisar, ne bazăm pe faptul că veți fi hotărât, veți redresa aceste probleme și veți propune soluții pentru debitele directe SEPA până la 30 septembrie 2010.

În acest an, se va înregistra o creștere semnificativă a utilizării SEPA de către autoritățile publice, așa că este momentul potrivit pentru a impulsiona lucrurile, solicitându-le mai ales statelor membre care nu au încă planuri să participe la sondaje. De asemenea, le solicităm statelor membre – sau statului membru – care nu au soluționat problema valabilității juridice continue a mandatelor existente ale debitelor directe să rezolve această problemă. Poate că cealaltă problemă principală o constituie comisioanele interbancare multilaterale pentru plățile prin card, iar acest lucru trebuie soluționat, de asemenea, în conformitate cu politica în domeniul concurenței.

Acestea sunt probleme importante și, dle comisar, considerăm că a sosit momentul să fim hotărâți și să stabilim o dată limită pentru a putea migra cu succes la SEPA și pentru a putea lansa cu adevărat acest proiect, care este foarte important pentru piața unică.

Michel Barnier, Membru al Comisiei. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, mă bucur să vă văd din nou și aș dori să încep prin a-mi exprima acordul față de ceea ce a spus dna Bowles cu privire la nevoia de securitate a consumatorilor. Acest lucru reiterează o ambiție pe care am exprimat-o cu ocazia audierii mele înaintea Parlamentului, și anume redobândirea pieței interne de către consumatori prin proiecte specifice. Unul dintre acestea este spațiul unic de plăți în euro (SEPA). Este un proiect complicat, însă scopul acestuia – transferurile financiare simple în Europa – ne justifică acțiunile.

Dnă Bowles, doamnelor și domnilor, aș dori să îi mulțumesc Parlamentului pentru sprijinul său pentru SEPA și să ofer răspunsuri concrete la cele cinci aspecte menționate de dna Bowles, care identifică în mod corect problemele pe care trebuie să le soluționăm. De asemenea, sunt conștient de activitatea preliminară care s-a desfășurat și de rapoartele extrem de pozitive și interesante ale dnei Berès și dlui Gauzès privind aspecte legate de SEPA.

Dnă Bowles, este adevărat că un termen limită i-ar putea oferi proiectului SEPA o parte din impulsul de care are nevoie. Aceasta este opinia mea. Într-adevăr, o dată de expirare ar avea mai multe efecte pozitive. Ar clarifica poziția juridică, ar permite planificarea investițiilor necesare și ar pune capăt coexistenței a două sisteme de plăți – național și european – care conduce la cheltuieli inutile.

Un termen limită presupune legislație. Personalul meu analizează în prezent diferite opțiuni și analizele lor ar trebui finalizate în primăvara următoare. Vom lua o decizie privind cel mai eficient plan de acțiune pe acest temei. Pot să vă confirm că acesta se va baza pe legislație.

Pe măsură ce vă vorbesc acum – la începutul lui martie – este prea devreme să anunț această dată limită. Am luat act de sugestia dvs. privind anul 2012, dnă Bowles, și o voi avea în vedere. În orice caz, va trebui să le permitem operatorilor să beneficieze de o perioadă de adaptare, de exemplu 12 luni pentru transferuri și cel puțin 24 de luni pentru retrageri. Un alt avantaj al unei inițiative legislative ar putea fi să abordăm unele din aspectele ridicate de rezoluția dvs. și de Consiliul Afaceri Economice și Financiare pentru a îmbunătăți calitatea produselor SEPA pentru utilizatori.

Al doilea aspect, dnă Bowles, este că avem nevoie de clarificări privind comisioanele interbancare multilaterale. Acesta este un aspect important pentru finanțarea și, prin urmare, pentru dezvoltarea cardurilor și retragerilor SEPA. La sfârșitul lui 2009, Comisia a publicat un document de discuție care a cuprins date noi, precum și opiniile diferitor tipuri de utilizatori privind acest aspect. Imediat vom aborda rezultatul acestei consultări publice. Desigur, această problemă trebuie analizată pe baza compatibilității acesteia cu politica în domeniul concurenței, pentru care este responsabil colegul meu, dl Almunia.

Aș dori însă să fac câteva comentarii. Există în vigoare un sistem pe termen scurt, tranzitoriu pentru retrageri până în noiembrie 2012, care permite comisioane interbancare multilaterale de până la 8,8 % pentru tranzacțiile transfrontaliere. Cu toate acestea, observ că peste 70 % dintre retragerile din Europa se desfășoară

în prezent fără impunerea unui comision interbancar multilateral pentru tranzacție. Prin urmare, comisionul interbancar multilateral nu pare să fie unicul sau cel mai eficient mecanism de finanțare.

După cum știți, pentru carduri, Comisia a adoptat o hotărâre împotriva comisioanelor interbancare multilaterale impuse de MasterCard la nivel transfrontalier. Am făcut același lucru pentru Visa. Procedura privind MasterCard face în prezent obiectul unui recurs în fața Curții de Justiție. Ca parte din această procedură, în special în ceea ce privește nivelul și tipul acestor comisioane, Comisia Europeană a clarificat deja regulile jocului. Hotărârile finale ale Curții ar trebui să contribuie la oferirea unui temei juridic mai ferm.

În al treilea rând, așa cum am avut ocazia să menționez în cadrul audierii mele, sunt în favoarea lansării unei inițiative europene privind cardurile. O serie de inițiative sunt în curs de elaborare în sectorul privat, de exemplu proiectul Monnet, PayFair și Alianța europeană a sistemelor de plăți. Dnă Bowles, doamnelor și domnilor, mă voi întâlni în curând cu principalii actori de pe această piață pentru a evalua în comun disponibilitatea acestora de a continua și poate de a-și coordona inițiativele și de a stabili un cadru de acțiune. În același timp, Comisia va analiza, din perspectiva reglementărilor în domeniul concurenței, argumentele prezentate de sistemul de carduri pentru a-și justifica sistemul de finanțare.

Al patrulea aspect este legat de viitorul guvernantei. După cum știți, SEPA nu beneficiază de un sistem pan-european de guvernare. De aceea, a existat o inițiativă comună cu Banca Centrală Europeană de a crea un consiliu SEPA care să reunească un număr limitat de reprezentanți la nivel înalt din industria plăților și din rândul utilizatorilor. Obiectivul nu este adoptarea deciziilor, ci facilitarea dialogului în vederea asigurării punerii în aplicare corespunzătoare a proiectului SEPA. Prima reuniune va avea loc în primăvară.

Dnă Bowles, doamnelor și domnilor, voi ține personal la curent Parlamentul privind activitatea consiliului SEPA, în special când mă voi prezenta înaintea Comisiei pentru afaceri economice și monetare.

Ultimul meu aspect vizează respectarea intereselor utilizatorilor, subiect pe care l-ați menționat, dnă Bowles. Este regretabil, însă industria plăților bancare pare uneori reticentă în a recunoaște preocupările utilizatorilor. Se poate ameliora modul de guvernare a Consiliului European al Plăților, ceea ce ar încuraja transparența și recunoașterea preocupărilor utilizatorilor. Consiliul SEPA va constitui o platformă bună pentru realizarea acestor îmbunătățiri.

De asemenea, intenționez să adopt măsuri mai directe privind unele aspecte specifice, în special ameliorarea necesară a sistemului de retrageri. Comisia și Banca Centrală Europeană se vor adresa în curând Consiliului European al Plăților pentru a solicita ca acesta să includă unele modificări ca răspuns la preocupările consumatorilor. Nu pot să exclud posibilitatea adoptării de măsuri de către Comisie în cazul în care observă obstacole în calea acestei acțiuni, pentru a ține cont de îngrijorările consumatorilor.

Dle președinte, dnă Bowles, doamnelor și domnilor, ați înțeles că sunt hotărât să acționez și să determin funcționarea SEPA, după cum v-am spus în ianuarie. Fără îndoială, mă voi baza pe sprijinul acestui Parlament și pe hotărârea dvs. de a realiza aceste îmbunătățiri.

Jean-Paul Gauzès, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle președinte, dle comisar, nu mă îndoiesc de ambiția dvs., iar în aspectele pe care tocmai le-ați acoperit, ați răspuns deja la majoritatea întrebărilor pe care urmam să le adresăm și pe care le ridică această rezoluție.

Aș dori doar să vă reamintesc că dificultatea subiectului provine din faptul că spațiul unic de plăți în euro (SEPA) este o inițiativă a instituțiilor de plăți, în special a băncilor. De asemenea, aș dori să spun că scopul directivei privind serviciile de plăți, pentru care am avut onoarea să fiu raportor, a fost conceput în mod specific pentru a ne permite să identificăm și să definim instrumentele juridice necesare pentru a institui acest sistem european de plăți. Un alt scop al directivei a fost îmbunătățirea concurenței din zona de plăți, iar Titlul II a prevăzut crearea de instituții de plăți, care aveau scopul de a elimina monopolul băncilor.

Fără îndoială, acest început complicat explică parțial întârzierea, însă este adevărat, de asemenea, așa cum ați spus, că instituțiile serviciilor de plăți – și anume băncile – au dat dovadă de o anumită reticentă față de punerea în aplicare a acestui mecanism. Există o explicație: costul. Sunt sigur că deja știți acest lucru, însă pentru a vă face o idee: de exemplu, în Franța costul punerii în aplicare a SEPA este mai ridicat decât cel al adoptării euro.

De asemenea, a existat problema comisioanelor interbancare, care trebuie abordată. Există două aspecte la mijloc. Primul, după cum ați menționat, este cel al conformității cu normele din domeniul concurenței, însă al doilea aspect, care nu trebuie neglijat, este că serviciul de plăți este o activitate comercială pentru instituțiile

de plăți, care trebuie, prin urmare, să fie remunerată corect. A fost condamnată posibilitatea fixării marjelor interbancare în mod unilateral, arbitrar și fără consultare, atunci când acestea par, pe bună dreptate, excesive.

Dle comisar, contăm pe dvs. să asigurați ca progresele pe care le-am obținut prin crearea unei piețe a plăților unice să conducă la punerea rapidă în aplicare a unor instrumente europene de transferuri și debite directe.

Udo Bullmann, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, dle comisar, spațiul unic de plăți în euro este un instrument important, cu adevărat esențial, al pieței unice europene. A fost inițiat datorită dlui Gauzès. Grupul meu îl sprijină în întregime și ar dori ca acesta să funcționeze bine. Personal, nu am nimic împotriva stabilirii unui termen limită pentru migrare și pentru mine nu contează atât de mult că va dura trei, patru sau cinci luni, contează să funcționeze cu adevărat.

Depinde de două aspecte dacă va funcționa sau nu. În primul rând, trebuie să apelăm la industrie pentru ca acesta să fie ușor de utilizat pentru utilizatorii finali. Zilele acestea nu ne putem permite niciun zvon, nicio rezistență secretă, nu ne putem permite să tânjim după vechiul sistem. Prin urmare, acesta trebuie să funcționeze corespunzător și în ceea ce privește persoanele care îl utilizează în cele din urmă.

În al doilea rând trebuie, fără îndoială, să funcționeze în avantajul economiei. În această privință aș dori să menționez un aspect, care rămâne un subiect de dispută, și anume problema modului de calculare a debitelor directe. În acest domeniu, economia nu pare încă să fie în măsura de a propune un model rațional. Încă există obstacole, puncte de blocaj, iar dacă economia nu este în măsură să prezinte un model comun care funcționează în Uniunea Europeană, atunci Comisia – după cum se prevede în această propunere de rezoluție – trebuie să prezinte o propunere concretă într-un anumit termen, să spunem înainte de sfârșitul anului. Nu trebuie să fie cazul să confruntăm economia și să solicităm un termen limită pentru migrare, însă nu iau inițiativa de a înlătura rezistența pe care furnizorii de servicii de plăți nu sunt în măsură să o depășească singuri. Avem nevoie de o inițiativă comunitară pentru ca întregul sistem să funcționeze. Aceasta este abordarea noastră a discuției.

Martin Ehrenhauser, în numele deputaților neafiliați (NI). – (DE) Dle președinte, este bine că avem euro. Țările mici precum țara mea natală, Austria, s-ar fi confruntat cu o presiune imensă pe parcursul crizei financiare din 2007.

Cu toate acestea, reversul monedei euro este lipsa de consecvență și lipsa de responsabilitate și aici există, fără îndoială, unele întrebări pentru Comisie. În primul rând, cine este responsabil pentru lipsa de control în sistemul euro? În al doilea rând, cine este responsabil pentru faptul că cifrele false din bugetul Greciei nu au fost observate mai devreme? În al treilea rând, nu cumva, în timp ce discutăm astăzi despre Grecia, adevărata problemă este Spania? În al patrulea rând, Comisia Europeană poate garanta că Spania nu va transmite cifre false privind bugetul și ce face în această privință?

Solicit claritate și transparență și, în primul rând, solicit ca persoanele care poartă răspunderea să fie în cele din urmă trase la răspundere. Numai atunci, când aceste persoane sunt efectiv trase la răspundere, putem garanta că regulile jocului vor fi respectate în cele din urmă în mod consecvent.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să menționez pentru început că este adevărat că, odată cu o monedă comună, trebuie adoptate proceduri comune. Este justificat să examinăm modul în care aceste proceduri comune, care nu au fost încă puse în aplicare în întreg spațiul unic de plăți în euro, pot fi aplicate mai bine.

Pe de altă parte, voi afirma destul de clar că, în unele locuri, cadrul de reglementare încă trebuie adaptat. Provin dintr-o țară în care procedura debitelor directe este foarte des întâlnită, pentru a facilita procesarea anumitor plăți periodice.

Procedura planificată în prezent în cadrul de reglementare este foarte birocratică și complicată și, prin urmare, aș fi foarte mulțumit, dle comisar dacă, în ceea ce privește o dată finală – ceea ce ne dorim cu toții – se va aborda din nou acest domeniu. Pe de o parte, nu trebuie să existe vulnerabilitate față de fraudă – aceasta este o problemă în zona transfrontalieră – însă, pe de altă parte, ar trebui, de asemenea, ca taxele locale să poată fi debitate și ca orice abonament la o revistă, orice primă de asigurare, orice factură la telefonul mobil să continue să fie încasate printr-o procedură simplă de către companiile în cauză.

Aceasta este solicitarea mea și există, de asemenea, un pasaj corespunzător în propunerea noastră de rezoluție pe această temă, pentru a ne asigura că procedurile care s-au dovedit a avea succes în statele membre pot fi garantate și după introducerea finală a spațiului unic de plăți în euro.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, probabil suntem cu toții solidari în aprobarea răspunsurilor oferite de dl comisar la întrebare și suntem recunoscători pentru ele. Acestea sunt conforme cu obiectivele Parlamentului European.

În al doilea rând, aș dori să spun că metoda autoreglementării din sectorul bancar pe care am ales-o pentru SEPA este o metodă în care organele funcționează bine și câteva sute de bănci au aderat la spațiul SEPA într-o perioadă foarte scurtă. SEPA face parte din piața unică, este mai mare decât zona euro, dar nu este completă. Susțin foarte mult o dată finală consecventă, cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, deoarece sper ca, prin această dată, să sporim presiunea pentru a ne ocupa de întrebările rămase și de obligația juridică de a iniția punerea în aplicare consecventă. Aceasta le va permite din nou tuturor participanților să prezinte tot ceea ce a rămas de făcut. O dată comună este esențială pentru punerea în aplicare a spațiului SEPA cât mai rapid și cât mai eficient pentru a asigura caracterul cel mai adecvat pentru piața unică.

David Casa (PPE). – Dle președinte, SEPA este o inițiativă lăudabilă care, fără îndoială, va aduce multe avantaje pentru îmbunătățirea eficienței plăților transfrontaliere și pentru transformarea piețelor naționale fragmentate pentru plățile în euro într-o piață internă unică, permițându-le clienților să efectueze plăți în euro care nu sunt în numerar către orice persoană situată oriunde în această zonă, utilizând un singur cont bancar și un set unic de instrumente de plată.

Un alt avantaj principal va proveni din reducerea costurilor globale ale circulației capitalului în acest spațiu pentru economia europeană, care în prezent sunt estimate la două până la trei procente din produsul intern brut total. Trebuie să ne amintim că obiectivul final al SEPA era crearea unui mediu de plăți cu adevărat intern în întreaga Europă și este de înțeles că atingerea acestui obiectiv ambițios nu este simplă, mai ales având în vedere necesitatea regretabilă de a ajunge la un compromis între interesele de multe ori conflictuale din cadrul comunității bancare pan-europene.

Criza economică nu a făcut decât să împiedice procesul punerii în aplicare a standardelor SEPA; acesta este un proces costisitor și este de înțeles că în ultimul timp băncile au avut alte priorități, mai urgente. Trebuie efectuată o analiză a situației actuale și consider că trebuie stabilit fără întârziere un calendar realist.

Acum, este esențială stabilirea unui termen limită cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic pentru migrarea la utilizarea instrumentelor SEPA, după cum a spus colegul meu, dl Karas. Este inacceptabil că până în prezent nu există niciun program concret. Este inefficient și contraproductiv să se permită ca standardele interne să funcționeze în paralel cu SEPA.

Prin urmare, vă solicit dvs., dle comisar, și Comisiei să conferiți certitudine acestui sector care este deja fragil și să asigurați stabilirea, în cele din urmă, a unui termen limită cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic pentru migrarea la instrumentele SEPA.

Elena Băsescu (PPE). - Doresc să vă informez că țara mea, România, face pași importanți în ceea ce privește implementarea și migrarea la SEPA. În luna octombrie 2009, Directiva 64/2007/CE privind serviciile de plată în cadrul pieței a fost transpusă în legislația românească. Încă din 2007, Asociația Română a Băncilor, membră a Consiliului European al Plăților, și-a asumat rolul de organizație-suport pentru aderare la schemele SEPA. Astfel, finalizarea migrării la SEPA Credit Transfer se va face până la data adoptării monedei euro, în timp ce, până acum, doar cinci bănci au în plan să adere la SEPA Direct Debit în următorii trei ani.

Administrația publică joacă un rol-cheie în ceea ce privește migrarea la SEPA. Instituțiile publice, împreună cu serviciile de utilități, telecom și cele de asigurare pot realiza masa critică necesară pentru a intensifica procesul de migrare la SEPA. Ministerul Finanțelor Publice din România a anunțat că va adera la schemele SEPA odată cu adoptarea monedei euro.

Vă mulțumesc

Michel Barnier, Membru al Comisiei. – (FR) Dle președinte, aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au luat cuvântul pentru contribuția lor. Pe parcursul discursului inițial al dnei Bowles, m-a surprins în mod deosebit faptul că întregul Parlament a dat dovadă de sprijin unanim pentru punerea în aplicare a spațiului unic de plăți în euro (SEPA), așa cum a demonstrat în mare măsură în trecut. Acest fapt este confirmat de proiectul de rezoluție. Este un proiect vechi de doi ani și consider că trebuie pus în aplicare acum. Încă o dată, repet că m-a surprins unanimitatea exprimată din nou privind necesitatea stabilirii unui termen limită.

Prin urmare, îmi confirm angajamentul față de stabilirea acestui termen limită. Dați-mi câteva săptămâni pentru a organiza reuniuni cu toți actorii cheie din sectorul bancar – consider că acest lucru va fi util. Voi

organiza această consultare succintă – privind această temă și altele legate de punerea corespunzătoare în aplicare a SEPA – și ulterior voi adopta rapid deciziile, după cum a solicitat dna Bowles.

SEPA va înregistra un succes numai dacă va corespunde pe deplin așteptărilor consumatorilor și ale persoanelor care îl utilizează. Am în vedere întreprinderile, în special întreprinderile mici, consumatorii și administrațiile naționale. Comisia speră – și va face un pas în această direcție – că preocupările utilizatorilor sunt luate în considerare la punerea în aplicare a SEPA. Aș dori să îi spun dnei Băsescu că voi acorda, de asemenea, atenție eforturilor noilor state membre – și știu că aceste eforturi există în țara dvs., ca și în altele – de a fi incluse pe deplin în proiectul SEPA, care este în interesul tuturor.

În cele din urmă, în ceea ce privește cardurile, pe care le-am menționat în cadrul audierii mele, se pare că este necesară mai multă claritate. Din nou, am nevoie de câteva săptămâni, sau cel mult de câteva luni, pentru a organiza reuniuni în vederea clarificării intențiilor actorilor cheie și a stabilirii măsurii în care aceștia sunt pregătiți să își coordoneze sau să își reunească eforturile privind modelul de finanțare pentru un eventual sistem pan-european de carduri. În ceea ce privește cadrul competitiv în care ar trebui să funcționeze, acesta este un aspect pe care va trebui să îl discut cu actorii cheie din sectoarele bancare.

Aș dori să vă mulțumesc, dnă președintă, doamnelor și domnilor, pentru sprijinul constructiv și diligent de care ați dat încă o dată dovadă pentru proiectul SEPA. Acesta este în concordanță cu angajamentul pe care și-l asumă Comisia Europeană.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc miercuri, 10 martie 2010, la ora 12.

19. Conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale în ceea ce privește microentitățile (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A7-0011/2010) elaborat de Klaus-Heiner Lehne, în numele Comisiei pentru afaceri juridice, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale în ceea ce privește microentitățile [COM(2009)0083 - C6-0074/2009 - 2009/0035(COD)].

Klaus-Heiner Lehne, raportor. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, acest raport se referă la un proiect pe care Parlamentul îl urmărește de mulți ani și care acum poate să se mai apropie cu un pas de reușită.

Am dorit să eliberăm microentitățile – și anume întreprinderile foarte mici, cu puțini angajați, o cifră de afaceri și un profit minim și care își desfășoară activitatea numai la nivel regional, local, de exemplu o mică brutărie sau un pictor și decorator – de obligațiile contabile. În cooperare cu Consiliul – mă refer la cea de-a patra directivă, despre care discutăm, care a fost modificată de mai multe ori – Parlamentul a încercat în repetate rânduri să pună în aplicare acest lucru. Ultima încercare a fost în cadrul raportului dnei van den Burg de la sfârșitul lui 2008. Nu am reușit să obținem acest lucru în negocierile din acea perioadă cu Consiliul. Ca urmare, în decembrie 2008, Parlamentul a adoptat o rezoluție, aproape în unanimitate, în care a solicitat Comisiei să inițieze această posibilitate de a elibera microentitățile din punct de vedere legislativ. Între timp, lucrurile s-au întâmplat exact așa. Comisia a întocmit propunerea și, astfel, a făcut exact ceea ce dorea Parlamentul. În plus, un comitet convocat de Comisia Europeană – respectiv grupul dlui Stoiber, al cărui domeniu de activitate este reducerea birocrăției – și-a exprimat, de asemenea, opinia privind această problemă, susținând că acesta ar fi instrumentul cheie pentru a despovăra microentitățile din Europa. Este vorba de economii care se pot ridica la un total de 6,3 miliarde de euro. În același timp, trebuie să ne amintim că microentitățile suferă foarte mult de pe urma sarcinilor birocratice.

Propunerea Comisiei este, într-un fel, cel mai important aspect al combaterii birocrăției și al politicii de combatere a birocrăției din Uniunea Europeană și, prin urmare, este de o importanță majoră. Această propunere este îndreptățită dintr-o întreagă serie de motive rezonabile. Această directivă pe care o discutăm acum datează din 1978. A fost destinată întreprinderilor mari și mijlocii. Nu a vizat niciodată microentitățile. Faptul că microentitățile sunt supuse unor obligații prin această directivă, și anume întocmirea conturilor care, în ceea ce privește structura și elementele pe care le conțin, sunt practic similare cu cele solicitate din partea întreprinderilor mari, trece cu vederea elementele care sunt efectiv necesare, precum și nevoile microentităților. În cazul în care o microentitate are nevoie de un împrumut, acest bilanț aproape nu are nicio valoare. Aș afirma chiar că majoritatea acestor microentități – fapt confirmat de cercetările Comisiei – nu își înțeleg propriile conturi. Voi sublinia, din nou, că valoarea acestora este practic nulă. La acordarea împrumuturilor, este important fluxul de numerar. De exemplu, lichiditatea, rezervele care pot fi activate.

Totuși, acestea sunt aspecte care, în principiu, nu pot fi deduse dintr-un bilanț în această formă; acesta este doar un aspect izolat și nu stabilește dacă o întreprindere poate beneficia de un împrumut sau nu.

De asemenea, nu este un aspect legat de concurență, contrar a ceea ce au afirmat aici unele părți ale lobby-ului. De regulă, aceste întreprinderi nu concurează pe piața unică, în activitățile transfrontaliere. Acestea își desfășoară activitatea numai la nivel regional sau local. De aceea, problema nu are relevanță pentru piața unică. În plus, piața unică nu este un scop în sine. Este importantă și este bine că există. Totuși, regulile acesteia ar trebui să se aplice funcționării pieței unice, comerțului transfrontalier, nu aspectelor de interes intern pentru economia națională.

În acest context, ar trebui să venim cu o concluzie la această poveste fără sfârșit. Ar trebui să adoptăm acest raport. Acest lucru i-ar oferi Consiliului ocazia de a reexamina acest aspect și poate de a elimina minoritatea calificată existentă. Acest fapt ar fi benefic pentru cele mai mici întreprinderi din Europa.

Michel Barnier, *Membru al Comisiei*. – (FR) Dle președinte, în primul rând aș dori să le mulțumesc celor doi raportori pentru eforturile depuse, pe care le salut: dlui Lehne, președintele Comisiei pentru afaceri juridice, care tocmai a luat cuvântul, și dlui Sterckx. Aș dori să vă reamintesc, după cum a spus dl Lehne, că această propunere de directivă a Comisiei este un răspuns la dorințele acestui Parlament. Rezoluția Parlamentului datează din 18 decembrie 2008. A solicitat Comisiei să prezinte o propunere legislativă care să permită statelor membre să excludă microentitățile din domeniul de aplicare al directivelor contabile.

În același timp, Grupul la nivel înalt al părților interesate independente privind reducerea sarcinii administrative, prezidat de dl Stoiber, s-a exprimat în mod clar în favoarea propunerii, așa cum a spus mai înainte dl Lehne.

În cele din urmă, Comitetul Economic și Social European și-a oferit sprijinul pentru această propunere de simplificare a procedurilor contabile. Prin urmare, lucrurile stau astfel.

De ce este importantă această măsură? Prin crearea unui sistem unic de raportare, această propunere ar trebui să le permită statelor membre să omogenizeze cerințele de raportare pentru toate microentitățile și să le facă mai consecutive. Această nouă abordare ar trebui să permită o reducere substanțială a costurilor suportate de aceste entități.

Dle Lehne, ați menționat suma de câteva miliarde de euro. Personalul meu estimează că economiile se vor ridica la maxim 6,3 miliarde de euro. Chiar dacă această cifră ar fi mai mică, în opinia mea ar justifica continuarea dezbaterii pe această temă pentru a încuraja activitățile microentităților europene. Acesta este încă un motiv pentru care solicit adoptarea imediată a propunerii privind microentitățile.

Dacă ar trebui să includem această propunere în cadrul mai general al revizuirii directivelor contabile, așa cum a dorit Comisia pentru afaceri economice și monetare, acest lucru ar dura mai mult. Ar putea să treacă chiar câțiva ani până când aceste dispoziții ar deveni aplicabile.

În acest moment, doamnelor și domnilor, aud critici, observații și propuneri de la ambele părți și aș dori să încerc să vă răspund sau să vă asigur privind trei aspecte specifice.

În primul rând, propunerea oferă statelor membre o opțiune de care se pot sau nu folosi. Cu alte cuvinte, orice stat membru care dorește poate să mențină normele actuale fără a trebui să își modifice reglementările naționale.

În al doilea rând, aș dori să subliniez că această propunere vizează simplificarea și subsidiaritatea. Pentru ca membrii publicului și întreprinderile să înțeleagă și să profite de piața internă, nu trebuie să impunem norme la nivel european, cu excepția cazului în care este absolut necesar. Consider că, în situația specifică a microentităților, normele actuale ar putea părea excesive.

În al treilea rând, spre deosebire de ceea ce s-ar fi afirmat, această propunere nu presupune neapărat scutirea completă a microentităților de toate cerințele contabile. Știu că în unele state membre s-au exprimat preocupări în această privință. Compromisul propus de Comisia pentru afaceri juridice este destul de clar în acest sens. Aceste întreprinderi vor trebui să păstreze documentele justificative care indică clar tranzacțiile desfășurate și propria situație financiară.

Pentru a concluziona aceste observații introductive și înainte de a vă asculta opiniile, aș dori să încurajez personal Parlamentul să susțină această propunere. Părțile implicate așteaptă această decizie și consider că acum este necesar un semnal puternic din partea Parlamentului pentru a continua în acest domeniu. Cu toții suntem în favoarea simplificării. Consider că această propunere, pe care președintele Comisiei pentru afaceri

juridice o sprijină puternic, este un exemplu al acestei simplificări și sper ca microentitățile să poată beneficia în curând de pe urma economiilor preconizate în urma acestei propuneri.

Dirk Sterckx, raportor pentru aviz al Comisiei pentru afaceri economice și monetare. – (NL) Dle președinte, sunt încântat că, la urma urmei, poziția Comisiei pentru afaceri economice și monetare poate fi prezentată în plen; cu câteva săptămâni în urmă, lucrurile stăteau altfel. Sunt de acord cu ideea de bază a Comisiei, potrivit căreia sarcina administrativă pentru micile întreprinderi trebuie redusă și că, așa cum a spus dl Lehne, trebuie să se facă distincția între întreprinderile mari și cele mici.

Totuși, propunerea depusă nu îndeplinește acest obiectiv, ceea ce explică poziția Comisiei pentru afaceri economice și monetare. Dacă nu există conturi anuale disponibile, devine mult mai greu pentru întreprinderile mici să obțină informații cu privire la colegi. În prezent, există situații diferite în diferite state membre, aspect pe care nu îl susțin, în special în cazul micilor întreprinderi, care nu sunt specialiste în astfel de probleme. Prin urmare, aș dori să le solicit colegilor deputați să ne susțină poziția.

Solicităm o evaluare cuprinzătoare a impactului, care să cuprindă nu numai cele 6,3 miliarde de consecințe pozitive, ci și impactul negativ; Comisia a omis acest fapt. Simplificarea administrativă se realizează cel mai bine ca parte a revizuirii Directivelor privind dreptul societăților comerciale, astfel încât să aibă un impact ulterior egal asupra tuturor. În acest cadru, ar putea fi făcute simplificări și distincții. În al treilea rând, am avea la final o directivă uniformă pentru toate statele membre, o piață internă mai puternică și o simplificare administrativă autentică.

Tadeusz Zwiefka, în numele Grupului PPE. – (PL) Dle președinte, știm foarte bine cât de diferite sunt microentitățile față de întreprinderile mici și mijlocii, ca să nu mai vorbim de entitățile economice mari. Prin urmare, aș dori să atrag atenția asupra factorilor externi care sunt nefavorabili activității acestor firme. Printre aceștia se numără atât factori macro-economiici, precum legislația, impozitarea și birocratia, precum și factori micro-economiici, precum dificultățile de a rămâne la suprafață și lichiditatea financiară insuficientă. Care este urmarea acestei situații? Acest lucru a însemnat că, în ultimii câțiva ani, procentul microentităților care supraviețuiesc după primul an de activitate a fluctuat în jurul a aproximativ 60 %. Aceasta presupune că peste o treime din microentitățile nou-înființate nu au supraviețuit primului an de activitate pe piață. În plus, dacă ne dăm seama că în numeroase state membre, microentitățile reprezintă peste 90 % din toate entitățile economice, atunci discuția privind reducerea barierelor administrative și a diferitelor tipuri de sarcini, legate în special de contabilitate, devine absolut esențială.

De asemenea, este important ca dezbaterile să se concentreze nu numai pe simplificare, ci și pe impactul cerințelor contabile asupra micilor întreprinderi de acest tip. Dezbaterile privind simplificarea se axează, în general, pe costuri, în timp ce dezbaterile privind semnificația cerințelor contabile vizează avantajele raportării financiare și nevoile utilizatorilor individuali. Există o serie de caracteristici care diferențiază aceste firme de întreprinderile mari și care oferă argumente în favoarea introducerii unor reglementări simplificate. În primul rând, avantajele punerii în aplicare de standarde universale sunt, fără îndoială, mai puțin numeroase decât în cazul întreprinderilor mari. Acest lucru conduce la un dezechilibru cost-beneficii privind aplicarea standardelor. Stabilirea unui echilibru corespunzător cost-beneficii necesită reducerea costurilor.

În al doilea rând, raportarea financiară nu joacă un rol semnificativ în îndeplinirea cerințelor de informare a proprietarilor de microentități deoarece aceștia sunt, de regulă, membri ai familiei. Când discutăm despre necesitatea schimbării legate de criza financiară, să ne amintim că nu microentitățile au fost cauza crizei.

Françoise Castex, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, după cum au observat atât raportorul, cât și dl comisar, această propunere de directivă este urmarea unui vot în Parlament.

Cu toate acestea, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European încă adoptă o atitudine critică față de această propunere, deoarece riscă să se întoarcă împotriva oamenilor pe care dorim să îi susținem. Dorind să reducem sarcina pentru întreprinderi, riscăm să le lipsim de condițiile de transparență și încredere care sunt indispensabile pentru gestionarea lor și pentru dinamismul activității acestora.

În primul rând, consider că trebuie să clarificăm pragurile și definiția exactă a unei microentități. Aceasta este o întreprindere mică sau mijlocie cu peste 10 angajați și cu o cifră de afaceri de peste 1 milion de euro. În toate statele membre, acestea reprezintă majoritatea întreprinderilor.

Este adevărat că sunt locale și prezența lor pe piața comunitară este redusă, dar acest lucru nu înseamnă că normele contabile vor fi eliminate în cazul lor. Trebuie să se confrunte cu normele contabile ori de câte ori tranzacționează cu un organism bancar sau cu partenerii sau negociază cu instituții fiscale, economice și sociale. Normele contabile vor fi impuse ulterior acestora și este posibil să trebuiască să plătească un preț mai mare decât în cazul unor proceduri contabile obișnuite pentru a îndeplini criteriile pe care nu le vor depăși în mod necesar.

Nu doresc să se ajungă la un sistem în care obligația de a întocmi conturi anuale este impusă în afara cadrului comun al Uniunii Europene. Aceasta nu este numai o problemă legată de concurență. Este pur și simplu un aspect legat de integrarea economică și de dreptul comunitar, precum și de tratamentul egal al tuturor întreprinderilor din Uniunea Europeană.

Având în vedere aceste aspecte, este destul de clar că simplificarea obligațiilor contabile pentru IMM-uri este necesară. Există trei inițiative pentru îndeplinirea acestui scop: propunerea pe care o discutăm astăzi; sistemul de Standarde Internaționale de Raportare Financiară; și revizuirea celei de-a patra și celei de-a șaptea Directive contabile, în privința cărora Comisia Europeană ar trebui să elaboreze în curând propuneri.

Aceste propuneri au fost promise pentru 2010. Se pare că perioada s-a prelungit, însă nu cred că această prelungire este un motiv de grabă și de a face un lucru pe jumătate, deoarece aceste propuneri, deși au același scop, probabil nu vor fi formulate în același mod și mi se pare, dle comisar, că este preferabil și mai clar dacă le oferim întreprinderilor un răspuns unic, general, care să le permită să reconcilieze simplificarea obligațiilor, pe care toată lumea o dorește, cu realitatea vieții din cadrul micilor întreprinderi care au nevoie de aceasta.

Problema actuală este următoarea: Comisia Europeană întârzie propunerea unei revizui a acestor directive, ceea ce dăunează examinării noastre a problemei. Prin urmare, solicit Comisiei Europene să accelereze dialogul privind acest aspect legat de scutire, care separă în prezent atât instituțiile economice, cât și cercurile economice din Europa, și să elaboreze o evaluare a impactului.

Alexandra Thein, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în calitate de raportor alternativ al Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, pur și simplu nu pot să înțeleg cum cineva poate fi împotriva eliberării microentităților – și subliniez, microentităților, nu întreprinderilor mici sau mijlocii – de obligațiile contabile anuale. Aici nu este vorba de întreprinderea mijlocie de export din Baden-Württemberg cu o sută de angajați, ci de mici întreprinderi de artizanat, florăria, brutarul de la colț, întreprinderea nou-înființată de IT. Timp de ani de zile, politicienii au tot repetat, atât la nivel național, cât și european, că tocmai aceste microentități trebuie eliberate de obligații. Eliberate de costuri nejustificate, în acest caz costurile nejustificate ale unui consultant fiscal, nu costurile esențiale – în Belgia, aceste conturi anuale sunt completate de avocați, în Franța de auditori – și eliberate de o sarcină nejustificată de lucru și de sarcini administrative, acum mai mult ca oricând, în cadrul actualei crize financiare și economice.

Acum, după ce Comisia a depus în cele din urmă propunerea, pe care Parlamentul o solicită de mult timp, dintr-odată scepticii și pesimiștii își exprimă preocuparea. Numai șapte la sută dintre microentitățile despre care discutăm sunt implicate în activități transfrontaliere. Prin urmare, având în vedere principiul subsidiarității, nu ar trebui să existe nicio reglementare la nivel european. Pentru a înrăutăți lucrurile, normele contabile au continuat să fie orientate către nevoile întreprinderilor mari și medii și au fost complet necorespunzătoare de la început pentru microentitățile despre care vorbim.

Ascult argumentele opoziției, în primul rând că microîntreprinzătorul ar putea să aibă nevoie de un împrumut și nu ar putea să ofere niciun document băncii. Dacă cunoașteți Basel II, atunci știți că pentru bancă, bilanțul anual este în cel mai bun caz o primă, dar nimic mai mult. În al doilea rând, presupusa protecție a creditorului: creditorii care depind de bilanțul anual sunt în minoritate. În activitatea mea ca avocat, în cazul vânzării unei întreprinderi de aceste dimensiuni, nu m-am confruntat niciodată cu un cumpărător care să depindă de semnificația conturilor anuale, indiferent de formă. În al treilea rând, statele membre sudice ale Uniunii Europene, care în prezent fac obiectul unor rapoarte dezonorante constante în ziarele noastre, doresc să păstreze vechiul regulament. Pot face acest lucru, deoarece regulamentul este opțional. Cu toate acestea, statele care solicită situații financiare anuale din partea microîntreprinderilor deoarece nu dispun de o administrație fiscală eficientă și nu exercită control, în afara primirii situației financiare anuale, nu ar trebui să fie surprinse dacă se confruntă cu venituri fiscale lipsă sau fraudă fiscală.

Prin urmare, solicit tuturor deputaților, în special social democraților, să aprobe acest regulament rezonabil, în special deoarece dl Lehne din Comisia noastră pentru afaceri juridice a ținut cont de toate preocupările prin intermediul reglementărilor de compromis, în urma cărora nu au fost înaintate alte argumente relevante.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – [Adresând o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură] Dle președinte, dna Castex acceptă faptul că propunerea pe care a înaintat-o, potrivit căreia propunerea trebuie amânată pentru a derula o evaluare a impactului, este de fapt echivalentă cu a spune „nu”?

Françoise Castex (S&D). – [Răspunzând la o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură] (FR) Dle președinte, am înțeles pe deplin întrebarea. În cazul în care această propunere va fi respinsă, va reveni la stadiul de proiect și, dacă se întâmplă acest lucru, putem avea în vedere o evaluare a impactului.

După cum am spus, nu suntem împotriva unei simplificări a normelor contabile pentru micile întreprinderi, în special deoarece directivele și măsurile s-au acumulat în așa măsură încât trebuie reorganizate pentru a clarifica situația.

Considerăm că, în loc să simplifice lucrurile, această propunere creează nesiguranță pentru întreprinderi.

Kay Swinburne, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, propunerea care scutește microentitățile de la anumite cerințe contabile pare departe de a fi perfectă, iar în cadrul Comisiei ECON, grupul meu a votat pentru a sprijini raportorul ECON, dl Sterckx, în solicitarea Comisiei să continue să ajute toate microentitățile și IMM-urile din întreaga UE, pentru a le reduce în mod concret sarcina, respingând această propunere și înaintând o revizuire foarte necesară a celei de-a patra și a șaptea Directive privind dreptul societăților comerciale, pentru a dispune de o propunere mai semnificativă, cu un domeniu de aplicare mai larg.

Evaluarea impactului, efectuată de Comisie, și afirmațiile legate de aspectele pozitive ale acestei propuneri reprezintă, de asemenea, o preocupare. Se pare că are o rază de acțiune limitată. Totuși, în această perioadă de dificultăți economice, este important să ne amintim că orice amănunt ajută.

Sper că, dacă susținem această măsură, cel puțin o mică întreprindere din circumscripția mea din Țara Galilor va beneficia de pe urma acestei scutiri. Aceasta nu va soluționa toate problemele provocate de recesiune și nu trebuie să considerăm că această măsură este o mare realizare din partea noastră. Totuși, dacă această scutire poate ajuta chiar și numai câteva întreprinderi să iasă mai bine din criză în această perioadă dificilă, atunci nu ar trebui să ne opunem acesteia.

Cornelis de Jong, în numele Grupului GUE/NGL. – (NL) Dle președinte, de regulă, sunt încântat atunci când Uniunea Europeană elimină din când în când unele reguli, deoarece deja există mult prea multe, acestea reprezentând o sarcină atât asupra cetățenilor, cât și a întreprinderilor. Cu toate acestea, să le alegem pe cele corecte, de exemplu normele privind achizițiile publice care sunt imperioase și complexe în mod nejustificat.

Pe de altă parte, obligația de a publica conturi anuale nu este genul de regulă pe care ar trebui să o eliminăm, chiar și pentru întreprinderile foarte mici (microentitățile). Fără o administrație financiară solidă, transparentă, întreprinderile nu pot să obțină credit, iar tranzacțiile în general devin mult mai dificile. Înțeleg din surse din domeniu că administrația financiară este de multe ori o problemă în rândul microentităților. Dacă conturile anuale nu mai sunt obligatorii și, astfel, se pierd ca sursă de informații, singura posibilitate rămasă este de a solicita documentele elaborate în scopuri fiscale. Totuși, cine poate garanta că acestea sunt la fel de juste și fiabile ca și conturile anuale certificate? Stabilirea fiabilității acestora în mod obiectiv ar însemna auditarea a 100 % din declarațiile fiscale de fiecare dată, ceea ce ar presupune prezentarea tuturor documentelor justificative. Administrațiile fiscale și micile întreprinzători se pot lipsi de aceste lucruri.

În consecință, sunt de acord cu Comisia pentru afaceri economice și monetare privind respingerea propunerii Comisiei. Măsura în cauză este una căreia numeroase mici întreprinderi i-ar putea cădea victimă, iar Parlamentul nu dorește să aibă acest lucru pe conștiință tocmai acum, când întreprinderile mici și mijlocii sunt atât de necesare pentru a furniza locuri de muncă.

William (The Earl of) Dartmouth, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, în Regatul Unit există în prezent 2 460 000 de șomeri. Șomajul în rândul tinerilor în Regatul Unit este de 20 %. În Franța, șomajul în rândul tinerilor este de 24 %. Acesta este de 25 % în Italia și a ajuns la procentul incredibil de 39 % în Spania. În ultimii doi ani, marile întreprinderi și-au concediat angajații și vor continua să facă acest lucru.

Șomerii își pun speranțele în întreprinderile mici și în microîntreprinderi. Cu toate acestea, directivele UE îngreunează funcționarea reușită a microîntreprinderilor. Reglementările UE le împiedică creșterea și, de data aceasta, Comisia ia o măsură rezonabilă prin această propunere de a scuti microîntreprinderile de la unele reglementări contabile. În Regatul Unit există peste 1,7 milioane de microfirme. Dacă aceste firme ar

putea să angajeze o singură persoană în plus, atunci problema gravă a Regatului Unit legată de șomaj ar fi, în mare parte, soluționată.

Am primit cu toții circulara din partea dlui Sterckx și a prietenilor acestuia. Dl Sterckx și prietenii săi se opun acesteia parțial pe baza faptului că scutirea firmelor foarte mici de la întregul impact al directivelor contabile ale UE este oarecum în contradicție cu piața unică. Acesta este un argument absolut ridicol pe care ar fi putut să îl invoce numai un membru belgian al Grupului ALDE. Știu că în cadrul Parlamentului, dacă cineva critică Belgia sau pe belgieni, primește amendă, dar aş dori să vă reamintesc puțină istorie. Acum 96 de ani, Marea Britanie a intrat în Primul Război Mondial pentru a proteja integritatea teritorială a Belgiei. Aș sugera ca dl Sterckx să se achite parțial de această obligație și să nu mai încerce să distrugă economia Marii Britanii și Marea Britanie ca stat.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Dirk Sterckx (ALDE). – Dle președinte, aş dori mai întâi să îi mulțumesc vorbitorului anterior pentru ceea ce a făcut Marea Britanie pentru noi acum mulți ani.

Aş dori să îi adresez o întrebare: Dacă îi solicităm Comisiei o revizuire a celor două directive planificate pentru acest an și adoptarea unui cadru global, acest lucru va împiedica cu adevărat ceea ce dorim să obținem – simplificarea administrativă?

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Dle președinte, aş dori să răspund printr-un singur cuvânt: da. Întreprinderile mici au nevoie acum de simplificare administrativă.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Dle președinte, aş dori să încep prin a-l felicita pe dl Lehne pentru raportul pe care ni l-a prezentat, pentru capacitatea de dialog, pentru deschiderea de care a dat dovadă în această privință și pentru convingerile sale legate de apărarea microentităților.

Motivul este că, în timp ce măsura pe care o discutăm astăzi aici are o istorie, este foarte importantă în privința soluționării crizei și întrucât scutește micile întreprinderi de la măsuri costisitoare, birocratice și neesențiale pentru transparență.

Pentru asigurarea transparenței relației dintre întreprinderi și stat, este esențială menținerea responsabilităților fiscale ale acestora. Întreprinderile complet diferite nu pot fi tratate în același mod. Întreprinderile mici și mari nu pot fi tratate în același mod.

Acum este momentul să apărăm întreprinderile mici și mijlocii, transpunând cuvintele în fapte. Este momentul oportun să susținem măsuri simple, mai puțin costisitoare pentru IMM-uri, care vor conduce în mod natural la posibilitatea unui număr crescut de locuri de muncă și la mai multă creștere.

Din păcate, în Europa suntem martorii închiderii multora dintre aceste mici întreprinderi și, de aceea, nu ar trebui să realizăm evaluări; de aceea, ar trebui să acționăm.

Acest aspect este exact ceea ce partidul pe care îl reprezint aici a prezentat guvernului portughez. De aceea, solicit diferitor deputați portughezi să voteze în favoarea acestei măsuri și, prin urmare, să exercite presiuni asupra guvernului portughez, pentru a pune capăt poziției de blocadă pe care, din păcate, o adoptă în Consiliu.

Aş dori să închei prin a spune că acesta este raportul care poate însemna un pas esențial nu doar spre soluționarea crizei, ci și spre simplificare și reducerea costurilor pentru micile întreprinderi, de care au atâta nevoie.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Dle președinte, scopul reducerii sarcinii administrative pentru microentități ar trebui, fără îndoială, să beneficieze de sprijinul nostru deplin, ca și scopul prevenirii ca microîntreprinderile să se afle în aceeași situație ca marile întreprinderi în ceea ce privește raportarea financiară. Totuși, acest scop poate fi atins cu adevărat prin propunerea Comisiei sau prin raportul dvs., dle Lehne, și despre cine vorbim când ne referim la microentități? Dna Castex a amintit deja acest lucru. Aş dori să dezvolt acest aspect.

De multe ori, microentitățile nu sunt atât de mici. De exemplu, în Austria nu este vorba de contabilitate pe bază de numerar, ci de întreprinderi cu răspundere limitată și de parteneriate comerciale și corporații cu răspundere limitată. Împreună, acestea reprezintă 90 % dintre toate întreprinderile din Austria, care au sub zece angajați, pentru a clarifica această relație.

Dezavantajul răspunderii limitate ar trebui să fie, prin urmare, obligația raportării financiare, deși, așa cum am menționat la început, nu în același mod ca pentru marile întreprinderi, însă nu ar trebui să eliminăm obligațiile de raportare financiară. În loc să eliminăm complet microentitățile din cea de-a patra directivă, ar trebui stabilită în mod clar o cerință mai redusă de reglementare, în cadrul revizuirii planificate a celei de-a patra și a șaptea directive.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Criza actuală ne arată în mod clar că Europa începe să obosească și nu mai poate ține pasul cu dinamismul economiilor și cu dezvoltarea economică din alte părți ale lumii, precum Asia.

Organizarea mediului nostru de afaceri este greoaie și închistată. Să luăm exemplul comercianților din China și India. Puteți să ghiciți cât timp petrec completând tot felul de rapoarte și declarații privind afacerile lor? Zero! Să luăm exemplul comercianților noștri. De exemplu, legislația din țara mea îl obligă pe un proprietar de întreprindere să transmită aceleași informații și rapoarte privind afacerea sa, cu diferite modificări, la patru instituții guvernamentale diferite: oficiul fiscal, registrul comercial, compania de asigurări medicale și oficiul de statistică. Dacă se întâmplă să uite ceva, în cel mai bun caz întreprinderea va primi o amendă uriașă, iar în cel mai rău caz autoritățile o vor închide. Patru instituții de stat trăiesc pentru a hărțui întreprinderile și pentru a le lipsi de timp și de resurse, deoarece întregul monstru birocratic se hrănește din impozitele pe activitatea întreprinderilor respective. Fără îndoială, toate datele ar putea fi colectate pentru autorități de un singur oficiu, și nu unul atât de mare.

Cum să îl facem să funcționeze? Fie prin eliminarea legislației inutile, prin simplificarea și canalizarea administrației și acordarea majorității funcționarilor ocazia de a-și asigura traiul în calitate de comercianți corecți, fie vom sfârși ca regenții noștri legendari, care au fost aruncați pe ferestrele Castelului din Praga de cehii nemulțumiți în mai 1618. Ar fi bine dacă am opta pentru prima soluție cât mai curând posibil.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, sunt unul dintre președinții intergrupului privind IMM-urile. Mulți dintre noi au colaborat la Actul legislativ privind întreprinderile mici. Sper că împărtășim cu toții dorința de a pune pe primul plan întreprinderile mici și, prin urmare, suntem în favoarea simplificărilor și a sarcinilor mai reduse pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Desigur, ceea ce am auzit astăzi aici sună foarte atrăgător. Dacă este atât de atrăgător, de ce nu auzim aplauze din toate părțile? De ce există atâtea exemple diferite care, în pofida acestei „simplificări”, nu sunt primite cu aplauze entuziaste? Există motive pentru aceasta. Este noul regulament compatibil cu Basel II? Timp de mulți ani, am susținut proceduri contabile comune și acum, dintr-odată, eliminăm procedurile contabile.

Dorim soluții și simplificări europene, nu soluții naționale, nu fragmentare juridică. Activitățile transfrontaliere ale microentităților ar fi împiedicate. Eliberarea de obligația de a întocmi conturi anuale nu ar însemna, de fapt, scutire de obligații, deoarece în numeroase state membre, trebuie să colectăm oricum aceleași date sub un alt nume. Cu toate acestea, capacitatea de a monitoriza bonitatea ar deveni mai dificilă. Standardele privind declarațiile legate de calitatea întreprinderilor ar trebui, de asemenea, respectate de întreprinderile mici. Altfel, va exista pericolul pierderii transparenței.

Pe măsură ce întreprinderile se dezvoltă, acestea trebuie să respecte reglementări care pot să nu fie deschise pentru ele în calitate de microentități, iar în acest caz, libertatea de alegere a statelor membre slăbește piața unică. Din aceste motive, sunt pentru revizuirea celei de-a patra și a șaptea Directive privind dreptul societăților comerciale, deoarece acest lucru va conduce la o reglementare consecventă și la eliberarea de unele obligații.

Marianne Thyssen. – (NL) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, fără îndoială, birocrăția trebuie redusă, iar Europa trebuie să joace un rol în acest proces, care se aplică, în special, întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urile), care suferă cel mai mult de pe urma acesteia. Totuși, acest lucru nu înseamnă că ar trebui să pierdem din vedere esențialul.

Aprobarea propunerii Comisiei ar conduce la practici anuale de raportare diferite, în funcție de sediul întreprinderii și, poate, și de măsura în care activitatea sa constă în comerț intracomunitar. În orice caz, acest tip de normă ar limita creșterea micilor întreprinderi și ar constitui o barieră în calea operațiunilor transfrontaliere.

În plus, o temere exprimată și de alți deputați din Parlament este că simplificarea anticipată ar fi înlocuită de alte sarcini administrative precum solicitări de informații din partea administrațiilor fiscale, a eventualilor furnizori de credite și chiar a sindicatelor; toate ar avea în vedere transparența. Nu ar trebui să uităm nici că

întreprinderile însele au nevoie, de asemenea, de o perspectivă asupra propriei situații, pe care o poate oferi o contabilitate bună, conturi anuale solide și o raportare bună.

Deși se anticipează o reducere a sarcinilor, este posibilă o creștere a acestora, aceasta fiind temerea exprimată de organizațiile reprezentative ale IMM-urilor din numeroase țări și de la nivel european. Împărtășesc această temere. Prin urmare, cu tot respectul pentru intențiile bune ale Comisiei și pentru activitatea desfășurată de dl Lehne și de Comisia pentru afaceri juridice, nu pot susține acest raport.

Cu toate acestea, susțin solicitările din cadrul avizului Comisiei pentru afaceri economice și monetare elaborat de dl Sterckx pentru o evaluare cuprinzătoare a impactului înainte de revizuirea generală a celei de-a patra Directive privind dreptul societăților comerciale care ne-a fost anunțată. A fost anunțată pentru acest an, așa că nu ar presupune o întârziere prea mare.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Dle președinte, discursul meu va reprezenta doar un rezumat. S-au acoperit toate aspectele, atât pentru, cât și împotriva acestei directive în forma sa actuală. Consider că nimeni de aici nu poate fi împotriva dorinței noastre de a reduce dispozițiile privind raportarea financiară pentru a facilita lucrurile pentru microentități. Cu toate acestea, am impresia că ne-am oprit la jumătatea drumului sau am dori să ne oprim și nu avem cu adevăram curajul să ducem lucrurile până la capăt.

Știu cu toții că vom avea nevoie de dispoziții privind raportarea financiară și că și cele mai mici întreprinderi vor avea nevoie de evidențe pentru a-și prezenta și dovedi situația. Aceasta poate însemna Basel II, evidențe fiscale, poate însemna multe lucruri. În viitor, pot apărea dispoziții noi, care probabil provin din alte țări – din SUA sau din alte părți – și cărora trebuie să le facem față. Cu toate acestea, trebuie să putem să continuăm în această privință și să examinăm modul în care vom continua să tratăm dispozițiile privind raportarea financiară. Într-o zonă a concurenței cum este Europa, trebuie să fie posibil, o dată pentru totdeauna, să elaborăm directive concrete și, mai ales – acesta este aspectul pe care doresc să îl subliniez – nu numai pentru microentități, ci și pentru marile întreprinderi.

Știu din activitatea mea ca avocat că efortul necesar pentru a furniza evidențele necesare și ulterior pentru a le analiza cu ajutorul mai multor colegi este imens și pentru întreprinderile mai mari. Presupune multă muncă și este foarte costisitor. În plus, microentitățile nu își pot permite acest efort. Cu toate acestea, dacă ne concentrăm asupra acestor întreprinderi și dorim cu adevărat să abordăm dispozițiile privind raportarea financiară în cadrul celei de-a patra și a șaptea directive, vă solicit, de asemenea, să aveți în vedere simplificarea sarcinii administrative în general și crearea unor directive rezonabile și solide.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Vă mulțumesc, dle președinte, dle comisar. Dacă oricare dintre noi și-ar deschide o întreprindere astăzi, aceasta ar fi, cel puțin la început, o microîntreprindere.

Știu cu toții că în prezent Uniunea Europeană se confruntă cu o criză și cu șomaj. Pentru a soluționa problema șomajului în Europa, avem nevoie de cât mai multe întreprinderi. Prin urmare, avem nevoie de cât mai multe microîntreprinderi, așa că ar trebui să luăm orice măsură posibilă pentru a contribui la funcționarea armonioasă a microîntreprinderilor. De fapt, avem ocazia de a face acest lucru, și anume prin propunerea Comisiei de a elibera microîntreprinderile de obligațiile de a completa declarații financiare, ceea ce va determina simplificarea funcționării și înființării acestora. Aceasta ar reduce problema șomajului din Europa. Există mai multe motive. În primul rând, trebuie să înțelegem, așa cum am subliniat deja, că practic toate noile întreprinderi sunt microîntreprinderi, cel puțin la început. Prin urmare, dacă le reducem obligațiile, reducem costurile, iar reducând costurile, simplificăm funcționarea acestora. În al doilea rând, efortul necesar întocmirii declarațiilor financiare pentru astfel de întreprinderi nu este în concordanță cu beneficiul care rezultă pentru întreprindere sau pentru stat. Dacă este necesară solicitarea unui credit bancar, banca va solicita o declarație actualizată care să reflecte situația actuală, nu una care era valabilă acum jumătate de an sau acum un an. În al treilea rând, acesta este un mijloc practic prin care putem începe punerea în aplicare a țintei Comisiei de a reduce sarcina pentru IMM-uri cu 25 % până în 2020. Prin urmare, le solicit colegilor deputați nu doar să vorbească despre sprijinul pentru IMM-uri, ci să își transpună vorbele în fapte prin adoptarea acestei rezoluții de eliberare a sarcinii asupra microîntreprinderilor. Vă mulțumesc.

Lara Comi (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, deși au o importanță tot mai mare în peisajul economic european, întreprinderile mici și mijlocii încă nu dispun de suficiente stimulente.

Comisia Europeană a elaborat și a pus în aplicare o serie de măsuri concepute special să ajute aceste întreprinderi. Principiul „Gândeți-vă mai întâi la scară mică” este adecvat; conform acestuia, este esențial și potrivit să se analizeze mai întâi întreprinderile mici pentru a promova existența acestora în mediul antreprenorial.

Reducerea costurilor administrative, simplificarea procedurilor și îmbunătățirea accesului la piețe, sporind astfel competitivitatea, sunt mijloace esențiale de ieșire din criză. Consider că propunerea dlui Lehne de a scuti microîntreprinderile de sarcina privind conturile anuale, reducând astfel birocrăția administrativă, este una pozitivă.

De asemenea, sunt în favoarea acordării statelor membre, într-o măsură limitată, libertatea de a aplica această directivă. Având în vedere că Uniunea Europeană nu a realizat încă armonizarea totală în domeniul juridic, consider că este necesar să se ajungă la o scutire, prin pași intermediari.

Gândindu-mă la propria țară, atât de faimoasă pentru birocrăția excesivă, consider că trebuie să se producă o simplificare inițială a procedurilor contabile, așa cum s-a întâmplat deja în unele regiuni, prin proceduri online care nu necesită consultanță tehnică sau costuri suplimentare. Acesta ar trebui să fie primul pas înainte.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt uimită de discuțiile colegilor deputați care, pe de o parte vorbesc despre simplificări pentru întreprinderile mici și mijlocii, dar care, când vine vorba de realizarea primului pas pentru microentități – acesta fiind aspectul discutat astăzi, nu altul – deja au tendința de a spune din nou nu. Nu putem să solicităm mereu ceva și apoi să spunem nu.

Am vorbit cu numeroase microentități. Acestea speră și așteaptă adoptarea acestui regulament. Am vorbit cu băncile regionale, care au subliniat foarte clar că nu ar fi o problemă pentru ele dacă s-ar modifica raportarea financiară; ele utilizează oricum alte date. În plus, nu ar exista absolut nicio modificare în ceea ce privește transparența deoarece, așa cum a explicat dl comisar, vor rămâne în vigoare dispoziții de menținere a transparenței. Schimburile comerciale nu vor fi afectate, deoarece microentitățile nu au impact asupra pieței europene în sensul comerțului în întreaga Europă.

Le solicit colegilor deputați să adopte această măsură și îi mulțumesc dlui Lehne și comisiei pentru munca excelentă.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Dle președinte, dle comisar, sunt de acord cu multe dintre argumentele înaintate de dna Thyssen, dl Karas și dna Castex. Cu toate acestea, mă întreb următorul lucru: în urma compromisului la care am reușit să ajungem, permițând menținerea opțiunilor naționale, trebuie să blocăm această directivă care constituie un semnal pozitiv de simplificare pentru microentități?

Dacă îmi permiteți, dle comisar, aș dori să fac o propunere fără caracter obligatoriu. În primul rând, aș sugera ca Parlamentul să susțină propunerea dlui Lehne și ca dvs. să țineți cont de ceea ce s-a spus privind modificarea celorlalte directive. În acest mod, vom ajunge foarte repede la un acord: normele contabile pentru micile întreprinderi și un sistem european în acest domeniu.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, ca numeroși colegi, m-am trezit azi dimineață la ora patru pentru a veni aici, dar sunt încântat că am așteptat până la finalul discuțiilor din această seară, deoarece ultimele două teme pe care le-am abordat mi-au dat multe speranțe.

Economisirea a 6,5 miliarde de euro, practic printr-o ridicare a mâinii, este un fapt foarte semnificativ. Pe de altă parte, se poate spune că acest lucru dovedește ceea ce au spus numeroși critici, și anume că Uniunea Europeană este mult prea birocratică, însă cel puțin avem integritatea și curajul de a admite acest lucru și de a lua măsuri corective, spre deosebire de bănci, care până în prezent nu au dat dovadă de culpabilitate și regrete pentru acțiunile lor.

Totuși, acest lucru denotă, de asemenea, că există mult mai multă birocrăție care trebuie eliminată pentru a atinge ținta de 25 % și cu cât o eliminăm mai repede, cu atât mai bine.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, ne aflăm în mijlocul unei crize economice și este de la sine înțeles că scutirea microentităților de obligația statutară de a elabora și publica conturi anuale este o măsură binevenită de sprijin pentru întreprinderile mici și mijlocii și, fără îndoială, sunt de acord cu raportorul în această privință. Este o realitate că acest tip de acțiune reduce costurile de exploatare ale întreprinderilor, le crește profitabilitatea și poate contribui în mod pozitiv la menținerea locurilor de muncă.

Totuși, consider că aceasta este o preocupare pentru mulți deputați – trebuie să fim extrem de precauți în privința metodelor și a mijloacelor pe care le utilizăm pentru a asigura o scutire de obligații rapidă și imediată a acestui sector economic vulnerabil. Obiectivul trebuie să fie acordarea unei scutiri și nu un alibi pentru ca aceste întreprinderi să își mascheze sau să își ascundă situația financiară reală, cu tot ce implică aceasta pentru evoluția viitoare.

Prin urmare, consider că ar trebui, în principiu, să salutăm și să sprijinim cu căldură propunerea Comisiei și, desigur, să avem grijă ca dispozițiile pe care le introducem pe viitor să nu ne modifice intențiile reale, și anume de a susține întreprinderile.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Astăzi, probabil nimeni nu se îndoiește de faptul că microentitățile trebuie promovate și sprijinite pe deplin și consider că modalitatea cea mai bună este o reducere cât mai mare a impozitelor în fiecare stat membru al Uniunii Europene, precum și o simplificare a cerințelor privind documentele de înregistrare și radiere și numeroase alte lucruri. O idee menționată astăzi este că, atunci când dorim să obținem un împrumut de la o bancă, tot va trebui să furnizăm anumite informații – nu numai conturile, ci va trebui să le furnizăm băncilor unele informații suplimentare. Susțin ca statul să știe ce procese au loc și, prin urmare, în ceea ce privește furnizarea conturilor, încă mai consider că este foarte importantă simplificarea acestora, însă astfel încât să nu fie încălcate cerințele elementare de transparență și principiile societăților comerciale.

Michel Barnier, Membru al Comisiei. – (FR) Dle președinte, deși este târziu, discutăm o temă care, așa cum s-a spus acum câteva minute, este extrem de importantă. Am ascultat pe toată lumea și nu cred că există cineva dintre dvs. care nu a susținut nevoia de a reduce volumul și complexitatea sarcinii administrative a ceea ce numim „microentități”. Vă amintesc – după ce personalul meu a verificat această cifră – că propunerea pe care o discutăm ar putea afecta aproape cinci milioane de întreprinderi din Europa.

Cu toate acestea, după ce v-am ascultat pe toți, observ că există diferențe și dezacorduri privind calendarul, dnă Castex, și/sau modul în care acesta va fi realizat. Aș dori să îmi reafirm convingerea. Am declarat în fața Parlamentului – când ați solicitat să mă înfățișez în fața dvs. – că publicul, consumatorii și în special, așa cum v-am mai spus, întreprinderile mici și mijlocii trebuie să redobândească piața unică, și anume piața europeană.

De aceea, cu multă hotărâre, putem îmbunătăți în continuare acest text pe parcursul dialogului pe care îl vom desfășura cu Consiliul. Consider, după cum a spus dl Lehne, că avem nevoie de acest semnal operațional. Am fost foarte conștient că Contele de Dartmouth a adus un compliment destul de rar Comisiei. Domnia sa a afirmat: „de data aceasta, Comisia face ceva”. Am luat act de observațiile dvs. rezonabile. Acum că va trebui să colaborăm, sper că voi putea să vă demonstrez că de multe ori Comisia ia măsuri rezonabile, utile și concrete și încă sper că vă voi convinge să sprijiniți eforturile Comisiei mai hotărât și mai des. Aceasta este gândirea mea privind Parlamentul: oarecum utopică, dar, la urma urmei, nu renunț să vă conving că Comisia ia măsuri utile, cu sprijinul și de multe ori la solicitarea Parlamentului.

Doamnelor și domnilor, consider că această propunere concretă, progresivă și rezonabilă oferă o simplificare substanțială a sarcinii asupra celor mai mici întreprinderi. Această propunere nu va elimina ținerea contabilității. Nu va preveni întreprinderile să transmită informațiile solicitate de diferite părți implicate. Nu va împiedica pe nimeni să urmeze dispozițiile directivei dacă doresc acest lucru. Acesta este răspunsul meu clar la preocupările exprimate de dl Sterckx.

Această propunere va oferi posibilitatea adaptării normelor privind publicarea informațiilor financiare la nivel național și regional. Normele contabile pentru întreprinderile foarte mici sunt mai bune atunci când sunt adoptate la nivelul la care funcționează; cu alte cuvinte, la nivel local.

În cele din urmă, consider că un aspect foarte important este calendarul. Această propunere poate fi pusă în aplicare rapid. Este o posibilitate de a ajuta micile întreprinderi și nu trebuie ratată. Am auzit-o pe dna Castex menționând cealaltă perspectivă: angajamentul de a efectua o revizuire generală viitoare a directivelor contabile. Termenul limită pe care îl propunem – ați spus sfârșitul lui 2010, dar probabil va fi începutul lui 2011 – este unul pe care nu dorim să îl ratăm. De asemenea, am auzit recomandarea dlui Gauzès, care a fost neobligatorie și clară. De asemenea, vom utiliza acest instrument al revizuirii generale a directivelor contabile.

Cu toate acestea, cu sprijinul dvs., acest lucru nu ne împiedică să realizăm progresele imediate pe care le reprezintă această propunere privind microentitățile. Ulterior, putem merge mai departe prin progrese suplimentare când vom efectua o revizuire generală a directivelor contabile. Să nu mai așteptăm. Această revizuire globală – v-am spus, la începutul lui 2011 – va dura.

Am observat discursurile extrem de precise pe care mulți dintre dvs. le-ați prezentat: Dl de Jong mai devreme, dl Kariņš, dl Feio, dna Swinburne și alții au menționat criza și dificultățile economice cu care ne confruntăm în prezent. Calculele noastre arată că, dacă reușim să relansăm piața internă așa cum încearcă președintele Barroso – acesta fiind principalul aspect al mandatului meu – dacă reușim să facem ca piața internă să devină extrem de eficientă și mai fluidă, vom putea înregistra o creștere suplimentară de 0,5 - 1,5 % în Europa.

Putem căuta creșterea în exterior, în concurența la nivel mondial, însă vom începe prin a o căuta acasă. Consider, așa cum denotă raportul dlui Lehne, că o mare parte din această creștere se regăsește în cele cinci milioane de întreprinderi foarte mici din Europa, dacă dorim să le ușurăm activitatea. Aceasta este filosofia care stă la baza acestei propuneri.

Dl Karas și dna Ranner au menționat cerințe minime sau standarde minime. De asemenea, am observat că raportul dlui Lehne nu exclude cerințele minime. Avem nevoie de timp pentru acest lucru. Vom vedea ce putem face în acest sens împreună cu Consiliul. Vă solicit să acceptați acest raport și această propunere drept ceea ce sunt: un progres concret, o etapă și o parte din operațiunea necesară pentru ca cele cinci milioane de întreprinderi europene foarte mici și milioanele de locuri de muncă pe care le creează să se poată dezvolta în fața actualelor dificultăți.

De aceea, aș dori să profit de ocazie să îi mulțumesc dlui Lehne și să îl asigur că, odată ce Parlamentul va adopta, sperăm, propunerea, voi putea și mă angajez să colaborez rapid cu Consiliul pentru a încheia progresul concret și practic pe care l-am realizat în vederea sprijinirii celor mai mici întreprinderi de pe piața europeană principală.

Klaus-Heiner Lehne, raportor. – (DE) Dle președinte, aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor deputați și dlui comisar pentru această dezbatere. Am șase observații de bază.

Prima este legată de evaluarea impactului. Comisia a prezentat o evaluare exhaustivă a impactului privind această propunere a Comisiei și, de asemenea, a transmis-o Comisiei pentru afaceri juridice. După finalizarea raportului Sterckx în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, în cadrul Comisiei pentru afaceri juridice am întrebat în mod specific ce evaluare suplimentară a impactului ar trebui realizată. Am așteptat mai multe săptămâni, însă nu am primit răspuns.

În al doilea rând, este, de fapt, într-un totu corect ca în compromis să se prevadă dispoziții minime. În niciun caz nu este o înlăturare a tuturor obligațiilor, ci o reducere a obligațiilor la ceea ce este într-adevăr necesar, la ceea ce este necesar pentru întreprinderi.

În al treilea rând, oricine are nevoie de astfel de conturi pentru un credit bancar nu este împiedicat de la a întocmi aceste conturi. Cu toate acestea, dacă microentitățile nu au nevoie de un astfel de credit bancar, atunci, la nivel obiectiv, este de neînțeles de ce ar trebui să suporte sarcinile acestor costuri suplimentare pentru contabili și consultanți fiscali.

În al patrulea rând, dispozițiile privind bilanțul fiscal rămân aceleași și nu sunt afectate deloc de această măsură. Aceasta vizează exclusiv bilanțurile obișnuite și costurile suplimentare care provin din întocmirea unui bilanț obișnuit.

În al cincilea rând, revizuirea celei de-a patra și a șaptea directive nu reprezintă o sarcină ușoară; reprezintă o sarcină majoră. Cea de-a șaptea directivă vizează, de asemenea, fuziunile. Acest domeniu este foarte complex și dificil. Aș îndrăzni să prevăd că, dacă nu luăm această decizie acum, atunci, printr-o revizuire majoră a celei de-a patra și a șaptea directive, există riscul acut ca întreprinderile mici și mijlocii să nu participe, deoarece nu vor juca un rol în această dezbatere, întrucât nici lobby-ul lor nu va juca un rol în această dezbatere. De aceea, este important să adoptăm această decizie acum și nu mai târziu, când nu vom mai ști dacă funcționează.

Cea de-a șasea observație este legată de poziția asociațiilor de întreprinderi. Știu că din marile asociații europene de întreprinderi care reprezintă interesele IMM-urilor, numai una este împotrivă. Toate celelalte sunt pentru. În acest moment, consider că ar trebui să clarificăm încă o dată acest lucru.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc miercuri, 10 martie 2010, la ora 12.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Prosperitatea UE va depinde de succesul IMM-urilor. Prin urmare, UE și statele membre ar trebui să creeze un mediu favorabil pentru aceste întreprinderi. Cel mai mare obstacol semnalat de IMM-uri este respectarea formalităților administrative. De fapt, IMM-urile poartă o sarcină administrativă și de reglementare care nu este proporțională comparativ cu marile întreprinderi. Se estimează că pentru fiecare euro pe care o întreprindere mare îl cheltuiește pentru un angajat pe atribuțiile de reglementare, o întreprindere mică poate să cheltuiască până la 10 euro. În această propunere a Comisiei, conceptul de microîntreprinderi este extins pentru a le defini ca întreprinderi care, la data bilanțului, nu

depășesc limitele a două dintre următoarele criterii: un bilanț în valoare de 500 000 de euro, o cifră de afaceri netă de 1 000 000 de euro și/sau un număr mediu de 10 angajați pe parcursul exercițiului financiar. Statele membre ar putea alege să scutească aceste microîntreprinderi de la punerea în aplicare a Directivei comunitare privind conturile anuale. În orice caz, microîntreprinderile vor continua să țină evidența vânzărilor și tranzacțiilor din motive de gestionare și informare fiscală. În Portugalia, 356 140 de întreprinderi portugheze ar putea beneficia de această scutire.

Zbigniew Ziobro (ECR), în scris. – (PL) Sunt încântat că, prin adoptarea unor noi cerințe de raportare pentru microentități, reducem sarcina birocratică asupra firmelor. Stânjenirea întreprinderilor umane cu zeci de reglementări este unul din motivele pentru care Strategia de la Lisabona nu a putut fi realizată. În special, restricțiile birocratice afectează întreprinderile mici și mijlocii, iar în aceste firme, costurile ținerii contabilității și serviciilor juridice sunt disproporționat de ridicate comparativ cu venitul lor. Cum poate UE să fie cea mai competitivă economie din lume dacă firmele sunt supuse unui număr atât de mare de reglementări? Îmi este rușine să afirm că autorul unui număr prea mare din aceste reglementări care creează obstacole pentru firme este Bruxelles-ul, care contribuie în acest mod la restricționarea în continuare a libertății economice. Prin urmare, inițiativa Comisiei a meritat sprijin deplin, chiar cu adoptarea amendamentelor propuse de Comisia pentru afaceri juridice, deoarece nu este logică menținerea unor cerințe complicate de raportare în cazul întreprinderilor mici. Dacă UE dorește să se dezvolte cu viteza cu care dorim cu toții, trebuie să adoptăm măsuri suplimentare pentru a elimina obstacolele inutile. Prin urmare, apelez la Comisia Europeană să adauge la strategia UE 2020 un obiectiv clar sub forma reducerii numărului reglementărilor UE care constituie un obstacol pentru întreprinderi. Trebuie identificate de urgență domeniile reglementate inutil, iar aceste reglementări trebuie eliminate. În caz contrar, Europa va rămâne o regiune care se dezvoltă mai încet decât alte economii dezvoltate din lume.

20. Raport privind politica în domeniul concurenței pe anul 2008 (prezentare succintă)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat (A7-0025/2010) de dna Sophia in 't Veld, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, privind politica în domeniul concurenței 2008 [COM(2009)0374 - 2009/2173(INI)]

Sophia in 't Veld, raportoare. – Dle președinte, domnilor comisari, dragi colegi – și cei care părăsesc în acest moment sala – acest raport a fost adoptat de o mare majoritate în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (ECON) și este rezultatul unui efort comun al tuturor grupurilor politice. Aș dori să le mulțumesc tuturor raportorilor alternativi – care, din câte observ, încă sunt prezenți – pentru cooperarea lor excelentă.

ECON salută, în special, accentul pus asupra consumatorilor. Dna Kroes, fostă comisar, a luat măsuri excelente prin accentul pus asupra consumatorului în cadrul politicilor în domeniul concurenței și avem convingerea că dl comisar Almunia se va baza pe acest lucru.

Aceasta mă aduce la primul aspect important, și anume cartelurile. Am discutat detaliat aspecte precum sancțiunile cele mai eficiente, corectitudinea amenzilor ridicate și fezabilitatea sancțiunilor penale.

Cu toate acestea, înainte de a intra în detaliile discuțiilor, aș dori să reamintesc întreprinderilor europene că cea mai bună garanție pentru a evita sancțiunile este pur și simplu neimplicarea în carteluri. Puteți crede că păcăliți autoritățile în domeniul concurenței, însă în realitate, dăunați consumatorilor. Cartelurile nu sunt inteligente. Sunt condamnabile.

Prin urmare, salutăm poziția fermă adoptată de Comisia Europeană privind comportamentul anticoncurențial. Este esențial ca sancțiunile să pedepsească comportamentul negativ, în special al recidiviștilor, însă acestea trebuie să asigure în același timp respectarea regulilor. Sancțiunile trebuie să aibă un efect satisfăcător de descurajare. Amenzile ridicate sunt un instrument eficient, însă, ca instrument unic, ar putea fi prea obtuze. Prin urmare, invităm Comisia să elaboreze propuneri pentru ca pachetul de instrumente să devină mai sofisticat și mai eficient. În raport, sugerez examinarea unor aspecte precum responsabilitatea individuală, transparența și răspunderea firmelor, proceduri mai scurte, proceduri corespunzătoare și elaborarea de standarde europene și programe de respectare a legislației de către societățile comerciale.

Un al doilea aspect esențial este ajutorul de stat. În contextul crizei economice, au fost acordate ajutoare de stat imense. Situațiile excepționale necesită măsuri excepționale. Recunoaștem acest lucru, însă nu ar trebui să pierdem din vedere faptul că acordarea de ajutor de stat are un preț. Denaturează concurența și conduce la niveluri record de datorie publică și deficite bugetare. Nota de plată pentru acestea va fi prezentată

generațiilor viitoare. Avem datoria de a justifica fiecare cent care s-a cheltuit. Prin urmare, sunt mulțumită că ECON îi solicită de urgență Comisiei să efectueze o evaluare detaliată a rezultatelor operațiunii excepționale de ajutor de stat.

În special, am dori să vedem o evaluare a ajutoarelor de stat acordate pentru așa-numita redresare economică din perspectivă ecologică. Acum doi ani, am fost convinși să acceptăm pachetul de redresare și măsurile privind ajutoarele de stat, cu promisiunea că acestea ar fi utilizate pentru a realiza trecerea mult așteptată la o economie sustenabilă a cunoașterii. Acum vă întrebăm: banii chiar au produs această schimbare? Cum au fost cheltuiți? Cine au fost beneficiarii și ce au făcut ei de fapt pentru redresarea economică din perspectivă ecologică?

De asemenea, avem nevoie de claritate, dle comisar, în ceea ce privește impactul exercițiului legat de ajutorul de stat în sectorul financiar și, în special, posibilele sale efecte de denaturare.

Aș dori acum să spun câteva cuvinte despre problema restricțiilor verticale. Știm că acordul actual va fi revizuit în luna mai a acestui an. Comisia Europeană s-a angajat în trecut să implice mai strâns Parlamentul European în procesul de revizuire. Cu toate acestea, spre dezamăgirea mea, am citit în mijloacele de informare în masă despre ultima versiune a propunerilor. Ulterior, când i-am solicitat Comisiei să obțin documentele despre care aflase presa, a fost foarte dificil să le obțin și nu îmi pot ascunde nemulțumirea față de acest fapt. Comisia ar trebui să pună capăt deconspirării sistematice și deliberate a informațiilor în presă. A nega că aceste lucruri se întâmplă este pur și simplu o insultă la inteligența noastră.

În esență, propunerile Comisiei permit discriminarea împotriva comercianților online cu amănuntul care nu au un magazin de mortar și cărămizi. M-am folosit de prerogativul de raportor pentru a depune un amendament, solicitând Comisiei să rectifice această situație. În secolul XXI trebuie să încurajăm, nu să împiedicăm concurența din partea comercianților online cu amănuntul. Solicităm Comisiei să acorde prioritate intereselor consumatorilor asupra intereselor particulare.

Îi solicităm Comisiei să efectueze anchetele care trebuiau efectuate de mult în sector, în special în publicitatea online, pe care Parlamentul le-a solicitat în repetate rânduri. În cazul în care Comisia nu dorește să facă acest lucru, am dori să înțelegem criteriile acestui refuz.

În cele din urmă, dle comisar, salutăm cu căldură angajamentul dlui comisar Almunia de a implica îndeaproape Parlamentul în conturarea politicilor în domeniul concurenței. Criza economică a demonstrat clar nevoia unei legitimități democratice mai mari a politicilor în domeniul concurenței și, în acest context, presupun că incidentul legat de documentul privind restricțiile verticale a fost o eroare. Recunoaștem independența Comisiei – mai ales în calitate de liberali – însă ne așteptăm, de asemenea, ca aceasta să implice îndeaproape Parlamentul în conturarea politicilor în domeniul concurenței în direcția prevăzută de raport.

Așteptăm cu nerăbdare răspunsul Comisiei. Dle președinte, vă mulțumesc pentru indulgență.

Michel Barnier, *Membru al Comisiei*. – (FR) Dle președinte, în mod firesc, aș dori să îi mulțumesc dnei in 't Veld în numele colegului și prietenului meu, dl Almunia, pentru raportul său privind politica în domeniul concurenței 2008. De asemenea, aș dori să le mulțumesc dlui Bütikofer și dlui Bielan care, în calitate de raportori ai Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, au contribuit și ei la acest raport.

Dnă in 't Veld, Comisia a observat în acest an că rezoluția Parlamentului abordează foarte multe aspecte, de care tocmai ne-ați amintit. În plus față de raportul Comisiei privind politica în domeniul concurenței, acesta cuprinde rapoartele Comisiei privind modul de funcționare a reglementărilor și privind revizuirea reglementărilor privind concentrările.

În ceea ce privește Comisia, rezoluția dvs. are două obiective. În primul rând, rezoluția ne permite să ne îmbunătățim mai mult conținutul rapoartelor anuale privind politica în domeniul concurenței și, în al doilea rând, mai important, va servi drept bază pentru Comisie în inițierea unui dialog detaliat cu Parlamentul. Fără îndoială, îi voi transmite dlui Almunia încurajarea dvs. de a aprofunda acest dialog cu Parlamentul.

De fapt, acest dialog este esențial pentru buna funcționare a tuturor politicilor și, după părerea noastră, printre acestea se numără și politica în domeniul concurenței. Parlamentul ne-a amintit de dorința sa ca politica în domeniul concurenței să funcționeze în cadrul procedurii de codecizie. Dnă in 't Veld, permiteți-mi să fiu sincer: Comisia nu dispune de autoritatea necesară de a modifica dispozițiile tratatului privind temeiul juridic aplicabil acestei politici în domeniul concurenței. Cu toate acestea, suntem pregătiți să examinăm, de

la caz la caz, dacă procedura de codecizie se poate aplica noilor inițiative în cazul în care obiectivele acestora se extind dincolo de domeniul de competență al concurenței.

În această privință, știți că dl comisar Almunia a anunțat în ianuarie că Parlamentul s-ar implica pe deplin în toate inițiativele legislative legate de acțiunile în despăgubire inițiate de persoane fizice. Comisia, și Parlamentul, nu consideră că actuala criză economică poate să justifice relaxarea normelor în domeniul concurenței în ceea ce privește controlarea concentrărilor sau privind ajutoarele de stat. Evidențele actuale ale Comisiei arată că a rămas foarte hotărâtă în ceea ce privește aceste principii: prevenirea tuturor denaturărilor concurenței, chiar în perioade de criză, rămânând totodată flexibilă și deschisă în ceea ce privește procedurile acolo unde este cazul.

2008, anul în care a început această criză economică și financiară, a fost foarte diferit. Raportul privind politica în domeniul concurenței reflectă activitatea foarte ambițioasă întreprinsă de Comisie în acest context, în strânsă cooperare cu partenerii săi la nivel național și european.

În 2009, criza a atins limita inferioară. Capitolul esențial al acestui raport din 2009 se va axa pe concurență în contextul acestei crize economice și financiare. Raportul ar trebui adoptat în cel de-al doilea trimestru al acestui an. Va fi prezentat Parlamentului de dl comisar Almunia. Fără îndoială, va fi o ocazie pentru Parlament și Comisie să se implice din nou într-o dezbatere constructivă.

Dnă în 't Veld, în discursul dvs., ați subliniat, de asemenea, problema restricțiilor verticale, amendamentul propus de dvs. În această privință, dnă în 't Veld, Comisia este convinsă că a reușit să atingă un echilibru rezonabil.

Pe de o parte, scutirea pe categorii le permite furnizorilor să își aleagă distribuitorii și să ajungă la un acord cu aceștia privind condițiile de revânzare pentru produsele furnizate, atât în privința vânzărilor de la piețele de desfacere fizice, cât și a vânzărilor online. Acest lucru le permite să stabilească cea mai bună modalitate de a-și distribui produsele și de a-și proteja imaginea mărcii comerciale.

Pe de altă parte, distribuitorii aprobați trebuie să aibă libertatea de a utiliza internetul, iar condițiile care se aplică vânzărilor online trebuie să fie aceleași cu condițiile aprobate pentru vânzările de pe piețele de desfacere fizice, pentru a evita restricțiile inutile privind utilizarea internetului de către aceștia. Acest lucru înseamnă că propunerea contribuie la politica generală a Comisiei de promovare a pieței online și a schimburilor comerciale online.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, raportarea a făcut trimitere la carteluri. Cartelurile existente și dovedirea că acestea există sunt două aspecte diferite. Știu că în Irlanda, în special în sectorul agricol, numeroși fermieri cred că fabricile funcționează într-un cartel. Fiind o insulă, transportul de vite – mai ales acum, cu restricțiile crescute, aproape draconice – devine din ce în ce mai dificil, așa că fabricile dețin monopolul.

Trebuie observat că prețurile cresc lent, însă scad rapid, uniform. Ca urmare, diferența de prețuri dintre vitele din Irlanda și cele din Marea Britanie poate fi între 150 și 200 euro pe cap de animal. După cum am spus, este dificil de dovedit. Cu toate acestea, poate că dl comisar Barnier ar putea să verifice aceste lucruri și să adopte măsuri corective.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Dle președinte, pentru început, aș dori să vă mulțumesc dvs. și dlui comisar pentru prezentarea dvs. și, în primul rând, aș dori să subliniez că este în interesul consumatorilor să se controleze conținutul dispozițiilor legislației comunitare în domeniul concurenței. Sunt încântat că, de această dată, Comisia a inclus, pentru prima dată, propriul său capitol privind legislația în domeniul concurenței și semnificația acesteia pentru consumatori. Acest lucru este mulțumitor după o pauză de cinci ani în care nu a existat comunicare din partea Comisiei Europene privind politica europeană în domeniul concurenței.

Nu s-a ajuns încă la etapa dificilă a punerii în aplicare a legislației europene în domeniul concurenței, referitoare în special la drepturile la asistență și la reglementările privind asistența ale statelor membre pentru bănci. În 2008, aceasta nu a fost o problemă. În această privință, mesajul clar pe care îl transmite acest raport este că acest lucru trebuie monitorizat foarte atent de către Comisie, pentru ca piața unică și consumatorii europeni să nu fie afectați în mod negativ.

În acest context, tratamentul întreprinderilor mici și mijlocii este foarte important. Raportul este în mod clar în favoarea industriei medii care beneficiază de un tratament special în ceea ce privește impunerea amenzilor în situații de cartel.

După părerea noastră, dispozițiile verticale de pe piața online sunt severe, însă considerăm că o evaluare, așa cum se propune acum în urma votului din Comisia pentru afaceri economice și monetare, pare prematură și, prin urmare, am dori să susținem raportul Comisiei pentru afaceri economice.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Dle președinte, raportul privind politica în domeniul concurenței 2008 include, pentru prima dată, o secțiune legată de carteluri și consumatori. Tot pentru prima dată, se referă la impunerea unor amenzi coercitive. În plus, raportul menționează inițiative importante precum orientările însoțitoare ale pachetului privind energia climatică și o Carte Albă privind acțiunile în despăgubiri pentru încălcarea normelor antitrust.

De asemenea, raportul abordează rolul pe parcursul crizei al politicii în domeniul concurenței. Efectele acestei politici au contribuit la stabilizarea și reducerea ajutoarelor de stat. Odată ce începem să ieșim din criză, va fi necesară corectarea denaturărilor produse și restabilirea unui nivel echilibrat, evitând riscurile morale.

Raportul solicită definirea viitorului sectorului automobilelor, acordarea atenției problemelor cu care se confruntă IMM-urile și o anchetă a lanțului de distribuție din industria alimentară, cu măsuri de monitorizare a produselor lactate.

De asemenea, susține o politică mai sofisticată și mai legitimă în domeniul concurenței, consolidând rolul Parlamentului. De aceea, îl susțin și felicit raportarea pentru rezultatele obținute.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) În calitate de raportor alternativ, aș dori mai întâi să îmi felicit colega deputată, dna in 't Veld, pentru elaborarea unui raport excelent. Consider că raportul subliniază clar domeniile cărora Comisia trebuie să le acorde o atenție deosebită. În primul rând, monitorizarea măsurilor privind ajutoarele de stat. În perioada crizei, Comisia Europeană a oferit statelor membre posibilitatea de a aplica exclusiv măsurile privind ajutoarele de stat. Întrucât aceste măsuri au fost furnizate în grabă, Comisia trebuie să examineze dacă aceste măsuri au fost utilizate pentru scopul lor, dacă au fost productive și dacă criza a provocat o reacție protecționistă din partea statelor membre, deoarece protecționismul și scindarea pieței comune dăunează concurenței și nu fac decât să slăbească poziția Uniunii Europene în cadrul economiei mondiale. De asemenea, sunt mulțumit că raportarea a ținut cont de avizul Comisiei ITRE privind problemele pieței interne a energiei din Uniunea Europeană, în special faptul că este imposibil să se asigure competitivitatea și funcționarea generală a acestei piețe atât timp cât există insule de energie și infrastructuri energetice care nu sunt interconectate și nu funcționează corespunzător.

Președinte. – Dezbaterile au fost închise.

Votul va avea loc marți, 9 martie 2010, la ora 12.

21. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

22. Ridicarea ședinței

(Ședința s-a încheiat la ora 23.05)

23. Încheierea sesiunii anuale

Președinte. – Declar suspendată sesiunea 2009-2010 a Parlamentului European.